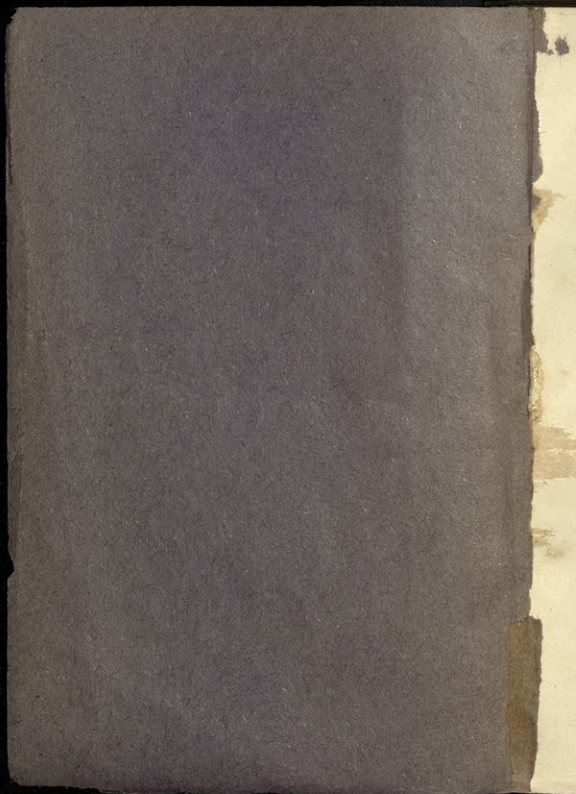
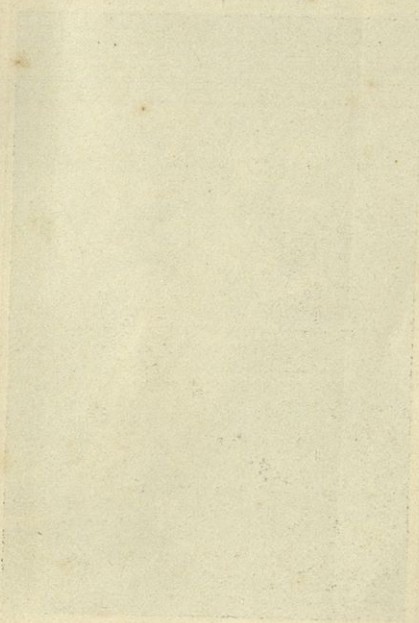

36718, VII, De

276
1902

Proclamation of the President of the United States
relating to the suspension of the writ of Habeas Corpus
in certain cases of rebellion or insurrection.

Prosi za nas, o **SV. Uršula**, da se po tvojem
zgledu med seboj lepo učimo, greha varujemo,
k dobremu opominjamo in v nebesa pridemo.
Amen.

K. K.
LYCEAL
BIBLIOTHEK
ZU
LAIBACH

SV. URŠULA

vodnica

v
nebeško domovino

Z a u d e
bratovščine sv. Uršule.

Natisk dovolil knez.-škofijski
ordinarijat ljubljanski
dné 29. julija 1902, šte. 3196.

Ljubljana, 1902.

Izdala in založila bratovščina
sv. Uršule pri Sv. Jakobu
v Ljubljani.

Tisk Katoliške tiskarne.

IN e 030006019

KAZALO.

Prvi del.

Pouk.

	Stran
Korist bratovščine sv. Uršule	3
Ustanovitev pri Sv. Jakobu v Ljubljani	5
Pojasnilo o pravilih	6
Življenjepis sv. Uršule	7
Pravila bratovščine	13
Odpustki	17
Kako se bratovščina uspešno vodi	21
Pot v nebesa	24
Stanovske dolžnosti	45
Tri cvetice za mladeniče in dekleta	53
Jezus	56
Marija	60

Drugi del.

Molitvenik.

Jutranja molitev	67
Večerna molitev	68
Sveta maša	71

II

	Stran
Sveti zakramenti. (Pouk in molitve) . . .	87
Sveti krst. Krstna obljuba	89
Sveta birma	91
Zakrament sv. pokore	92
Sveto obhajilo	113
Sv. poslednje olje. Sv. mašniško posvečenje	129
Sveti zakon	130
Litanije vseh svetnikov	132
Lavretanske litanije	142
Litanije presv. Imena Jezusovega	153
Molitev ,3. Za vse potrebe' išči str. 150 (ne 138.)	
Litanije presv. Srca Jezusovega	158
Razne molitve	163
Tri božje čednosti	163
Molitev pred sv. Rešnjim Telesom . . .	165
Dobri namen	168
Duhovno obhajilo	169
K Mariji: Spomni se. O gospa moja . .	170
Molitev za milost srečne smrti	171
Priprava na smrt	173
K sv. Jožefu	176
K sv. Uršuli	176
K sv. Barbari	177
K svojemu patronu	177
K angelu varuhu	178
Prošnja k Zveličarju	178

	Stran
Pobožnost vernim dušam v tolažbo	179
Molitev za umirajočega	182
Pobožni vzdihljaji	186
Sv. križev pot	187
Razne pobožnosti (pouk).	220
Najvažnejše bratovščine	228

Tretji del.

Cerkvene pesmi.

Mašna pesem: Pred Bogom	235
Zahvalna pesem	237
Adventna: Vi oblaki	238
Božične pesmi (5)	238—242
Ime Jezusovo	242
Trpljenje Jezusovo	243
Velikonočne pesmi (3)	244—246
Vnebohod	246
O pridi, svetí Duh	247
Sveto Rešnje Telo	248
Pridi molit	249
Srce Jezusovo	250
Devica brezmadežna	252
Oznanjenje Device Marije	253
Mati žalostna	253
Vnebovzetje Device Marije	254

IV

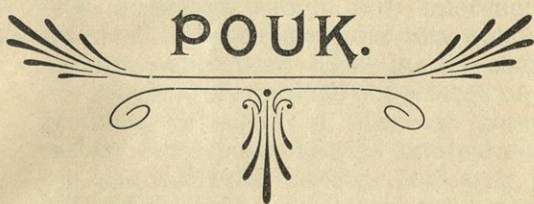
	Stran
Marijino Srce	255
Rojstvo Marijino	256
Ime Marija	257
Kraljica sv. rožnega venca	258
Zdrava morska zvezda	259
Devica brezmadežna	260
Marija cvetlica	261
Zaupno k Mariji	261
Marija moja misel	262
Ljubezen do Marije	263
Slovo Marijino	263
Sveta Neža	265
Sv. Jožef (2)	266
Sv. Alojzij (2)	267—268
Sv. Uršula (3)	269—270
O salutaris hostia. Tantum ergo	271

D o d a t e k.

Nekaj naukov o molitvi	273
Premišljevanje	275
Trije načini molitve	278
Deli svete maše	280
Zapisnik udov	283

Prvi del.

Korist bratovščine svete Uršule.

Z bolečim srcem gledamo, kako tudi najgorečnejši duhovni pastirji včasi ne morejo obvarovati sebi v skrb izročene nedolžnosti. Mladina ima svoja pota, duhovnik je nima vedno pred očmi, in niti staršem ni vselej mogoče varovati nedolžnega otroka pred zapeljevanjem: a česar ne premore skrben dušni pastir, kjer ne zmorejo omehčati srca niti solze materine, tam se še velikokrat najde rešitev za mlado srce v angelski ljubezni srca enako čutečega. Ako se nekaj mladine navzame one plemenitosti, h kateri nas vabi in kliče najplemenitejše Srce Zveličarjevo: „ljubite se med seboj, kakor sem jaz vas ljubil“, ta mladina se dviga vedno više v popolnosti, in velikokrat z nezmagljivo silo za seboj potegne večino mladih, v strasteh še nepokvarjenih src.

Hválimo verske družbe v njih blagih namenih, spoznamo, da je bratovščin toliko število, da bi bilo v mnogih ozirih bolje, ko bi se njih število zmanjšalo, toda bratovščine svete Uršule bi pogrešali bridko; nekaj ima na sebi, česar nimajo druge: da se združuje malo število takih, ki se med seboj dobro poznajo, in ki imajo največ vpliva na tovariše. Zato pritrjujemo gorečemu duhovnemu pastirju, ki nas je spodbujal z besedami: ako kdo pozna vpliv Marijine družbe, mora spoznati korist bratovščine sv. Uršule, ker ima isti namen, pa lažji, povsod dosegljiv uspeh. Prvenstvo priznamo seveda Marijinim družbam; toda marsikateri duhovnik nima moči, da bi ustanovil in vodil Marijino družbo, bratovščina sv. Uršule pa se krasno vodi — rekel bi — sama: le skrbi naj dušni pastir, da se venci pravilno vpišejo, in včasih opominja prednike, pa bo ostalo življenje v bratovščini. Popolni uspeh bo dosežen seveda le, če se prav zvesto nadzorujejo venci, da se kolikor mogoče vsa pravila izpolnjujejo. Voditelji Marijinih družb se bodo vrhutega tudi kmalu prepričali, da bo Ma-

rijine otroke, ki bodo ob enem tesno združeni v vencu sv. Uršule, mnogo laže obvarovati, da se ne začno odtegovati skupnosti.

Ustanovitev bratovščine v Ljubljani pri Sv. Jakobu.

Zasluga prve ustanovitve gre celjskim očetom kapucinom, kateri so sprejemali tudi ude iz naše škofije in to družbo še sedaj vodijo skrbno v korist svete cerkve. Toda kar je dobrega, ne bodi skrito in omejeno: naj se širi blagoslov po naši škofiji; to je nagib, ki nas je vodil, da smo prevzeli skrb. Sedaj je tudi v Ljubljani pri Sv. Jakobu sedež bratovščine, ima glavni zapisnik, tako da ni treba več imen pošiljati v Celje.

Ker je v naši škofiji na tisoče in tisoče udov, ki so se vpisali naravnost v Celju, in zopet na tisoče in tisoče drugih, ki so pošiljali svoja imena k Sv. Jakobu v Ljubljano, je treba nekaj pojasnila, da bodo vodniki te bratovščine brez skrbi.

Pri Sv. Jakobu v Ljubljani do leta 1899. bratovščina ni bila ustanovljena kanonično,

vendar pa ima ondi svoj oltar, daje opravljati za ude sv. maše in ima svoj zapisnik udov. Da so udje veljali za sprejete, je bilo potrebno imena pošiljati v Celje, in to se je redno vršilo. A ker je število družnikov vedno rastlo, in so bili očetje kapucini preobloženi z delom, se je živa zveza jela rahljati. Sedanje vodstvo v Celju je blagodušno ponudilo, da bodejo spet sprejemali naše ude, a hoteli smo zagotoviti trden obstanek bratovščini, zato smo se odločili za neodvisnost. Da bomo pa skupno in složno delovali za isti blagi namen, je preskrbljeno v pravilih, potrjenih za sedež Sv. Jakoba v Ljubljani.

Pojasnilo o pravilih.

Namen in vse, kar je bistvenega, je enako kakor v prejšnjih pravilih. Izpremembe se bistva prav nič niso dotaknile, temveč nasprotno: ravno zato, da se glavni namen še lažje doseže, so se pravila postavila v nebistvenih stvareh malo drugače.

Dalje: nalašč so pravila urejena tako, da po raznih krajih voditelji lahko po razmerah še kaj primernega dodajo.

Iz tega sledi, da udje izpolnijo svojo dolžnost, naj se držé prvih ali drugih pravil: torej lahko naši udje kupujejo družbeno knjižico v Celju, in udje v Celju vpisani se lahko držé našega navoda, v kolikor jim hoče njih vodstvo dopustiti.

Sveta Uršula in njene tovarišice.

Preden berete pravila bratovščine, ozrite se na srečne device, ki so nam zgled lepega življenja in srečne smrti.

Od nekdanj je bila sv. Uršula s tovarišicami svetel zgled vernikom. Navdušeni po njihovi medsebojni ljubezni in v zaupanju na njihove priprošnje so po raznih krajih ustanovili mnogo lepih družeb, ki so skrbele za najimenoitnejši zaklad, — za neumrjočo dušo. Pri nas je zlasti dobro znan in zaslužen hvaljen red uršulinski, ki krasno odgojuje žensko mladino. Zakaj je sv. Uršula tako prikupljiva, da se mnogi radi po njej imenujejo, da se z zaupanjem do nje obračajo?

Želeli bi podati natančno podobo njenega življenja in delovanja, a če izberemo

zgodovinsko zanesljive podatke, moramo biti zadovoljni le s kratkim življenjepisom. Sv. Uršula in njene tovarišice so živele predavnimi stoletji, v tistih nemirnih časih, ko so se celi narodi preseljevali in iskali novih bivališč; iz tistih časov ni vselej lahko razločevati zgodovinskega sporočila iz ozaljšanih legend. Toda kar je najimenitnejše in za nas najspodbudnejše, to imamo dobro ohranjeno: ne papir ali pergamen, ki lahko strohnita ali se uničita, zanesljivejša knjiga nam je ohranila spomin na sv. Uršulo in njene družice, to so sveta tla, na katerih počivajo njih deviška telesa. V mestu Koloniji ob Renu je božja njiva, sveti grobovi mučenic, in veličastna cerkev njim v čast; to je knjiga, ki se izgubiti ne more, in iz nje beremo, da so svete device v skrbni za zveličanje združene prelile kri ter prejele krono večnega življenja.

Iz starih martirologijev se dadó posneti imena enajsterih devic: 1. Uršula, 2. Sencija, 3. Gregorija, 4. Pinoza, 5. Marta, 6. Savla, 7. Britula, 8. Saturnina, 9. Sambacija, 10. Saturnija, 11. Paladija.

Kolikor bolj so bile svetnice priljubljene, toliko bujneje so rastle o njih legende. Eno najbolj razširjenih iz konca prvega tisočletja podamo tukaj; nočemo iz nje luščiti, kaj je njena zgodovinska podlaga, ker ima lepa legenda tudi sama zase svojo vrednost: v nji je lepo izražena dvojna krona krščanske popolnosti: devištvo in mučeništvo.

Sv. Uršula, kraljeva hči na Britanskem, je bila pri svojih pobožnih stariših lepo vzgojena v krščanski veri. Že v zgodnjih letih je spoznala lepoto deviškega stanu; srčno je želela ostati vedno devica in postati družica brezmadežnega Jagnjeta v nebesih. Toda imela je veliko nevarnost svojega devištva; zaslovela je po nenavadni lepoti, in kmalu se je oglasil snubec, sin poganskega kralja Konana. Uršuli je hudo, oče je v skrbeh; boji se vojske, ako hči snubitev odkloni. V tej stiski Uršula goreče moli in njen angel ji dá svèt, naj se vda pod temi pogoji: kraljevič naj se uči svete krščanske vere, njej pa naj pusti odloga še tri leta; naj ji nabere za družice deset najlepših hčera v deželi, vsaki devici naj se dá še po 1000 devic, in vsa ta družba naj

dobi enajstero ladij — „potem naj se zgodi, kar bo Bogu všeč“. Z veseljem kraljevič ustreže tem željam, in iz obeh kraljestev se nabirajo device kot svatovske družice prihodnji kraljici Uršuli. Tri leta se bližajo koncu; Uršula je v skrbeh, če bo zdaj treba željo kraljeviču izpolniti. A neki dan, ko se Uršula z devicami na morju kratkocasi, prihruje silen vihar, ki odžene ladije proti tuji deželi v zatok Tile. Drugi dan obrnejo device svoje ladije v reko Ren ter veslajo do mesta Kolonije. Domačini jih ljubeznivo sprejmejo ter jim postrežejo; toda zdaj še ni konec njih potovanja. Uršuli razodene v prikazni njen angel, naj potujejo v Rim, da počasté sveta mesta, potem naj se vrnejo v Kolonijo nazaj, kjer bodo device prejele nevenljivi venec večnega življenja. Vesele gredó družice, kamor odloči njih kraljica Uršula. Vsa družba gre v Rim, tam prejmejo sv. krst one, ki še niso bile krščene, in se spet vrnejo. Toda ko pridejo blizu mesta, najdejo okrog divje sovražnike Hune, ki prebivavce hudo stiskajo. Device vidijo v teh razmerah zase le dvojen konec: ali življenje v sramoti, ali pa smrt.

Barbári planejo nad device, da jih oropajo bogastva in časti, device pa vzdignejo roke proti nebesom, da bi izprosile varstva za lilijo nedolžnosti, in ostanejo stanovitne. V krvavih rokah grozovitih ljudi gledajo morilno orožje, a strah pred smrtjo jih ne upogne. Vojaki razjarjeni, da se upajo ustavljati slabotne device, vihté orožje in jih moré. Padajoče družice tolaži, spodbuja, osrčuje Uršula. Z divjim pogledom skoči proti njej hunski poveljnik, toda pred njeno lepoto mu roka z orožjem omahne, in usta se ublažujejo v priliznjenih besedah: „Veseli se, tebi se ne bo zgodilo nič, zakaj jaz, premagavec Evrope, te vzamem za ženo.“ Z zaničevanjem odbije Uršula ponudbo, in Hunec osramočen se razsrdi z nova ter zažene smrtno sulico proti njej. In tako so ležale na tleh britanske device kakor bele in rudeče cvetlice polomljene in vržene ob tla, a sprejete so v rajski vrt večne slave.

Divje vojake prepade pri tem pogledu nenavaden strah. Zdi se jim, da prihajajo iz višav silne množice, kakor množice pomorjenih devic, na pomoč mestu, in preplašeni pobegnejo. Rešenim prebivavcem ni

neznano, kdo jih je sovražnika otel. Z veliko častjo pokopljejo mučenice, ki so ležale kakor ob toči strti lepi klasovi na bogati njivi.

Srečne duše, ki so živele v teh svetih telesih! Z deviškim in mučeniškim vencem ozaljšane so stopile pred nebeškega ženina, in tam bodo v veselju pričakovale, da bo vstalo tudi telo, kakor seme v zemljo dejano. Lilija na zemiji v tla pomendrana ne vstane več, deviško telo pa je lilija nebeška, ki bo spet priklila iz zemlje v še lepši krasoti vstajenja dan.

Mladeniči in deklice, ki berete o srečnih devicah, ne veste, kako boste vi umrli, a umrli boste. Izberite si srečno smrt; v dobri družbi bo vaše življenje lepo in vaša smrt srečna. Dobri mladenič, drži se dobrih tovarišev! Dobro dekle, ostani v družbi poštenih tovarišic! Težko je pasti v greh, ako se vas mnogo združi v sveti ljubezni do Boga, da se med seboj podpirate. V naslednjem navodilu je podano pravilo, kako se morete združevati in posnemati zgled sv. Uršule in njenih svetih družic.

Pravila bratovščine svete Uršule

pri Sv. Jakobu v Ljubljani.

Namen. 1. Družniki imajo pred očmi naročilo Jezusovo: „To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem jaz vas ljubil.“ (Jan. 15, 12.) V nadnaravni ljubezni se združijo, da se dejansko podpirajo v skrbi za zveličanje po zgledu svete Uršule in njenih tovarišic.

Urnava. 2. Po enajst oseb enega spola stopi v družbico, ki se imenuje „venec bratovščine sv. Uršule“. Najprimernejše je, če so ločene tudi po stanu, a smejo biti v enem vencu moške z mladeniči, žene z de-

kleti; odločuje naj ozir, kateri udje laže pomagajo eden drugemu.

3. Udje posamnega venca izmed sebe izberó prednika (prednico), ter se dadó vpisati v glavni zapisnik. Prednik ohrani tudi zase zapisane ude venca. Če kateri ud odmrje ali odstopi, ostali družniki novega poiščejo, in prednik ga veljavno sam sprejme v bratovščino. Vpisati novih udov v glavni zapisnik ni treba tako dolgo, dokler je le še en družnik od prvotno vpisanih v vencu; le kadar so vsi novi, se vpišejo kot nov venec. Označiti v zapisniku, kdo je prednik, ni bistveno, primerno pa je, da se prvi prednik zapiše na prvo mesto.

4. Ustanovljena je bratovščina pri oltarju sv. Uršule v cerkvi Sv. Jakoba v Ljubljani. Vodja je vsakratni župnik ali župni upravitelj s pravico, da more namestu sebe postaviti enega svojih kaplanov, ki do preklica lahko opravlja vsa voditeljeva dela.

5. Veljavno sprejet je nov venec s tem, da voditelj (ali njegov pooblaščenec — se vedno ume) sprejem odloči, oziroma prošnji za sprejem pritrdi. V zapisnik jih vpisuje

s krstnim imenom in priimkom svojeročno, ako dá pisati nepooblaščenemu, mora voditelj vsaj podpisati vsako stran, na kateri so napisani udje z drugo roko.

Dolžnosti. 6. Družniki sprejmejo dve glavni dolžnosti, ki sta pogoj za vdeležitev odpustkov:

- a) drug drugega učiti, k dobremu nagibati, v nevarnosti svariti; kdor je zmožnejši, uči manj zmožne krščanskih resnic, če je mogoče;
- b) moliti na čast sv. Uršuli in njenim tovarišicam za srečno zadnjo uro vsak dan en očenaš, eno češčenomarijo in čast bodi Bogu.

Priporočila. 7. Družniki skrbé zlasti za tovariše in tovarišice, ki so v nevarnosti smrtnega greha, zanje več molijo, jih ljubeznivo svaré in podpirajo. Kadar kdo oboli, ga obiskujejo, in če treba opomnijo, da o pravem času prejme sv. Rešnje Telo. Kadar umrje, se družniki kolikor moči polnoštevilno vdeležé pogreba; telo spremijo do groba, dušo pa z molitvijo spremijo pred Sodnika; zato prejmejo prve dni svete

zakramente ter sveto obhajilo darujejo za rajnega. Ob godu svete Uršule ali v njeni osmini pristopijo k sv. mizi, da utrdijo v sebi ljubezen do bližnjega s premišljevanjem tolažbe Zveličarjeve: „Na tem vas bodo spoznali, da ste moji učenci, če se ljubite med seboj.“ (Jan. 13, 35.)

O d p u s t k i.

Sveta cerkev je od Jezusa Kristusa prejela oblast, odpustke deliti. Z odpustki nam sv. cerkev izven zakramenta sv. pokore odpušča časne kazni potem, ko je greh že odpuščen. Božja pravičnost namreč zahteva, da človek tudi še potem, ko so mu grehi že odpuščeni, trpi za nje kazni ali tukaj na zemlji ali pa tamkaj v vicah. Kazni, s katerimi Bog grešnike zlasti v vicah kaznuje, so pa silno hude. Zato je zelo koristno, da si te kazni z odpustki popolnoma izbrišemo ali vsaj prikrajšamo.

Odpustki so dvojni: popolni in nepopolni. Popolni odpustek nam izbriše vse časne kazni, nepopolni pa samo nekatere. Nepopolni odpustki so izraženi v letih in dnevih. S tem pa se ne pravi, da bo človek

toliko let in dni manj v vicah, ampak le, da mu je odpuščenih toliko časnih kazni, kolikor bi si jih izbrisal, ko bi po starih cerkvenih določilih delal pokoro toliko let in dni.

Da zadobimo odpustke, je treba: 1. da smo v stanu milosti božje; 2. da določene pogoje opravimo natančno in z namenom, da bi zadobili odpustke.

V zadobljenje popolnega odpustka je pa vrhu tega še treba, da človek prav nobenega tudi malega greha nima, ker ne morejo biti odpuščene vse kazni, če poprej vsi grehi niso odpuščeni. Nepopolni odpustek pa se zadobi tudi, če je človek omadeževan z malimi grehi.

V smrtnem grehu ne more prejeti človek nobenega odpustka, ker se časne kazni ne morejo odpuščati, dokler niso odpuščene večne kazni.

Odpustke moremo po priprošnji nakloniti tudi vernim dušam v vicah, vendar pa samo tiste, o katerih to naravnost izreče sv. cerkev.

Da bi sveta cerkev vernike tem laže pridobila za razne bratovščine, jih je ob-

darila z odpustki. Odpustki pa pri bratovščinah niso poglavitna reč; tudi ni namen bratovščin ta, da bi svojim udom naklanjale odpustke. Vsaka bratovščina lahko obstoji tudi brez odpustkov. Odpustki, ki so združeni z bratovščino, so samo neko plačilo, ki z njim plačuje sv. cerkev vestno izpolnjevanje bratovskih pravil. Zato se teh odpustkov more udeležiti samo tisti, ki vestno izpolnjuje vsaj bistvena pravila bratovščine.

Odpustki bratovščine svete Uršule v cerkvi Sv. Jakoba v Ljubljani podeljeni od papeža Leona XIII. s pismom z dné 14. decembra 1899:

Popolni odpustek prejme družnik:

- a) v dan pristopa v družbo, ako vredno prejme sv. zakramente;
- b) ob smrtni uri, ako se skesano izpove in prejme sv. popotnico; če tega ne more, ako pobožno zakliče ime Jezus, vsaj v srcu, če ne more z usti.
- c) v dan sv. Uršule ali v enem naslednjih sedem dni, ako obišče bratovsko cer-

kev, prejme sv. zakramente in moli na papežev namen.

Nepopolni odpustek prejme družnik, in sicer:

- a) sedem let in sedem kvadragen vsako kvatarno nedeljo, ako obišče bratovsko cerkev in ondi moli na papežev namen;
- b) 60 dni vselej, kadar je v bratovski cerkvi pri sv. maši ali pri kakem drugem sv. opravilu; kadar spremi presveto Rešnje Telo v procesiji ali k bolniku; ali če moli enkrat očenaš in češčenamarijo, ko zasliši zvon, pa ne more spremljati presvetega Rešnjega Telesa; kadar izmoli za rajne družnike pet očenašev in češčenamarij; kadar stori kako dobro delo iz ljubezni do bližnjega.

Kratek navod,

*kako naj se uspešno vodi bratovščina svete
Uršule po posameznih župnijah.*

1. Posameznih udov naj ne nabira duhovnik, ampak naj se zberejo sami v vence, in tista oseba, ki jo hočejo imenovati v vencu za prednika, oziroma prednico, naj imena naznani svojemu dušnemu pastirju.

2. Dušni pastir naj venec takoj pošlje voditelju bratovščine k Sv. Jakobu v Ljubljano, da ga vpiše v bratovsko knjigo. Ob enem naj ga pa vpiše tudi doma v svoj zapisnik, da ima vedno pregled udov, koliko jih je v njegovi župniji.

3. Udje morajo biti po pravilih enega spola. Da bodo pa mogli pravila prav izpolnjevati, naj se po možnosti pazi tudi na to,

da so udje istega venca tudi istega stanu, iste starosti, da drug drugega dobro poznajo in da stanujejo blizu skup.

4. Prednik naj ima vedno bratovsko knjižico, v kateri naj bo zapisnik vseh enajst udov dotičnega venca. Dobro bi bilo, ko bi tudi vsak posamezni ud imel knjižico in v njej imena svojih tovarišev.

5. Če kateri ud umrje, ali v drug kraj odpotuje, ali se izključi, naj se njegovo ime v zapisniku dušnega pastirja in v knjižici dotičnega prednika izbriše, in na njegovo mesto zapiše nov ud. Izključenje naj izvrši redoma le duhovnik in le tedaj, ko se popolnoma prepriča, da kak ud noče biti vreden družnik. Vodstvu v Ljubljani pa ni treba naznaniti teh izprememb. Še-le tedaj, ko ni več nobenega prvotno vpisanega uda, se morajo imena kot nov venec vpisati v glavni knjigi.

6. Bratovščino jako pospešuje, če si vsak venec posebej vsako leto naprosi eno sv. mašo; če imajo posamezni venci skupna obhajila; če obolelim udom zdravi udje strežejo; če gredó za umrlim udom s pri-

žganimi svečami za pogrebom in skrbé za njegovo dušo po smrti.

7. Da bo bratovščina lepše urejena, naj dušni pastir združi več vencev v eno celoto, katero naj vodi poseben prednik.

8. Sploh naj vsak dušni pastir v svoji župniji bratovščino sv. Uršule uredi tako, da bo ustrezala vsem časovnim in krajevnim razmeram. Z njeno pomočjo lahko razširja dobro berilo, češčenje presvetega Rešnjega Telesa itd.

9. Neobhodno potrebno je, da se napravljajo za bratovščino od časa do časa cerkvene slovesnosti, posebno na praznik sv. Uršule. Nobena bratovščina ne bo uspevala, če duhovnik za njo ne stori nič drugega, kakor da vpiše v imenik imena.

10. Duša bratovščine so pa pravila, ki so od škofa potrjena. Teh se je treba natančno držati. Vse drugo, čeprav zelo koristno, ni bistveno.

Pot v nebesa.

Za ude bratovščine svete Uršule.

„In katerikoli se po tem
vodilu ravnajo, mir in mi-
lost nađ njimi.“

(Gal. 6, 16.)

Čemu živim? Kaj je namen mojega življenja na svetu? Na to vprašanje zdrava pamet nujno zahteva odgovora. In odgovor, določen in jasen, nam je povedal sam Bog, ki ne more goljufati ne goljufan biti. Glasi se ta odgovor takole: Bog je ustvaril človeka, da ga spoznava in časti, ga ljubi in mu služi — ter se tako večno zveliča. (Kat. 92.) Človek mora torej Bogu posvetiti ves svoj čas in vse svoje moči; to je prvi namen njegovega življenja. In če to stori, bo dosegel tudi svoj drugi namen, namreč večno življenje.

Toda „ozka so vrata in tesna je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo.“ (Mat. 7, 14.) „Veliko namreč jih je poklicanih, ali malo izvoljenih.“ (Mat. 22, 14.) Sem li tudi jaz v tem malem številu?

Ali hodim po tesni poti, ki vodi v življenje? In če mi vest daje sladko tolažilo, da sem na pravi poti, kdo mi more dati zagotovilo, da na tej poti ostanem do konca? Tesna je pot, ki vodi v življenje, polzka je, trnjeva je, na desni in levi ti zijajo nasproti brezdna, v katera lahko padeš vsak trenotek; ob poti se skrivajo roparji in divje zveri, ki ti strežejo po življenju. Strašna pot je to, po kateri ti je hoditi. Toda nobene druge ni, ki bi te mogla pripeljati do tvojega cilja; če hočeš biti zveličan, moraš po njej hoditi. Le srčno jo nastopi! Glej, pred teboj so šli že milijoni tvojih bratov in sester, ki so bili iz mesa in krvi, kakor si ti. Zato le srčno za njimi! Kar so oni zamogli, moreš tudi ti.

Da boš pa tem varneje hodil po tej poti proti nebesom, ravnaj se po teh pravilih:

Poišči si tovarišev!

Ko je Tobija pošiljal svojega sina v daljno medijansko deželo, mu je rekel: „Pojdi in poišči si zvestega človeka, ki pojde s teboj.“ (Tob. 5, 4.) Na poti je vedno bolje, da jih potuje več skup, kakor en sam. Če jih je več vkup, je gotovo nekaj takih med njimi, ki jim je pot dobro znana, da jo morejo drugim kazati. Če kdo na potu omaga, mu drugi pomagajo; če zboli, skrbé za njegovo zdravje; če zaide s prave poti, ga poiščejo in pripeljejo nazaj. Zato pravi sveto pismo: „Bolje je tedaj, da sta dva skupaj kakor en sam, ker imata vsaj dobiček od svoje družbe. Ako eden pada, ga drugi podpira. Gorje samemu! Kajti če pade, ga nima, da bi ga vzdignil!“ (Eccles. 4, 9. 10.)

Poišči si torej tovarišev za svojo pot proti nebesom, zvestih, dobrih tovarišev! V njihovi družbi boš potoval lahko in varno. In glej, ni ti treba dolgo premišljevati, kako bi si pridobil takih tovarišev. Za take dobre tovarišije je poskrbela tvoja duhovna mati, sv. cerkev, ko je ustanovila bratovščine.

Dandanes je na svetu vse polno raznih družb; vsaka ima svoj posebni namen, vse vkup pa imajo namen, življenje človekovo na tem svetu storiti kolikor mogoče lepo in prijetno. Bratovščine so pa družbe za oni svet, bratovščine so družbe za potovanje po tesni poti proti nebesom. Mnogo je bratovščin; pridruži se tisti, ki je najprimernejša tvojim razmeram. Jaz bi ti priporočil, da si izvoliš

bratovščino sv. Uršule

in njenih tovarišic za srečno zadnjo uro za tisto družbo, v kateri boš potoval proti nebesom. Če se boš te družbe trdno držal, gotovo ne boš zašel s prave poti, in ko bi se tudi kedaj spotaknil in padel, te bo družba vzdignila in s seboj potegnila.

Bratovščina svete Uršule je podobna veliki vojski. Kakor mora biti vsaka dobro urejena vojska razdeljena v posamezne oddelke, tako je tudi ta bratovščina razdeljena na take oddelke — venci jim pravimo. — Vsak venec zase je mala družbica, vsi venci skup pa so velika nepremagljiva armada,

pred katero se tresejo sovražniki našega zveličanja, armada, ki prodira vedno dalje po tesni poti proti nebesom, dokler si v slavni zmagi ne pribojuje nebeškega Jeruzalema. Tudi ti si poklican v to armado, če ji doslej še nisi pristopil. Zberi okrog sebe deset tovarišev; ali če si ženska, deset tovarišic, ti bodi poveljnik oziroma poveljnica tega krdelca in pristopi ž njim h glavni armadi, ki te bo rada sprejela v svojo sredo.

Vsak popotnik proti nebesom mora biti vojak; zakaj premnogo sovražnikov mu zapira pot. Vse mora premagati, drugače ne more dalje. „Vojska je človekovo življenje na zemlji.“ (Job. 7, 1.) Vojak pa mora imeti orožje. Zato nam kliče sveti Pavel: „Oblecite božje orožje, da zamorete obstati pred zalezovanjem hudičevim. Stojte opasani okoli svojih ledij z resnico in oblečeni z oklepom pravice, in obuti na nogah za oznanjevanje evangelija miru; pred vsem pa vzemite škit vere, s katerim zamorete vse ognjene puščice hudobnega duha ugasiti, in vzemite čelado zveličanja t. j. upanje večnega zveličanja in meč Duha, kar je božja beseda; in molite vsak čas v duhu.“

(Ef. 6, 11. 14.— 18.) Kajne, kako lepo in mogočno orožje nam je v teh besedah podal sveti Pavel.

Toda samo orožje še ne zadostuje; treba ga je znati rabiti. Le dobro izurjen vojak bo zmagal v boju. In ravno bratovščina sv. Uršule je tista šola, kjer se pripravljajo Kristusovi vojaki za slavno zmago. Poglavitni namen te bratovščine je namreč ta, da njeni

udje učé drug drugega.

Nihče ne pride učen na svet. Če hoče kaj znati, se mora učiti. In vsak človek, ki ima zdravo pamet, se uči na svetu tega in onega. Toda izmed vseh nauk najpotrebnejši nauk je nauk o katoliški veri, ker nas uči, kaj moramo storiti, da Bogu služimo in se večno zveličamo. Krščanskega nauka človek nikdar zadosti ne zna; dokler je na svetu, je njegova sveta dolžnost, posamezne resnice sv. vere spoznavati in premišljevati.

Ker pa človeku večkrat ni mogoče, da bi si sam pridobil potrebno znanje verskih resnic, zato bratovščina svete Uršule nalaga

svojim udom dolžnost, da poučujejo drug drugega o naukih svete vere, kakor velela sv. Pavel, ko pravi: „Beseda Kristusova naj prebiva obilno med vami z vso modrostjo; učite in opominjajte se med seboj.“ (Kol. 3, 16.) Zato naj bi se udje bratovščine svete Uršule večkrat shajali in se učili katekizma.

Katekizem

je zlata knjiga. V njem najdeš odgovor na najvažnejša življenjska vprašanja. Česar niso našli najučenejši možje s svojim bistrim razumom, to najde v katekizmu mal otrok. S katekizmom v roki in v srcu boš srečno živel in umrl. Imenitni francoski učenjak Troplong je rekel na smrtni postelji: „Potem ko je človek veliko videl, mnogo se učil in dolgo živel, pride na smrtni postelji do spoznanja, da je edina resnična stvar na svetu — katekizem.“

Svet je ves odet z gosto temo laži in zmot, in ta tema postaja vedno gostejša in strašnejša. In v tej temi ti je hoditi po tesni poti. Da se ne spotakneš, da ne zajdeš, ti je treba luči. In ta luč je — katekizem,

kakor se bere v sv. pismu: „Tvoja beseda je svetilo mojim nogam in luč mojim stezam.“ (Ps. 118, 105.) Zato imej katekizem vedno v visoki časti, ljubi moj popotnik, ki si se odločil v družbi sv. Uršule potovati proti nebesom; uči se ga sam, uči pa tudi svoje tovariše, ali jih vsaj izpodbujaj, da se ga tudi učé. In blagor ti, če boš tako zpolnjeval pravila bratovščine sv. Uršule! Izpolnile se bodo nad teboj besede svetega pisma, ki pravi: „Kateri so bili učeni (namreč v verskih resnicah), se bodo svetili kakor nebesna svetloba, in kateri jih veliko poučujejo v pravici, kakor zvezde na večne čase.“ (Dan. 12, 3.)

Katekizem naj bo torej prva in najsvetejša knjiga vsem udom bratovščine svete Uršule. Mnogo pa ti bodo koristile na tesni poti proti nebesom tudi druge

dobre knjige in pošteni časniki.

V katekizmu je v kratkem obsegu nauk o katoliški veri, dobre knjige in pošteni časniki pa te učé, kako moraš ta nauk rabiti v raznovrstnih razmerah svojega življenja,

učé te, česa se moraš varovati in kaj moraš storiti v tem in onem slučaju, da se bo tvoje življenje ujemalo z nauki katekizma.

Človek je iz duše in telesa. Kakor potrebuje hrane telo, potrebuje je tudi duša. Hrana telesa so meso in poljski pridelki. Toda vso to hrano je treba poprej predelati in prekuhati, da je telesu primerna. Hrana naše duše so verske resnice, ki so zapisane v katekizmu. Tudi te je treba večkrat predelati, zmešati in prekuhati, da jih more sprejeti naš slabotni razum in naše sprideno srce. In to nalogo opravljajo dobre knjige in dobri časopisi. Zato naj bi si vsak društvenik sv. Uršule omislil nekaj dobrih knjig, kakršne so n. pr. Filoteja svetega Frančiška Salezijanskega, Življenje svetnikov, Hoja za Kristusom in druge. Posebno pa naj bi bil vsak ud, če mu je le mogoče, vpisan v družbo sv. Mohorja, ki vsako leto svoje družnike za mal denar preskrbi z dragocenimi knjigami.

Ker pa večkrat revščina ne pripušča posameznikom, da bi si kupili to ali ono knjigo, naj bi si vsak venec, ali več vencev skup napravili malo knjižnico, ki bi jo po

na svetu svojih dušnih pastirjev založili z najboljšimi in najpotrebnejšimi knjigami. Vrh tega bodi vsak venec naročen vsaj na en dober katoliški časnik, katerega naj beró po vrsti udje vsega venca. Dobre knjige in dobri časniki so nam potrebni, ker po njih dohaja tečna hrana našim dušam. Potrebno pa je dobro berilo dandanes tudi kot pomoč

zoper slabo berilo.

Odkar se je iznašel tisk, se ga je poprijel hudobni duh, da ž njim lovi duše v svoje mreže. Silno veliko knjig in časnikov se tiska, ki deloma odkrito deloma prikrito izpodkopavajo sv. vero in širijo kraljestvo hudobnega duha na zemlji. Varuj se takega berila, ljubi tovariš na tesni poti proti nebesom! Tako berilo je strup za tvojo dušo, in kakor mora telo umreti, ako ga paseš s strupom, tako gotovo bo tudi umrla tvoja duša, če jo boš pasel s slabim berilom. Sto in sto žalostnih zgledov ti to potrjuje. Zato poslušaj glas sv. cerkve, ki pod smrtnim grehom prepoveduje slabo berilo, in nikari ga ne beri. In če hočeš kaj dobrega storiti,

ti kaj boljšega ne morem svetovati kakor to, da povsodi, kjer moreš, slabe knjige in časnike zatiraš, širiš pa dobre knjige in poštene časnike, ki se ne sramujejo katoliškega imena.

Učiti drug drugega — to je namen bratovščine sv. Uršule. Pri pouku veliko premore beseda, veliko več pa še

lep zgled.

Saj pravi pregovor: „Besede mičejo, zgledi vlečejo. Zato naj si udje bratovščine sv. Uršule skrbno prizadevajo, da bodo tako živeli, da bo vsak izmed njih lahko govoril, kakor sv. Pavel: „Posnemajte mene, bratje, in glejte na tiste, ki tako živé, kakor imate zgled nad nami!“ (Fil. 3, 17.) Kaj bi tudi pomagalo vse tvoje učenje in govorjenje, ko bi ne potrjevalo tvoje življenje, kar govori tvoj jezik. Kakor imajo spisi raznih uradov le tedaj veljavo, če je na nje pritisnjen pečat, tako bo tvoj nauk tudi le tedaj veljal, če bo nanj pritisnjen pečat lepega zgleda. Zato naj vsak najprej svoje življenje vravna po nauku sv. vere, potem šele naj uči druge, da mu ti ne rečejo:

„Zdravnik, ozdravi sam sebe.“ (Luk. 4, 23.) Glej torej, da boš dajal lep zgled svojim tovarišem in tako izpolnil povelje našega Gospoda Jezusa, ki pravi: „Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da vidijo vaša dobra dela in časté vašega Očeta, ki je v nebesih.“ (Mat. 5, 16.)

Na daljnem potovanju se radi naredé na nogah žulji, ki človeku branijo, da ne more dalje, ali ga napade kaka druga bolezen. V bolezni pa je treba zdravila. Tudi na tesni poti proti večnosti se človeka rada loti bolezen, huda bolezen, ki ji pravimo — greh. Človek postane vsled te dušne bolezni tako slab, da več ne more ostati na težavni strmi poti proti nebesom. Treba mu je zdravila. Zdravilo, ki je v navadi v bratovščini sv. Uršule, je silno krepko in gotovo pomaga, če ga le bolnik hoče sprejeti; pa je tudi silno grenko, in zato se ga mnogi branijo. Imenuje se

bratsko svarjenje.

„Ako greši tvoj brat, pojdi in ga posvari“, pravi Jezus. (Mat. 18, 15.) Že kot človek in kristjan si dolžan svariti svojega

bližnjega, če vidiš, da je ta v nevarnosti, pogubiti svojo dušo. Ko si se vpisal v bratovščino sv. Uršule, si pa še posebno sprejel dolžnost, svariti svoje tovariše, pa od njih tudi sprejemati svarjenje, če spoznajo, da si ga potreben.

Pri svarjenju velja pravilo: Posvari svoje brate tako, kakor sam želiš, da bi kdo drugi tebe posvaril. Svari samo takrat, kadar je res treba, to je takrat, kadar je tvoj brat v veliki nevarnosti, da se večno pogubi. Svarilo tvoje bodi vselej združeno z ljubeznijo in modrostjo.

Kakor dober vojskovodja najprej naredi načrt za vojsko, tako tudi ti natanko premisli, kako boš govoril svojemu svaritve potrebnemu tovarišu, kako boš začel, kaj boš storil v tem in onem možnem slučaju. Posvetuj se o tem s kom drugim, posvetuj se posebno z Bogom in prosi tudi Mater dobrega sveta pomoči. Pri svarjenju bodi ljubezniv in ponižen, tvoje svarjenje naj ne bo nikoli povelje, ampak vselej le prošnja. Nikdar ne pozabi, da se na eno žlico strdi (medu) več muh ujame, kakor na cel sod kisa. Bodi torej tvoja beseda pri svar-

jenju sladka kakor med. Tako boš odvezel svaritvi vsaj nekaj njene grenkobe in boš rešil svojega brata.

Če si pa ti posvarjen, sprejmi svaritev s ponižnim srcem in bodi hvaležen zanjo. Ljudje smo pač čudne stvari na svetu. V očesu svojega brata vidimo pezdirstvo, v svojem še bruna ne čutimo. Hvaležni bodimo zato vsem, ki nas opozarjajo na naše napake. Zakaj, leti so naši pravi prijatelji; tisti, ki nas samo hvalijo, so pa naši najhujši sovražniki. Njihova beseda je sladek strup, a beseda tistih, ki nas svaré, je krepko zdravilo, čeprav grenko našemu napuhu.

Včasih človeku kak del njegovega telesa tako zelo oboli, da mu ni več pomagati. Tedaj vzamejo zdravniki nož in ta bolni del izrežejo, da bi se od njega tudi zdravi deli telesa ne okužili. Tako je treba ravnati tudi z bratovščino sv. Uršule. Če komu večkratno svarjenje nič ne pomaga, ampak ostane trdovratno v svojem grehu, treba ga je izrezati iz venca, treba ga je izključiti in z novim udom nadomestiti.

Če boš ravnal po teh pravilih, potem boš gotovo z uspehom rabil mogočno

orožje, ki ti ga je v prej navedenih besedah podal sv. Pavel zoper sovražnike tvojega zveličanja. V roki boš krepko držal nepredorni škit sv. vere, ledija boš imel opasana s pasom resnice, junaške prsi ti bo oklepal oklep pravice, na glavi se ti bo svetila čelada zveličanskega upanja in z roko boš vihtel meč Duha, kar je božja beseda. Res mogočno je to orožje, toda težko je in junak mora biti tisti, ki ga hoče nositi.

Ko se je pastirček David hotel bojevati v velikanom Golijatom, ga je kralj Savel oblekel v svojo jekleno bojno opravo. Šibki David pa se ni mogel v njej gibati. Tvoje moči so se slabše, kakor so bile Davidove; kako boš mogel nositi „božje orožje“? Toda nikari se ne ustraši svoje šibkosti! Sv. Pavel ti je naznanil tudi čudotvoren pripomoček, ki ima toliko moč, da šibke dečke in nežne deklice izpreminja v krepke junake in junakinje. Pravi se temu pripomočku

molitev.

„Molite vsak čas v Duhu.“ (Ef. 6, 18.)
O bistvu, kakovosti, potrebi, lepoti in ko-

risti molitve govori katekizem. Zato mi o njej ni treba na široko razpravljati. Molitev je naravna potreba človekova, kakor jed in pijača. Zato je tisti, ki prav nič ne moli, zatajil svojo naravo in se je nekako iz človeka izpremenil v — hudiča, ki samo kolne, moliti pa po svoji izprideni naravi ne more. Molitev je naše najplemenitejše opravilo. Naj je kdo še tako učen, naj zna razložiti vse naravne skrivnosti, vendar se njegov razum peča le s stvarmi. Kadar pa človek moli, se njegov duh dvigne nad vse, kar je ustvarjenega, dvigne se do samega Stvarnika. Zato človek nikdar, tudi po smrti, ne bo nehal moliti. Ko se bomo preselili v prelepo nebeško domovino, se bo naša vera izpremenila v gledanje, upanje v uživanje, ljubezen pa bo ostala, in z ljubeznijo bo ostala tudi molitev, ker molitev je jezik ljubezni. (Prim. Hettinger, Apol. 1, 9.)

Naj bo torej, ljubi društvenik sv. Uršule, molitev tvoje najljubše opravilo. V molitvi boš zajemal moč, da boš mogel hrabro sukat „božje orožje“. Molitev bodi sladilo tvojega veselja in tolažba tvoje žalosti. Molitev bodi vse tvoje življenje. Moli doma,

moli posebno rad v cerkvi pri sv. maši. Moli zase, moli pa tudi za druge, posebno za svoje tovariše v bratovščini svete Uršule, zlasti za tiste, ki so v nevarnosti, da zapusté tesno pot, ki vodi v nebesa.

Molitev je po svojem bistvu tesno združenje človeškega duha z Bogom; v molitvi se Bog in človek tako rekoč objameta. Zato bi molitev lahko imenovali idealno obhajilo. V starem zakonu so se ljudje le na ta način mogli združevati s svojim Stvarnikom. V novem zakonu pa nam je dano še tesnejše združenje z Njim, ki je naše vse, naš začetek in konec, in sicer

v zakramentu sv. Rešnjega Telesa.

Kakor telo, tako potrebuje hrane tudi naša duša. Hrana naše duše je resnica, ki nas jo uči katekizem; hrana naše duše je molitev. Najiminitnejša hrana naše duše pa je Bog sam, Telo in Kri našega Gospoda Jezusa Kristusa. „Moje meso je res jed in moja kri je res pijača.“ (Jan. 6, 57.) Ti si popotnik. Tvoja pot je tesna, strma in silno težavna in dolga. Da ne omagaš, ti je treba za to pot okrepčevalne popotnice. To

popotnico ti je dal tvoj Bog v zakramentu sv. Rešnjega Telesa. „Vzemite in jejte!“ (Mat. 26, 26.) Oh, nikari se ne brani te nebeške jedi.

Če si zdrav in krepak, si boš s to jedjo še bolj utrdil svoje zdravje; če si pa bolan na svoji duši, vedi, da ga ni za njo boljšega in krepkejšega zdravila, kakor je zdravilo, ki ti ga je dal najboljši zdravnik Jezus Kristus. Saj je on ta zakrament postavil v prvi vrsti za tiste, ki so na duši slabotni, bolni. Te pred vsemi drugimi kliče k sebi, ko pravi: „Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil.“ (Mat. 11, 28.) Da ti telesne moči ne opešajo, moraš jesti vsak dan; Izraelci so vsak dan jedli mano v puščavi. Mari misliš, da si boš mogel ohraniti svoje dušne moči, če jih ne boš krepil večkrat v letu z duhovno mano?

Pogosto prejemanje sv. Zakramenta bodi torej pravilo bratovščine sv. Uršule. Jako lepo in izpodbudno bi bilo, ko bi udje posameznih vencev vsak mesec skupno pristopili k božji mizi. S tem bi ne le sami sebi veliko koristili, ampak bi celi župniji dajali

najboljši zgled, in marsikaterega mlačnega izpreobrnili k lepemu krščanskemu življenju. —

Sveti apostol Jakob pravi: „Vera brez del je mrtva.“ (Jak. 2, 20.) Kakor človek kaže, da živi, s tem, da se giblje, tako se kaže tudi vera, ki je v srcu, v delih, ki jih človek opravlja. Kakor svetlo solnce razširja svojo svetlobo in gorkoto v svojih žarkih, tako so dobra dela svetli žarki duhovnega solnca sv. vere, ki je v naših srcih. Najimenoitnejša dobra dela so molitev, post in miloščina. Molitev sem ti že priporočil, sedaj ti priporočam še post, ki obsega vsa dela pokore, zatajevanja in mrtvenja samega sebe, in miloščino, ki obsega vsa telesna in duhovna dela usmiljenja. S temi deli usmiljenja prav posebno kažemo ljubezen do bližnjega. Zato so ta dela udom bratovščine sv. Uršule prav posebno priporočena. (Glej pravila!)

Vsak človek ima splošne dolžnosti, ki vežejo vsakega človeka, potem pa še posebne dolžnosti, ki jih človeku nalaga njegov stan. Te stanovske dolžnosti je dolžan vsakdo izpolnjevati, tako da bi bilo celo greh,

ko bi hotel človek kaj dobrega storiti, pa bi pri tem zanemaril kako dolžnost svojega stanu. Ker sem se namenil o poglobitnih dolžnostih nekaterih stanov posebej zapisati nekaj misli, mi tu o tem ni treba dalje govoriti.

* * *

„Tesna je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo.“ (Mat. 7, 14.) Ravnaj se, dragi brat, po pravilih, ki sem ti jih napisal v teh vrsticah, pa te zagotovim, da jo boš našel, in ne samo našel, ampak varno boš hodil po njej, dokler te ne pripelje v večno življenje.

Poznate dom? na zemlji ne stoji,
Po katerem bridko srce hrepeni,
Kjer jok utihne, ne tekó solzé,
In v miru srca vsa se vesele.

Poznate ga? le tjà
Naj hrepenijo srca vsà!

Poznate jo, oj trnjevo stezò?
Na njej zdihuje potnik žalostnò;
Spotakne se, pogleda v prahu gor:
Okrajšaj tek, Gospod, omagam skor!

Poznate jo? Ta gre
Tja gor, kjer neha vse gorjé.

Poznate ga, prijatelja iz nebes?
Otrok zemlje, in več še, Bog je res;
Naprej je sam šel trnjevo stezò
In nas s seboj je klical milostnò.

Poznate ga? – Le ta
V nebesa srečno nas pelja.

Stanovske dolžnosti.

Nekdaj je pristopil k Jezusu mladenič in ga je vprašal: „Dobri učenik, kaj naj storim, da zadobim večno življenje?“ In Jezus mu je odgovoril: „Ako hočeš v življenje iti, izpolnjuj zapovedi.“

Ta odgovor velja nam vsem; kdor zapovedi ne izpolnjuje, ne more biti zveličan. Dolžnosti, ki nam jih nalagajo zapovedi, so pa dvojne. Ene vežejo vse ljudi v enaki meri; to so splošne dolžnosti. Druge pa so naložene posameznim stanovom in se imenujejo stanovske dolžnosti. Gledé na stanove lahko delimo vse ljudi v predstojnike in v podložnike. Zato hočemo tudi ta kratek pouk o stanovskih dolžnostih razdeliti v dva dela in govoriti najprej o dolžnostih predstojnikov, potem o dolžnostih podložnikov.

A. Dolžnosti predstojnikov.

Splošna dolžnost predstojnikov je skrbeti za časno in večno srečo svojih podložnikov. Skrbé pa naj za časno srečo svojih podložnikov tako, da nikdar ne bodo pri tem pozabili na njihovo večno zveličanje. „Kaj pomaga človeku, če pridobi ves svet, na svoji duši pa trpi škodo.“ (Mat. 16, 26.)

1. Mož.

Moža je Bog ustvaril prvega in ga je postavil za poglavarja nad vsem stvarstvom; za poglavarja tudi nad ženo. Zato mora mož Bogu hvaležen biti in si prizadevati, da tudi v ljubezni do Boga ne ostane za ženo. Pravice, ki jih ima on v človeški družbi, mu nalagajo tudi dolžnost, da jih izvršuje v božjo čast. Zlasti pri političnih volitvah je mož vedno dolžan iti v boj za katoliško cerkev.

Svojo ženo mora ljubiti, imeti potrpljenje z njenimi slabostmi, z dobrim srcem sprejemati njene opomine, in nikdar naj ne stori nič takega, zaradi česar bi bila po pravici žalostna njegova žena. Zlasti naj se ogiblje gostilne.

2. Starši

so dolžni izrejati otroke v strahu božjem in skrbeti za njihov časni in večni blagor. Učé naj otroke z besedo, še bolj pa z lepim zgledom krščanskega življenja, da otroci pri svojih starših ne vidijo in ne slišijo nič slabega, pač pa mnogo dobrega. Tudi staršem velja beseda Jezusova: „Dobro drevo ne more malopridnega sadu roditi; tudi ne malopridno drevo roditi dobrega sadu.“ (Mat. 7, 18.)

Sicer bi bilo pa jako koristno, ko bi si starši naročili kako knjižico, ki govori o dolžnostih zakonskih ljudi, ker nihče bolj ne potrebuje pouka, kakor oče in mati.

3. Očmi in mačehe.

Sv. Jožef ni bil oče Jezusov, ampak samo njegov rednik, pa je vendar tako ljubeznivo skrbel za svojega rejenca, kakor noben oče ne skrbi za svojega sina. Svetega Jožefa si vzemite za zgled, očmi in mačehe. Iste dolžnosti imate do svojih pastorkov kakor do lastnih otrok. Prav nobenega razločka ne smete delati med njimi.

4. Gospodarji in gospodinje.

Sv. evangelij nam pripoveduje o stotniku, ki je prišel k Jezusu in ga prosil, naj ozdravi njegovega — hlapca. Lep zgled gospodarjem! Skrbeti za telesno zdravje svojih poslov, pomagačev, najemnikov in drugih podložnikov je gospodarjem dolžnost. Če pa so dolžni skrbeti za njihovo telo, morajo imeti še prav posebno skrb za njihovo neumrjočo dušo. Pustiti jim morajo toliko prostega časa, da bodo mogli izpolnjevati svoje krščanske dolžnosti, in od njih naravnost zahtevati, da bodo te dolžnosti tudi v resnici izpolnjevali. Skrbno morajo tudi paziti nanje, da ne bodo zahajali v slabe tovarišije, ali celo živeli v pregrešnem znanju.

5. Delodajavci.

Delodajavci so tisti, ki druge najemljejo, da jim delajo. Njihova dolžnost je, da ne nakladajo delavcem preveč in pretežkega dela in da jim delo tudi primerno plačajo. V nebo vpijoč greh je, delavcem ali najemnikom zaslužek zadrževati ali utrgovati.

B. Dolžnosti podložnikov.

Sveti apostol Pavel pravi: „Bodite pokorni svojim prednikom in bodite jim podložni; zakaj oni čujejo kakor taki, ki bodo za vaše duše odgovor dajali.“ (Hebr. 13, 17.) Tega ne smejo nikdar pozabiti podložniki, da se bodo morali njihovi predstojniki zaradi njih zagovarjati pred sodnim stolom božjim, in da si svoje oblasti niso sami vzeli, ampak jo od Boga prejeli; „ni namreč oblasti od drugod, kakor od Boga.“ (Rim. 13, 1.) Nikdar pa ne sme podložnik ubogati svojega predstojnika, če mu ukaže kaj grešnega.

Poglejmo si posamezne podložnike.

1. Žena.

Prvi ženi je Bog rekel v raju: „Pod moževo oblastjo boš, in on bo čez te gospodoval.“ (Gen. 3, 16.) In sv. Pavel pravi: „Žene naj bodo svojim možem podložne, kakor Gospodu. Zakaj mož je glava žene. Ni namreč ustvarjen mož zavaljo žene, ampak žena zavaljo moža.“ (Ef. 5, 22. in 1. Kor. 11, 9.)

Te svoje podložnosti pod moževo oblastjo naj se krščanska žena vedno zaveda. Že star paganski pesnik je rekel, da ni dobro, če jih več ukazuje: le eden bodi gospodar. Žena naj torej svojo voljo podvrže volji svojega moža, pa bo najlepši mir vladal v družini. Samo tedaj ga ne sme ubogati, če bi od nje zahteval kaj takega, kar je zoper božje postave.

Prizadeva naj si žena, da bo možu veselje delala in da ga ne bo nikdar jezila. Z njegovimi slabostmi pa naj potrpi in naj mu jih ne očita. Marsikatera žena je že premagala svojega moža in ga izpreobrnila s potrpežljivostjo, z jezo in kregom pa nobena.

Neobhodno potrebne lastnosti dobre žene so: pobožnost, potrpežljivost, varčnost, delavnost, molčečnost in to, da ljubi svoj dom in brez potrebe ne zahaja v družbo.

2. Otroci.

Otroci so dolžni svojim staršem skazovati spoštovanje, ljubezen in pokorščino. Več o teh dolžnostih pove katekizem.

Otrokom, ki izpolnjujejo svoje dolžnosti do staršev, je Bog obljubil v tem življenju svoje varstvo in svoj blagoslov, v drugem pa večno zveličanje. Tiste pa, ki teh dolžnosti ne izpolnjujejo, čaka v tem življenju božje prekletstvo, v drugem pa večno pogubljenje.

3. Posli, pomočniki, delavci.

Sv. pismo takole zapoveduje: „Hlapci, bodite podložni gospodarjem z vsem strahom, ne le dobrim in krotkim, ampak tudi čmernim.“ (1. Pet. 2, 18.)

V vseh rečeh, ki jih njihovi predstojniki od njih po pravici zahtevajo, naj bodo posli in drugi njim podobni podložniki pokorni. Svoja dela naj opravljajo marljivo in natančno. Posel, ki slabo opravlja svoja dela, je dolžan gospodarju škodo povrniti. Posebno pa so dolžni posli pokorščino svojim gospodarjem, kadar jih napoljujejo k poštenemu krščanskemu življenju.

Pa ne samo ubogati, tudi ljubiti in spoštovati morajo svoje gospodarje.

Vsak delavec je vreden svojega plačila. To je res, in delavci smejo zahtevati tudi

večje plačilo, pa to le tedaj, če je njihovo dosedanje plačilo v resnici premajhno, in bi gospodar lahko plačeval več. Napačno pa bi bilo, kar se dandanes večkrat zgodi, ko bi delavci hoteli, da bi gospodar bil njihov podložnik, oni pa njegovi predstojniki. Marsikaterim delavcem zlasti na kmetih pa veljajo besede, ki jih je sv. Janez Krstnik povedal vojakom: „Zadovoljni bodite s svojo plačo.“ (Luk. 3, 14.)

Tri cvetice za mladeniče in dekleta.

Mladeniči in dekleta se radi zaljšajo s cveticami. Prav je to, da ljubijo cvetice; saj je ljubezen do cvetic znamenje dobrega, nedolžnega srca.

Tudi jaz vam tu pokažem, krščanski mladeniči in dekleta, lep šopek, sestavljen iz treh cvetic. Ta šopek naj vas vedno krasi in naj vam nikoli ne zvene.

Prva cvetica je solnčna roža. Ta se vedno obrača proti solncu in zato pomeni lepo čednost, ki ji pravimo pobožnost. „Pobožnost je za vse dobra“, pravi sv. Pavel. Resnično pobožen človek je ljub Bogu in ljudem, ker pobožnost dušo ozaljša z nadnaravno lepoto in tudi telesu podeljuje neko nenavadno milobo.

Zato radi molíte, pogosto prejemajte sv. zakramente in opravljajte z vnemo pobožnosti, ki jih priporoča sv. cerkev.

Morda vas bo kdo zaradi tega zasramoval, toda vi se ne menite za tako zasramovanje; sramota je, če kdo postane nezvest svojemu Bogu in z grehom služi hudobnemu duhu.

Druga cvetica je lepa bela liliija, ki pomeni sv. čistost. Ta je izmed vseh čednosti najlepša in zato se po pravici imenuje angelska čednost. Čisti ljudje so na zemlji kakor angeli, da, v nekem oziru celo anjele presegajo. Angeli so namreč čisti že po svoji naravi, ker nimajo telesa in zato tudi ne mesenega poželenja; človek pa ostane čist le z vednim bojevanjem zoper meseno poželenje. Po pravici torej hvali sv. pismo čiste ljudi, ko pravi: „Kako lep je čist rod v svetlobi; zakaj njegov spomin je večni, ker je poznan pri Bogu in pri ljudeh.“ (Modr. 4, 1.) Kako lepi so pred Bogom prečista Devica Marija, deviški ženin sveti Jožef, in angelski mladenič sv. Alojzij!

Mladenič, dekle krščansko, ljubi, ljubi tudi ti to prelepo čednost. Če si čist, si

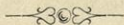
angelom nebeškim podoben, če pa se vdaš nečistosti, nima jezik nobenega izraza, da bi mogel povedati, kako ostudna je tvoja duša.

Da si pa ohraniš sveto čistost, moraš skrbno paziti nanjo, ker nobena čednost nima toliko sovražnikov, kakor ta. Beži pred zapeljivci, kakor beži drobna ptičica pred roparjem. Pazi na svoje čute, posebno na oči in ušesa. Prejemaj pogosto sv. zakramente in imej prav otroško ljubezen do Marije.

Tretja cvetlica je vijolica in pomeni ponižnost. Brez ponižnosti nima nobena druga čednost stanovitnosti, ker je ponižnost podlaga vseh drugih čednosti.

Ponižnost je posebno potrebna mladeničem in dekletom. V mladeniški dobi se začne najbolj šopiriti napuh, ki se razodeva posebno v neki upornosti, surovosti in nepokorščini do staršev in predstojnikov. Temu napuhu je treba nasproti postaviti pravo krščansko ponižnost. Napuh vodi v časno in večno nesrečo, ponižnost pa dela človeka srečnega že na tem svetu in ga slednjič pripelje v nebesa.

Sprejmi torej, mladenič, dekle, ta lepi šopek, in skrbi, da ti nikdar ne zvene.

J e z u s .

„Ako kdo ne ljubi Gospoda našega Jezusa Kristusa, bodi preklet.“ (1. Kor. 16, 22.) Tako nam pridiguje sv. Pavel. In kako bi ne zaslužil najhujšega prekletstva, kdor za ljubezen, kakršna je Jezusova, nima ljubezni!

Ljubiš Jezusa. Da bo pa tvoja ljubezen še bolj goreča, premišljuj večkrat ta-le trojni dokaz Jezusove ljubezni.

Bil si obsojen v smrt in večno trpljenje v peklu. Da pa tebi ne bo treba večno trpeti in prenašati grozne večne smrti v peklu, je trpel in umrl namesto tebe tvoj Bog, Jezus Kristus.

Ljubezen se razodeva posebno v združenju. Ljubeče se osebe bivajo rade druga

poleg druge. Da bi mogel biti Jezus vedno pri tebi in ti pri njem, da bi se mogel najtesneje s teboj združiti, je postavil zakrament sv. Rešnjega Telesa.

Sedež ljubezni je srce. Da bi te torej še bolj prepričal o svoji ljubezni, ti je tudi svoje srce razodel in razkril njegove skrivnosti.

In ti bi pri vseh teh dokazih božje ljubezni ne mogel ljubiti Jezusa?

Kakor ti je On dal toliko dokazov svoje ljubezni, pokaži mu tudi ti z dokazi, da ga ljubiš.

Prvi dokaz tvoje ljubezni do Jezusa bodi ta, da ga posnemaš. „V Kristusu ste krščeni, Kristusa ste oblekli“, pravi sveti Pavel; in na drugem mestu: „Oblecite Gospoda Jezusa Kristusa.“ Jezus mora torej biti naša — obleka. Kakor našo obleko vsakdo vidi, tako bi moral vsak, ki nas vidi, zapaziti na nas Jezusove čednosti: njegovo ponižnost, krotkost, čistost in vse druge. Vsak kristjan bi moral biti drug Kristus. Kdor Jezusa ne posnema, ga tudi ne ljubi.

Drugi dokaz ljubezni do Jezusa bodi velika ljubezen do presv. Rešnjega Telesa in do presv. Srca Jezusovega.

Če ti je le mogoče, obišči vsak dan Najsvetejši Zakrament. Kako bi sicer mogel reči, da ljubiš Jezusa, ako te nič ne vleče tja, kjer onpod vidno podoba belega kruha prebiva? Pa ne samo obiskuj, tudi prejemaj ga, kolikor ti je mogoče pogosto, pri sv. obhajilu.

Tretji dokaz tvoje ljubezni do Jezusa pa bodi tvoja ljubezen do bližnjega. Jezus je živel in delal za druge, ti pa vidiš povsod le samega sebe, in prav nič te ne boli, če drugi živé v grehih in hudobijah, in nič ne storiš, da bi rešil katero neumrjočo dušo. To se pač ne pravi ljubiti Jezusa. Zlasti dandanes je potrebno, da pokažemo svojo ljubezen do Jezusa tudi v dejanju s tem, da razširjamo dobro berilo, podpiramo poštena društva in pomagamo zatirati krive nauke, s katerimi se hudobni ljudje bojujejo zoper katoliško cerkev.

Ljubi Jezusa, kristjan dragi, ljubi ga ne samo z besedo, ampak v dejanju. „Kdor ne ljubi, ostane v smrti.“ (1. Jan. 3, 14.)

O Jezus, sladki moj spomin,
Veselje srčnih globočin,
Nad mêd pa in sladkosti vse,
Navzočnost tvoja sladka je.

Ne peva se nič lepšega,
Ne sliši nič milejšega,
In slajše misli tudi ni,
Kot si preljubi Jezus ti.

Usmiljen grešnike svariš,
Spokornim upanje deliš,
Si dober, ko te iščejo,
O kaj še, če te najdejo!

Marija.

Na nebu sveti mnogo luči. Največji med njimi sta za naše oči solnce in luna.

Solnce naj nam pomeni Jezusa, luna Marijo.

Solnce ima svetlobo in gorkoto samo v sebi in jo daje drugim telesom. Jezus je naše duhovno solnce, ki ima samo od sebe in samo v sebi vso duhovno svetlobo in gorkoto, to je resnico in milost. On razsvetluje s svojo resnico in ogreva s svojo milostjo vsakega človeka, ki pride na ta svet.

Luna nima sama v sebi nobene svetlobe, ampak svojo svetlobo dobiva od solnca, s to svetlobo pa razsvetluje zemljo. Tudi Marija je sama iz sebe revno človeško bitje, kakor smo mi. Toda žarki nebe-

škega solnca Jezusa Kristusa razlivajo svojo svetlobo in gorkoto na Marijo v višji meri, kakor nad vse angele in druge svetnike, in se iz Marije razlivajo na zemljo, da razsvetlujejo temo solzne doline.

Na luni se sveti solnčna svetloba, iz Marije se nam blišče nasproti Jezusove čednosti. Nihče ni Jezusu tako podoben, kakor Marija. Zato je Marija vzor kristjanov. Da postanemo Mariji podobni, za to si celo svoje življenje resno prizadevajmo.

Luna zasveti na nebu tedaj, ko solnce zaide za gore. Kaj nam je Marija, spoznamo najbolje tedaj, ko se skrije solnce naše sreče, in nas od vseh strani obdà noč nadlog in težav. Nikogar ni, da bi nam pomagal, nihče nima za nas tolažilne besede.

Kam pa gre otrok, kedar mu stiskajo srce neznosne bolesi? Ali ne k materi, ki zna najbolje potolažiti srce svojega otroka?

In naša mati je Marija. Sam Jezus Kristus nam jo je za mater izročil.

Nikdar ne pozabi, kristijan, da je Marija tvoja mati. V vseh stiskah in nadlogah išči pri njej pomoči, ljubi jo z gorečo otroško ljubeznijo in posnemaj jo. Marija te bo spo-

znala za svojega otroka le tedaj, če bo videla na tebi svojo podobo; saj je vsak otrok bolj ali manj podoben svoji materi.

Ljubi Marijo in zveličan boš. Odkrito-srčna in stanovitna ljubezen do Marije je namreč po mnenju cerkvenih učenikov znamenje večnega zveličanja.

Koliko svetnikov v nebesih se ima za svojo krono zahvaliti Marijini priprošnji! In tisti svetniki, ki so se najbolj odlikovali s svetim življenjem, so bili že v svoji mladosti posebni častivci Marijini, n. pr. sv. Alojzij, sv. Stanislav Kostka.

Zato dobra mati v zgodnji mladosti uči svoje otroke ljubiti Marijo, ker ve, da jim lepše dote ne more zapustiti, kakor ljubezen do nebeške matere. Obesi jim okoli vratu Marijino svetinjico in hodi z njimi v cerkev molit pred Marijino podobo. Kak lep prizor: Malo dete pred Marijino podobo zatopljeno v pobožno molitev!

In siv starček s palčico v roki pripogne pred Marijino podobo svoja trhla kolena. Dolgo časa je živel, mnogo doživel, več žalostnega kakor veselega; morda je tudi mnogo grešil. Sedaj stoji pred vrati več-

nosti. In zato hodi k njej, ki je pribežališče grešnikov in vrata nebeška, in moli k njej s tresočim glasom: „Prosi za nas grešnike zdaj in — ob naši smrtni uri.“

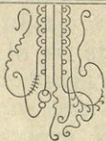
Ali tudi ti ljubiš Marijo? O da, ti jo ljubiš. Le glej, da jo boš ljubil vedno bolj, da ti bo z leti rastla tudi ljubezen do presvete Device.

Lépo se jutranja zarja zlati,
Lepo se solnce rumeno blišči,
Ali še lepše prestol se svetli,
Kjer zdaj Marija Kraljica sedi.

Mati iz raja zdaj gleda na nas,
Prosi Boga za otroke ves čas,
Vsmiljenje sije iz njenih oči,
Srce ljubezni do nas ji gori.

Kaj bi še treslo se revno srce,
Kaj bi oko še točilo solze,
Saj je Marija vsa polna dobrot,
Vsmiljena mati ubogih sirot.

Drugi del.

MOLITVENIK.

Jutranja molitev.

V imenu Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

O moj Bog! Molim te v največji ponižnosti. Verujem v tebe, ker si neskončno resničen; upam v tebe, ker si vsemogočen, neskončno dobrotljiv in usmiljen; ljubim te nad vse, ker si neskončno popoln in ljubezniv. Zahvaljujem te za vse dobrrote, ki si mi jih kdaj skazal, zlasti pa, da si me tudi to noč tako milostno varoval.

Tebi v čast bodi vse, kar bom danes mislil in govoril, delal in trpel. Zato združujem vse to z namenom in zasluženjem Jezusa, Marije in vseh svetnikov in tako združeno tebi darujem. Hočem se udeležiti tudi vseh odpustkov, ki jih morem danes dobiti s svojimi molitvami in dobrimi deli.

Trdno sklenem, ogibati se vsakega, posebno pa tistega greha, ki mi je že prišel v navado. Daj mi milost, o Bog, da vestno izpolnjujem ta svoj sklep.

„Sladko srce mojega Jezusa, daj, da te ljubim vedno bolj in bolj.“ (300 dni odpustka vsakikrat.)

„Sladko srce Marijino, bodi moja rešitev!“ (300 dni odpustka vsakikrat.)

Sveti angel varuh, moj sveti patron in vsi svetniki božji, prosite zame!

Oče naš. — Češčena Marija. — Verujem v Boga. — Čast bodi Očetu.

* * *

Večerna molitev.

V imenu Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Moj Gospod in moj Bog! Molim te in zahvaljujem te za vse dobrrote, ki si mi jih tudi danes skazal na duši in telesu. Ali sem se jih pač tudi prav posluževal? in ali sem izpolnjeval tvoje zapovedi? Pomagaj mi, da o tem dobro izprašam svojo vest.

(Izprašuj svojo vest, potem pa reci:)

O moj Bog! Ti in vsi moji grehi so mi resnično žal, ker sem ž njimi zaslužil, da me po vsej pravici kaznuješ.

Žal so mi, ker sem tebe, svojega najboljšega Očeta, največjo in preljubeznivo dobroto, ž njimi razžalil.

Trdno sklenem, s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati, bližnje priložnosti v greh se varovati in nič več ne grešiti.

V tvoje roke, o Bog, izročam svoje telo in svojo dušo; tebi priporočam tudi svoje starše, sorodnike in dobrotnike, žive in mrtve.

Obišči, prosimo te, o Gospod, to bivališče in odženi od njega vsa zalezovanja hudobnega duha; tvoji sveti angeli naj v njem stanujejo, da nas varujejo v miru, in tvoj blagoslov bodi vedno nad nami. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

„O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki se k tebi zatekamo.“ (100 dni odpustka enkrat na dan.)

Jezus, Marija, Jožef! Vam podarim srce in dušo svojo.

Jezus, Marija, Jožef! Stojte mi na strani v
zadnjem boju.

Jezus, Marija, Jožef! Naj združen z vami mirno
izdihnem dušo svojo.

(300 dni odpustka vsakikrat, ako se molijo vsi
trije vzdihljeji; 100 dni vsakikrat, ako se moli le eden.)

Sveti angel varuh, moj sveti patron in vsi
svetniki božji, prosite za me.

Oče naš. — Češčena Marija. — Verujem
v Boga. — Čast bodi Očetu.

O p o m b a. Če ti je le mogoče, moli vsak večer
tudi sv. rožni venec.

Sveta maša.

Zložena iz molitev raznih svetnikov.

Pristop.

O Bog, Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, Bog očakov, prerokov, mučencev, devic in vseh, ki te spoznavajo, k tebi vzdihujemo; o neskončno veličastvo, ki si se nas usmilil v času in nam poslal svojega edinorojenega Sina, Boga Gospoda, Zveličarja našega, ki je spočet od svetega Duha, oznanjen po angelu, rojen iz Marije Device, po katerem si nas odrešil večnega pogubljenja! Po njem, tvojem Edinorojencu, te prosim, o nebeški Oče, pridi mi na pomoč in ne sodi me po mojih delih. Tvojih za-

povedi nisem izpolnjeval. Usmili se me, prizanesi mojim gehom, dodeli mi duha pokore! Kakor je David molil: „Po obilnosti svojega usmiljenja izbriši mojo hudobijo!“ tako kličem tudi jaz veličastvo tvoje, da mi odpustiš vse grehe moje.

Dodeli mi, da v živi veri, s čistim srcem in s stanovitno pobožnostjo opravljam dela svete ljubezni in zvest ostanem tvoji cerkvi, da uidem kazni in večnemu ognju, ki si ga pripravil hudobnim. To te prosim po našem dobrotljivem in češčenem Zveličarju, Jezusu Kristusu, po katerem naj ti bo čast in hvala, slava in zahvala na vekomaj! Amen. (Molitev sv. Ciprijana.)

Glorija.

Čast Bogu na visokosti in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje! Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te, zahvaljujemo te zavoljo tvoje velike slave. Gospod Bog, nebeški kralj! Bog, vsemočni Oče! Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus! Gospod Bog, Jagnje Božje! Sin Očetov! Ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi

našo molitev! Ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam Najvišji, Jezus Kristus, s svetim Duhom v veličastvu Boga Očeta. Amen. (Cerkvena molitev.)

Predobrotljivi Jezus, Beseda Očetova, podoba veličastva Očetovega, v katero angeli radostno gledajo, uči me, da izpolnjujem tvojo voljo. Naj me vodi tvoj sveti Duh, da pridem v tisti presrečni Jeruzalem, kjer je večni dan, kjer vlada en duh med vsemi božjimi otroki, — da pridem v mesto svetega miru, nerazrušljive gotovosti in gotove večnosti, — da pridem v kraj večnega pokoja in mirne sreče, srečne ljubeznivosti in ljubeznivega veselja, kjer ti, o Gospod, z Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ na vekomaj. Amen. Molitev sv. papeža Gregorija.

Berilo.

Naj utihnejo vse stvari pred teboj, o Gospod, ti sam pridi in govôri moji duši; glej, duša, tvoja služabnica, poslušaj. Navdaj me z gorečnostjo prerokov, z ljubeznijo apostolov, in sam dopolni v meni, kar si

po njih govoril in obljubil! Razsvetluj me, o Gospod, in hrani me milostno, dokler vzdihujem v ječi te umrljivosti; zakaj silno potrebujem razsvetljenja in hrane! Tvoja sveta beseda naj mi bo svetilo, ki sveti mojim stopinjam, in tvoje presveto Rešnje Telo naj mi bo hrana, da ne omagam na svojem potovanju, ampak srečno pridem k tebi! Amen. (Molitev sv. Frančiška Sal.)

Sveti evangelij.

O Gospod, Jezus Kristus, Beseda Očetova, ki si prišel na svet, da rešiš grešnike; prosim te, po svoji veliki milosti poboljšaj moje življenje, stôri popolnejše moje dejanje in uredi moje nagibe. Odvzemi mi, kar je meni škodljivega in tebi nedopadljivega, in dodeli mi, kar ti spoznaš, da je meni koristno. Kdo bi očistil, kar je nečisto spočetega, kakor le ti edini. Saj le ti, o Bog neskončnega usmiljenja, si edini, ki grešnike opravičuješ in v hudobiji zamrle obujaš k življenju. Jaz vzdihujem k tebi, stegni roko svojega usmiljenja nad me in zatri v meni, kar bi ne dopadlo tvojim presvetim

očem. Gospod, ti imaš zdravje in bolezen; zdrave ohrani in bolne milostljivo ozdravi. Amen. (Molitev sv. Avgušтина.)

Vera.

O začetek in vir naše vere, dodeli mi živo, trdno, delavno in popolno vero! Daj mi tako vero, ki jo ti imenuješ veliko, in ki vse more doseči, da se vselej in povsod ravnam po njej! Obvaruj me vseh lažnivih mnenj človeške modrosti, ki bi kaj kaliti mogla modro podložnost mojega uma pod tvojo neskončno modrost. S to sveto vero mi dodeli tudi dar vednosti, modrosti, sveta in umnosti, da vedno popolneje verujem. Pomagaj mi milostno, da hodim vedno za to sveto lučjo, ne pa po svoji slabi in zmotljivi pameti. Potrdi mojo voljo, da s tvojo pomočjo stanovitno izvršujem ta sveti sklep. Amen. (Molitev sv. Terezije.)

Darovanje.

Gospod, sveti Oče, ki si po svojem Sinu, Jezusu Kristusu, postavil daritev nove

zaveze, ki jo je sveta cerkev prejela od apostolov in ti jo daruje po vsem svetu; prosim te, sprejmi milostno ta prečeščni dar v zveličanje svojega ljudstva, ki si ga odrešil s predragο krvjo svojega edinorojenega Sina. Po tej daritvi, ki jo je on sam krvavo za nas opravil na oltarju svetega križa, ti darujem svojo dušo, svoj spomin, svojo pamet, svojo voljo, svoje telo, svoje znance in prijatelje in vse, karkoli imam. Dodeli mi, da od tebe prejete darove prav rabim po zapovedi tvoje božje volje. Amen. (Molitev sv. Ireneja.)

Bodi pozdravljena, zveličanska daritev, za me in za ves človeški rod darovana na oltarju križa! Bodi pozdravljena, preblaga in predraga kri, ki je tekla iz ran mojega križanega Gospoda Jezusa Kristusa in je odvzela grehe sveta! Spominjaj se, o Gospod, svoje stvari, ki si jo odrešil s svojo krvjo! Žal mi je, da sem grešil; srčno želim poravnati, kar sem hudega storil. Odvzemi mi, o predobrotljivi Oče, vse moje krivice in pregrehe, da bom na duši in na telesu očiščen in tako pripravljen, vredno sprejeti presveto hrano. Naj mi bo ta vsa duhovna

jed v odpuščenje vseh mojih grehov, v popolno očiščenje mojih slabosti, v obrambo pregrešnih misli. Naj prenovi vse moje notranje mišljenje; naj mi bo zveličanska pomoč, da delam le, kar je tebi dopadljivo. Naj mi bo v zanesljivo, gotovo brambo zoper vse zalezovanje hudobnega duha na duši in na telesu. Amen. (Molitev sv. Ambroža.)

Predglasje.

Hvalim, slavim in častim te, o preljubeznivi Jezus! Zedinim se s tisto neizrekljivo slavo, s katero ti hvališ prečeščeno Trojico in s katero ona tebe poveljuje, in katera se potem razliva na preblazeno Devico Marijo, in na vse angele in svetnike, ki tvoje častito veličastvo neprenehoma poveljujejo, molijo in z združeno radostjo slavijo z nam nerazumljivo hvalo. Zato te prosim, dovoli nam, da tudi mi svoje glasove združimo z njimi in v ponižnosti kličemo: Svet, svet, svet je Gospod Bog Sabaot! Nebo in zemlja sta polna njegovega veličastva! Hosana na višavi! Češčen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Hosana na višavi! (Molitev sv. Mehtilde.)

Sveto.

Svet si, o Gospod, ti kralj vseh časov in delivec vse svetosti! Tvoja je vsemo-gočnost, s katero deliš svoje svete darove. Svet je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar, Jezus Kristus, ki je prečudno iz tebe rojen pred vsem časom. Svet je z obema vred tvoj sveti Duh, ki pregleduje neizmerne globočine tvoje večnosti in po-svečuje vse, kar je svetega v nebesih in na zemlji. (Molitev sv. Germana.)

Pred povzdigovanjem.

Vzdihujem k tebi, o premili Oče, po njem, ki je naš višji duhovnik in naša daritev. Naj bo ta presveta daritev v močno zdravilo vsem mojim dušnim ranam. Naj mi bo v zmagovalno dopolnjenje vseh čednosti in v gotovo brambo zoper vse nevarnosti v življenju in v smrti! Pa ne samo meni, ampak vsem naj bo v odpuščenje grehov in v večno življenje, ker ne le zase, ampak po zapovedi tvoje ljubezni prosimo za vse naše brate in sestre! (Molitev iz obredov sv. Jakoba.)

Spomni se, o Gospod, vseh svojih vernih in usmili se krščanskega ljudstva; ohrani duhovski stan in vse duhovne družbe v svoji sveti službi. Potrdi vse, ki se trudijo; tolaži žalostne; dodeli bolnim zdravje dušno in telesno; preskrbi uboge in potrebne z vsem, kar jim je v tem življenju koristno. Pripelji popotne srečno nazaj na njihov dom. Povrni obilno, kot dober Oče, s svojo milostjo vsem, ki smo jih kaj razžalili, pohujšali ali kakorsibodi kako poškodovali. Poboljšaj vse, ki so se kaj zmotili ali pregrešili. Spreobrne neverne k pravi veri; pripelji krivoverce k edinosti svete cerkve in pokaži jim luč resnice. Nakloni grešnike k pravi pokori in dodeli pravičnim, da stanovitni ostanejo v svojih trdnih sklepih. Dodeli vse dobro našim staršem in znancem, našim dobrotnikom, prijateljem in sovražnikom in tudi njim, ki za nas molijo, ali so se naši molitvi priporočili. Varuj jih vsega hudega in potrdi jih, da do konca stanovitni ostanejo v tvoji službi in da po tem revnem življenju pridejo v svojo pravo domovino k tebi, večnemu plačilu in v neskončno slavo vseh svetnikov! (Molitev svetega papeža Martina.)

Vzdihujemo k tebi po priprošnji tvojih svetnikov, ki se jih spominjamo pri tej presveti daritvi, zlasti presvete, neomadeževane in prečastite nebeške kraljice; potem po priprošnji vseh starih očakov in tudi svetih apostolov, mučenikov, spoznavavcev in vseh svetnikov, da nam odpustiš naše grehe, ki si sam svet in rad uslišiš prošnje svojih svetnikov. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen. (Molitev iz obredov sv. Bazilija.)

Pri povzdigovanju.

Pozdravljam te, resnično telo Jezusa Kristusa, ki si bilo darovano zame na križu! Najponižneje te molim.

Jezus, tebi živim! Jezus, tebi umrjem! Jezus, tvoj sem živ in mrtev! Amen.

Pozdravljam te, dragocena kri Jezusa Kristusa, ki si bila prelita zame na križu! Najponižneje te molim.

Jezus, bodi mi milostljiv!

Jezus, usmili se me!

Jezus, odpusti mi moje grehe! Amen.

Po povzdigovanju.

Molim te, o presladki Jezus, moj Zveličar, ki na tem svetem oltarju bivaš kot naš resnični višji duhovnik in kralj! Iz cele duše te hvalim, ker si me s svojim križem in s krvavo daritvijo svojega telesa in svoje krvi odrešil in me tako spravil z nebeškim Očetom. Po neizmernosti tvoje ljubezni te prosim, naj se udeležim s tvojo cerkvijo vseh milosti, katere si nam prislužil s svojo spravno smrtjo, s svojim častitim vstajenjem in z zmago svojega čudovitega vnebohoda.

Oči moje duše te gledajo, o Gospod, v podobah, ki tvoje veličastvo prikrivata telesnim očem. Trdno verujem, da si ti, Odrešenik sveta, ti večna resnica, v tej presveti hostiji resnično pričujoč s svojo božjo in človeško naravo in da se v tem kelihu pretaka ravno tista kri, ki je za nas tekla na svetem križu.

O moj Bog, kakor si izpremenil ta kruh in to vino, izpremeni tudi mene z močjo svoje ljubezni vsega tako, da mi ostane le zunanost, sicer pa da bom iz nečistega zdaj čist, iz jezljivega potrpežljiv, iz

zdražljivega miren, iz napuhnjenega ponižen, iz nehvaležnega hvaležen, iz opravljivega ljubezniv, iz lahkomišelnega in lenega bogoljuben in zvest kristjan. Amen. (Molitev svetega Frančiška Sal.)

Pri očenašu.

Oče naš, prevzvišeno veličastvo in kralj vseh kraljev, ki si v nebesih, kamor naj se povzdigujejo vse naše misli! Posvečeno bodi v nas tvoje ime, ki je v sebi večno sveto. Pridi k nam tvoje kraljestvo, kraljestvo tvoje milosti in ljubezni, da vrže ven kneza tega sveta. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji; saj je največje veselje angelov in so želje vseh svetnikov, da bi se izpolnila vselej tvoja volja, ki je vir nebeške radosti. Daj nam danes naš vsakdanji kruh, da z njim okrepčani zvesto izpolnjujemo tvojo božjo voljo. Odpusti nam naše dolge, da pristopimo potolaženi in zaužijemo kruh življenja. Odpusti nam, o Gospod, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom; saj radi odpustimo iz ljubezni do tebe vsem, ki so nas razžalili, ker s tako majhno ceno zadobimo odpuščenje svojih

brezštevilnih grehov. In nas ne vpelji v izkušnjo, ker mi, slabe stvari, nikakor ne moremo sami iz sebe premagati izkušnjav. Temuč reši nas hudega, ki smo ga zaslužili s svojimi pregrehami, da resnično rešeni in prosti z veselim srcem do konca svojega življenja služimo tvojemu božjemu veličastvu. Amen. (Očenaš sv. Bonaventure.)

Jagnje Božje.

O Jagnje Božje, usmili se nas in daruj se svojemu nebeškemu Očetu za nas v svoji ponižnosti in v svoji potrpežljivosti, da dosežemo vse čednosti, ki nam jih manjka!

O Jagnje Božje, usmili se nas in daruj se za nas svojemu nebeškemu Očetu v vsi bridkosti svojega trpljenja, v popolno spravo za naše grehe!

O Jagnje Božje, usmili se nas in daruj se za nas Bogu Očetu z vso ljubeznijo svojega božjega Srca v nadomestilo vseh dobrih del, ki nam jih manjka! Amen. (Molitev svete Mehtilde.)

Molitev za mir.

Blagoslovi, Gospod, svojo cerkev, ki je bila od začetka in bo do konca časov!

Blagoslovi vsa ljudstva in vse soseske! Pošlji ljubi mir z nebes našim dušam; dodeli mir svoji sveti cerkvi! Daj, o Gospod, mir našim kraljem, duhovnim in deželskim oblastnikom in vsem njihovim podložnikom. O kralj miru, ki nam vse daješ, ohrani nas vse v svetem miru, ker razun tebe ne spoznamo nobenega Boga. Saj imenujemo in kličemo le tvoje ime, da naše duše v tvojem Duhu živijo in da smrt greha ne napade nas, tvojih služabnikov in služabnic. Amen. (Iz maše Etiopcev.)

Sveto obhajilo.

Duša Kristusova, posveti me!
 Telo Kristusovo, odreši me!
 Kri Kristusova, napôji me!
 Voda strani Kristusove, operi me!
 Trpljenje Kristusovo, potrdi me!
 O dobri Jezus, usliši me!
 V svoje rane skrij me!
 Od tebe ločiti se, ne pusti me!
 Pred hudim sovražnikom brani me!
 V smrtni uri kliči me!
 In k sebi priti pusti me,

Da s svetniki tvojimi hvalim te
Na vekov veke vse. Amen.

(Vsakikrat 300 dni, po sv. obhajiju 7 let in 7 kvadragen.)

Po svetem obhajilu.

O Gospod Jezus Kristus, Beseda Božja, Sin Očetov, ki si s svojim zveličanskim trpljenjem pretrgal vse vezi naših grehov, razsvetli nas z lučjo svoje milosti in odvzemi nam vse naše grehe! Saj si nam usmiljen in milostljiv Gospod, naš Bog, ki ne poznaš maščevanja in si poln usmiljenja, resnično svet in pravičen. O, vodinas, Gospod, po poti svojega usmiljenja in raztrgaj vse vezi naših hudobij!

Gospod Bog, nebeški Oče, ker smo pred teboj grešili vedoma ali nevedoma, v hudobiji ali v lahkomišljenosti svojega srca, v nečistem nagnjenju, v dejanju, z besedo ali v mislih, zanesi nam, o Gospod, ki poznaš našo slabost! O premili ljubljeneč ljudi, dodeli nam odpuščenje vseh naših grehov! Odpusti nam, o usmiljeni Bog! Usmili se nas, napolni nas s strahom svojega presvetega Imena! Reši nas vseh kazni, ki smo jih zaslužili s svojimi grehi! Daj nam,

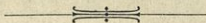
o Gospod, novo srce in resnično spoznanje, da bežimo pred vsem dejanjem hudobnega duha! Pomagaj nam, da vselej izpolnjujemo tvojo voljo, in zapiši naša imena v bukve večnega življenja, da bomo enkrat z vsemi svetniki združeni, po Jezusu Kristusu, ki mu bodi s teboj in s svetim Duhom moč in veličastvo zdaj in na vekomaj! Amen. (Molitev sv. Bazilija.)

Pri blagoslovu.

Blagoslovi naj me, dobrotljivi Jezus, tvoja vsemogočnost, uči naj me tvoja modrost, napolni naj me tvoja sladkost, in tvoja dobrota naj me nase potegne in zedini s teboj na vekomaj! Amen. (Molitev sv. Mehtilde.)

Opomba. Hodi rad k sv. maši, ne samo ob nedeljah in zapovedanih praznikih, ampak tudi ob delavnikih, če ti je le mogoče. „Sv. maša je solnce vseh duhovnih opravil, središče krščanske vere, duša pobožnosti, neizrekljiva skrivnost, ki obsega brezдно božje ljubezni.“ Tako piše sv. Frančišek Saleški.

Če si pri več svetih mašah, lahko pri njih moliš sv. rožni venec ali katerekoli druge molitve. Tudi lahko med sv. mašo premišljuješ življenje in trpljenje Jezusovo, poslednje reči ali druge verske resnice. Samo pri poglavitnih delih sv. maše skrbi, da obrneš svoje misli na to, kar se godi na oltarju.

Sveti zakramenti.

Že kot majhni otroci smo se učili temeljne resnice naše sv. vere, da je milost božja k zveličanju potrebna. Milost božja pa je notranji, nadnaraven dar, ki ga nam Bog podari zavoljo zasluženja Jezusa Kristusa, da se moremo zveličati, in je dvojna: 1. dejanska, 2. posvečujoča.

Dejanska milost je nadnaravna, duši samo začasno podeljena milost, ki nam pomaga opravljati dobra, to je taka dela ali dejanja, ki služijo za večno zveličanje.

Posvečujoča milost je nadnaravna, duši trajno podeljena milost, ki nas pre-
rodi v novo nadnaravno življenje.

Potrebna nam je obojna milost, dejanska in posvečujoča, da moremo kaj za nebesa zaslužnega storiti. Brez posvečujoče milosti je človek na duši mrtev. Kakor mrlič za ta svet, tako tak človek ne more storiti nič za oni svet. In kakor mrlič pride v grob, tako človek brez posvečujoče milosti v pekel. Če smo v stanu posvečujoče milosti, smo podobni mladikam, ki so združene s trto. Trta pa je Jezus Kristus. Če nimamo posvečujoče milosti, smo mladike odrezane od trte. In take mladike niso za nobeno rabo; zberó se in v ogenj vržejo.

Pa tudi dejanska milost je vsakemu človeku potrebna: potrebna je grešniku, da se izpreobrne k Bogu; potrebna pravičnemu, da ostane stanoviten v posvečujoči milosti, in da izvršuje zaslužna dela.

Dejansko milost nam Bog podeljuje ob raznih prilikah, posvečujočo pa nam podeljuje in pomnožuje zlasti v svetih zakramentih.

Milost božja je namreč nevidna, človek pa nevidnih reči ne more spoznati drugače, kakor po posebnih čutnih, vidnih znamenjih. Da bi torej človek vedel, kdaj se mu

podeli ali pomnoži posvečujoča milost, je Jezus Kristus postavil posebna vidna znamenja, ki notranjo, nevidno milost po zunanje kažejo in ob enem to milost tudi podeljujejo. Tem vidnim znamenjem pravimo zakramenti.

Nekatere zakramente si že prejel: bodi Bogu zanje hvaležen; druge boš še prejel: skrbi, da jih prejmeš dobro pripravljen. Kdor prejme katerikoli izmed sedmih zakramentov nevredno, stori božji rop.

❧ Sveti krst. ❧

Pri sv. krstu si dobil odpuščenje izvirnega greha in vseh kazni, prejel si posvečujočo milost božjo, postal si božji otrok in ud katoliške cerkve.

Kolika sreča zate, da te je Bog že v zgodnji mladosti poklical v svojo sv. cerkev! Kako nesrečen bi bil, ko bi bil rojen med pogani ali krivoverci! Zvesto izpolnjuj, kar so pri svetem krstu v tvojem imenu obljubili tvoji botri, in večkrat ponovi krstno obljubo.

Krstna obljuba.

O Bog, Oče, Sin in sveti Duh! Jaz, tvoj otrok, poklekнем v ponižnosti pred tvoje božje veličastvo in te molim z največjim spoštovanjem. Zahvaljujem te iz cellega srca za vse dobrote, ki si mi jih skazal; posebno pa te zahvaljujem za milost svetega krsta. Čeprav se pri svojem krstu nisem zavedal, kako sveto zvezo si sklenil ti z menoj in jaz s teboj, vendar sedaj ponavljam prostovoljno in s prisrčno hvaležnostjo to sveto zavezo in hočem vekomaj biti in ostati tvoj zvesti, pokorni otrok. Zato se odpovem hudobnemu duhu in vsemu njegovemu dejanju in vsemu njegovemu napuhu. Verujem v tebe, Bog Oče, vse-mogočni Stvarnik nebes in zemlje. Verujem v tebe, o Jezus Kristus, ki si pravi in edini Sin božji in naš Gospod, ki si bil za nas rojen iz Marije Device in si za nas trpel. Verujem v eno, sveto, katoliško in apostolsko cerkev, občestvo svetnikov, odpuščanje grehov, vstajenje mesa in večno življenje. Obljubim, moj Bog, da hočem izpolnjevati tvoje svete zapovedi, pridno pre-

jemati svete zakramente in druge zveličavne pripomočke ter živeti in umreti kot tvoj pokorni otrok. Daj mi milost, da nikoli ne prelomim te svoje obljube in da se precej zopet poboljšam, če se kaj pregrešim, da tako dosežem večno življenje, ki si ga milostno obljubil. Ljuba mati Marija, podpiraj me! Sveti angel varuh, varuj me! Sveti moj patron, prosi zame! Amen.

❧ Sveta birma. ❧

Pri sv. krstu si postal kristjan, pri sveti birmi pa vojak Kristusov. Največa sramota za vojaka je strahopetnost. Zato se varuj, da se iz strahu pred svetom ne izneveriš Jezusu Kristusu. Pri sveti birmi si prejel milost, da moreš sveto vero stanovitno pričati in po njej živeti.

Molitev.

Vsemogočni večni Bog, srčno se ti zahvaljujem, da si me v zakramentu sv. birme s svojo milostjo v veri potrdil. Ponovi, prosim te, o Gospod, v meni to milost, da se svete vere nikdar ne bom sramoval,

ampak jo stanovitno pričal pred vsem svetom z besedo in dejanjem in živel po njej do smrti. Amen.

Zakrament svete pokore.

(Pouk in molitve.)

Nič omadeževanega ne more iti v nebeško kraljestvo. Omadeževan pa je bil ves človeški rod z izvirnim grehom, in vsak posamezen človek še s svojimi lastnimi osebnimi grehi. Da bi nas rešil teh madežev in nam nebeška vrata zopet odprl, je Gospod Jezus Kristus preli za nas svojo drago kri in postavil dva zakramenta, v katerih naj bi ta za nas prelita kri izpirala madeže naših duš. To sta zakramenta sv. krsta in svete pokore.

Pri svetem krstu se odpušča izvirni greh in vsi pred svetim krstom storjeni grehi.

Po sv. krstu storjeni grehi se pa odpuščajo v zakramentu sv. pokore, in brez tega zakramenta se v novi zavezi ne morejo odpustiti. Če ga človek ne more v resnici prejeti, ga mora prejeti vsaj v željah

(in voto), kakor pravijo, to je, vsaj željo mora imeti, da bi ta zakrament prejel.

Če namreč kdo obudi popolni kes nad svojimi grehi in ima voljo, prejeti zakrament sv. pokore, kakor hitro bo mogoče, so mu grehi precej odpuščeni, kakor hitro je popolni kes obudil. In če mu ni mogoče izpovedati se zato, ker ni duhovnika, bo tudi brez izpovedi zveličan. Ta nauk svete cerkve je posebno važen za tiste, ki jih tako hitro napade smrtna nevarnost, da duhovnik ne more priti k njim ob pravem času.

A to je le neka izjema, da se brez resničnega prejema zakramenta svete pokore odpuščajo grehi; redno se odpuščajo v tem zakramentu.

Žal da so mnogi ljudje o tem zakramentu silno slabo poučeni. Zato ne bo odveč, ako podamo o njem kratek pouk.

Da vredno prejmeš zakrament sv. pokore, ti je potrebnih pet reči: 1. izpraševanje vesti; 2. kes ali obžalovanje; 3. trdni sklep; 4. izpoved; 5. zadostovanje.

Če katere izmed teh pet reči ne opraviš tako, kako je potrebno, ne moreš veljavno prejeti zakramenta sv. pokore in dobiti odpuščenja grehov. Zato je potrebno, da znaš dobro vse, kar uči katekizem o tem zakramentu. Najpotrebnejše je tu povedano.

Še predno pristopiš k izpovednici, si moraš izprašati vest in obuditi kes in trdni sklep. Najboljše je, če to storiš doma, predno greš v cerkev k izpovedi. Poklekni pred sveti križ in moli prav pobožno:

„Pridi, sv. Duh, razsvetli mi um, da prav spoznam svoje grehe; nagni mi voljo, da se jih resnično kesam, odkritosrčno izpovem, zanje zadostujem in se resno popoljšam.“ Potem se zamisli v božjo pričujočnost, postavi se v duhu pred sodni stol Jezusa Kristusa in si

izprašaj vest

takole :

1. Kdaj sem bil zadnjič pri izpovedi?
2. Ali sem zamolčal kak smrtni greh?
3. Ali sem se takrat resnično kesal svojih grehov in sklenil, da jih več ne storim?

4. Ali sem v smrtnem grehu prejel sveto obhajilo? in ali se je to zgodilo tudi o velikonočnem času?

5. Ali sem natančno opravil naloženo pokoro?

6. Ali sem po svoji moči popravil škodo, ki sem jo bil storil bližnjemu?

Potem se izprašuj najprej brez tiskanih vprašanj, kaj si grešil.

1. Premisli božje in cerkvene zapovedi in poglobitve grehe in vprašaj se prav resno, kaj si grešil v mislih in željah, besedah in dejanju, ali z opuščanjem dobrega.

2. Dalje še premisli, ali si se udeležil kakega tujega greha, in ali si izpolnjeval dolžnosti svojega stanu.

Potem še le vzemi, ako se ti zdi potrebno, v roke tiskana vprašanja, da se tem lažje spomniš kakega greha, ki si ga res storil, pa morda pozabil.

1. O božjih zapovedih.

1. zapoved.

1. Ali sem radovoljno dvomil o kaki verski resnici?

2. Ali sem rad poslušal govorjenje zoper vero? bral veri sovražne spise?

3. Ali sem bil nemaren za pouk v sveti veri?

4. Ali sem mrmral zoper Boga?

5. Ali sem storil kaj praznoverskega?

6. Ali sem raztreseno molil?

7. Ali sem opustil vsakdanje molitve?

8. Ali sem opustil kako pobožnost, ker me je bilo sram?

2. z a p o v e d.

1. Ali sem se norčeval iz svetih reči?

2. Ali sem lahkomišljeno izgovarjal sveta imena?

3. Ali sem v jezi izgovarjal sv. imena? Ali sem kletl?

4. Ali sem kdaj brez potrebe ali po krivem prisegel?

3. z a p o v e d.

1. Ali sem ob nedeljah in praznikih brez potrebe opravljal hlapčevska dela?

2. Ali sem ob nedeljah in praznikih po lastni krivdi opustil sveto mašo?

3. Ali sem prišel ob nedeljah in praznikih po lastni krivdi znatno prepozno k sveti maši?

4. Ali sem bil v cerkvi raztresen ali pa sem se ondi nespodobno vedel?

4. z a p o v e d.

1. Ali sem bil do staršev ali predstojnikov trmast ali surov?

2. Ali sem jim želel kaj hudega?

3. Ali sem jih žalil? jezil? nisem molil zanje?

4. Ali jih kdaj nisem ubogal?

5. Ali sem zasramoval stare ljudi?

5. z a p o v e d.

1. Ali sem koga tepel ali poškodoval?

2. Ali sem koga psoval? mu želel kaj hudega?

3. Ali sem imel v srcu srd in sovraštvo do koga?

4. Ali sem koga zapeljal v kak greh?

5. Ali sem trpinčil živali?

6. in 9. zapoved.

1. Ali sem radovoljno mislil kaj nesramežljivega?

2. Ali sem radovoljno imel poželenje, videti, slišati ali storiti kaj nesramežljivega?

3. Ali sem govoril kaj nesramežljivega ali pel kake nesramežljive pesmi?

4. Ali sem radovoljno poslušal kaj nesramežljivega? kaj takega bral ali drugim dajal brati?

5. Ali sem prostovoljno gledal kaj nesramežljivega?

6. Ali sem storil kaj nesramežljivega? sam ali z drugimi?

7. Ali sem dopustil kaj nesramežljivega od drugih?

7. in 10. zapoved.

1. Ali sem vzel staršem kaj jedil ali denarja?

2. Ali sem drugim kaj vzel?

3. Ali sem goljufal?

4. Ali sem obdržal najdene ali posojene reči?

5. Ali sem poškodoval tuje blago?

6. Ali sem sprejel kaj ukradenega?

7. Ali sem imel namen krasti, če tudi potem nisem ničesar ukradel?

8. z a p o v e d.

1. Ali sem se lagal? ali sem s tem drugim škodoval?

2. Ali sem pri drugih brez vzroka sumil kaj hudega?

3. Ali sem koga po krivem dolžil kake napake?

4. Ali sem brez potrebe dalje pripovedoval napake drugih?

2. O cerkvenih zapovedih.

1. Ali sem zapovedane postne dni jedel meso?

2. Ali sem opustil zapovedano izpoved in sveto obhajilo, zlasti o velikonočnem času?

3. O poglavitnih grehih.

1. Ali sem bil napuhnen ali gizdav? — Ali sem koga zaničeval?

2. Ali sem bil skop? — Ali sem bil trd do revežev?

3. Ali sem bil nevoščljiv ali škodoželjen?

4. Ali sem bil nezmeren v jedi in pijači?

5. Ali sem bil jezen? — Ali sem bil prepirljiv?

6. Ali sem bil len pri delu? Za službo božjo?

4. O tujih grehih.

1. Ali sem se udeležil takega tujega greha?

2. Ali sem molčal h grehu drugih, ko bi ga bil moral naznaniti staršem ali predstojnikom?

Potem se še vprašaj, kateri greh storiš največkrat, da spoznaš svojo poglavitno napako. Da jo odpraviš, bodi ti posebna skrb.

Pri smrtnih grehih se moraš še posebej vprašati 1. o njihovem številu in 2. vsaj o tistih okoliščinah, ki izpreminjajo vrsto smrtnih grehov, ali ki iz sicer malega greha naredé smrtni greh. Če se števila smrtnih grehov ne moreš natančno spomniti, določi vsaj približno število. Vprašaj se, če si kak smrtni greh storil povprek vsak dan enkrat,

dvakrat . . . pet do šestkrat i. t. d.; ali morda na teden enkrat, dvakrat i. t. d.

Sicer je pa tudi mali greh zate lahko smrtni greh, smrtni greh pa mali greh. Vsak greh, ki si ga imel za smrtnega tisti trenotek, ko si ga naredil, je zate pred Bogom smrtni greh. In če si naredil kaj takega, kar je samo na sebi smrtni greh, pa nisi nič mislil, da bi utegnil biti smrtni greh, ampak si ga imel za mali greh, potem ti ga je tudi Bog prištel kot mali greh. Da boš pa vedel vselej razločiti ali si grešil ali ne, vedi, da greh stori le tisti, ki vedoma in prostovoljno prelomi božjo postavo.

Vedoma prelomiš božjo postavo, če se tedaj, ko kaj delaš ali šele hočeš storiti, zaveš, da je to, kar delaš ali hočeš storiti, greh, pa vkljub temu grešno dejanje nadaljuješ ali storiš. Če se pa šele potem, ko je dejanje že dovršeno, spomniš ali zveš, da je bilo tisto dejanje ali opuščanje pregrešno, nisi greha naredil, ker nisi vedoma prelomil božje postave.

Prostovoljno prelomiš božjo postavo, kedar bi jo mogel izpolniti, (čeprav težko), pa je vendar ne izpolniš.

Primer. Ti bi šel v nedeljo lahko k sveti maši, pa vendar ne greš. S tem si prostovoljno prelomil božjo postavo in grešil. — Če si pa bolan in zato ne greš, nisi prostovoljno prelomil postave in zato tudi nisi grešil.

Ko si si izprašal vest, obudi

kesanje in trdni sklep

tako, da kratko premišljuješ vse, ali pa samo nekatere teh le resnic: 1. da je Bog neskončna popolnost in ljubeznivost, ki jo grešnik zaničuje; 2. da je moral Jezus Kristus zaradi greha bridko trpeti in umreti; 3. da z grehom izgubimo nebesa; 4. da si z grehom zaslužimo pekel in druge kazni; 5. da je greh že sam na sebi ostuden.

Zadostuje tudi, če premišljuješ samo eno teh resnic, n. pr. peklenške kazni, da se ti le zbudi pri tem premišljevanju stud in žalost nad grehi. Ako moreš prav iz srca vzdihniti te-le besede: „O da bi nikdar ne bil storil teh grehov!“ je to znamenje, da imaš pravo kesanje.

S kesom pa mora biti vselej združen trdni sklep, ker brez njega ni pravega kesanja. Skleniti moraš, da ne boš storil nikdar

več nobenega smrtnega greha. Pri malih grehih zadostuje, ako skleneš, da jih v prihodnje ne boš toliko storil, ali da se boš vsaj enega izmed njih obvaroval. Dalje moraš skleniti, da se boš skrbno ogibal vseh tistih oseb in krajev, ki so ti bili doslej v pohujšanje, in sploh vsega, kar bi te moglo zapeljati v greh. Skleniti moraš, da boš poravnal, kolikor ti bo mogoče, vsako krivico, ki si jo storil bližnjemu na premoženju in poštenju. Skleniti moraš pa tudi, da se boš posluževal vseh pripomočkov, ki so potrebni, da se obvaruješ vsaj smrtnega greha, n. pr. da boš v prihodnje večkrat šel k izpovedi.

Kes in trdni sklep lahko obudiš s temi besedami: „O moj Bog! Studijo se mi vsi moji grehi, in resnično želim, da bi jih ne bil storil. Vem, koliko kazni sem vreden, in kako sem celo izgubil nebesa in zaslužil pekel. Zato obžalujem vse svoje grehe in se jim odpovem za vselej. Še bolj jih pa obžalujem zato, ker sem v svoji veliki nehvaležnosti tebe, svojega Stvarnika in najboljšega Očeta, neskončno in preljubeznivo dobroto, manj cenil, kot ustvarjene reči in sem s tem tako hudo krivico storil tvojemu

neskončnemu veličastvu. Trdno sklenem, svoje življenje poboljšati, vseh grehov in tudi vseh bližnjih priložnosti v greh skrbno se varovati in odslej tebi zvesteje služiti. O Bog, daj mi milost, da izpolnim ta svoj sklep! Amen.“

Pomni! Zaradi pomanjkanja kesa in trdnega sklepa je neveljavnih mnogo izpovedi, ker Bog ne more grehov odpustiti, ako se jih ne kesaš, in kesaš se jih gotovo ne, ako nisi pripravljen storiti vsega, kar je potrebno, da se moreš obvarovati smrtnega greha. Zato se moraš resno potruditi, da obudiš pravo kesanje, pa Boga moraš prositi, da ti dá za to potrebno milost, ker brez božje pomoči ni mogoče obuditi dobrega kesanja.

Šele tedaj, ko si si izprašal vest, obudil v srcu kesanje in naredil trdni sklep poboljšanja — šele tedaj pristopi k izpovednici, da opraviš dobro

izpoved.

Pri izpovedi moraš gledati na to, da poveš vse potrebno in da ne pripoveduješ nič nepotrebne. Povedati moraš vsaj vse smrtne grehe in tudi njihovo število in vse okoliščine, ki vrsto smrtnega greha izpre-

minjajo ali iz sicer malega greha naredé smrtni greh. Dobro je, da poveš tudi male grehe, vendar nisi dolžan izpovedati se jih, ker mali grehi človeka ne oropajo posvečujoče milosti božje in se odpuščajo tudi izven zakramenta sv. pokore.

Če bi pri izpovedi ne hotel povedati kakega smrtnega greha, bodisi zato, ker te je sram, bodisi ker se bojiš, da bi ne prejel svete odveze, — ali če bi vedoma povedal premajhno število smrtnih grehov, ali če bi vedoma ne hotel povedati kake okoliščine, ki si se je dolžan obtožiti, bi bila tvoja izpoved neveljavna, tvoji grehi bi ti ne bili odpuščeni in storil bi še nov greh s tem, da bi nevredno prejel sv. zakrament.

Sicer je pa ni večje nespameti, kakor pri izpovedi zamolčati smrtni greh, ali povedati premajhno število smrtnih grehov.

Tole ti je treba pomisliti, da se ne sramuješ odkritosrčno se izpovedati: 1. da se nisi sramoval grešiti vpričo Boga, ki vse vidi; 2. da je bolje izpovedniku skrivaj povedati grehe, kakor v grehu nemirno živeti, nesrečno umreti in zato sodni dan priti pred vsem svetom v sramoto; 3. da je

izpovednik dolžan molčati pod smrtnim grehom in najostrejšimi časnimi in večnimi kaznimi. Izpovednik je prej dolžan pretrpeti mučeniško smrt, kakor najmanjšo stvarco razodeti iz izpovedi. (Sv. Janez Nepomuški, bl. Janez Sarkander).

Sramovati se ti pred izpovednikom ni treba; saj pozna človeške slabosti, in če so padli v greh kralj David, ki je bil svet mož, kralj Salomon, ki je bil najmodrejši, in mnogi drugi, se izpovednik tudi tebi ne bo čudil, da si grešil. Bodi prepričan, da bo izpovednik ravnal s teboj, kakor dobri oče z izgubljenim sinom in kakor pastir z izgubljeno ovčico. Pojdi torej k izpovedi brez strahu in razodeni izpovedniku svoje srčne rane z zaupanjem, s katerim dober otrok razodene svoji ljubi materi svoje srčne bolesi.

Izpoved se opravlja takole:

1. Izpovedenec poklekne k izpovednici, se pokriža in reče:

„Prosim svetega blagoslova, da se svojih grehov prav in čisto izpovem.“

„Jaz ubogi grešnik se izpovem Bogu vsemogočnemu, preblaženi devici Ma-

riji, vsem ljubim svetnikom in vam, častitemu mašniku, božjemu namestniku, da sem po svoji zadnji izpovedi, ki sem jo opravil — *(tu se pové, kdaj)* — velikokrat in obilno grešil; posebno pa se obtožim —“

2. Izpové se svojih grehov.
3. Sklene izpoved s tem, da še enkrat obudi kes ali obžalovanje rekoč:
 „O moj Bog! Ti in vsi moji grehi so mi resnično žal, ker sem ž njimi zaslužil, da me po vsej pravici kaznuješ. Žal so mi, ker sem tebe, svojega najboljšega Očeta, največjo in preljubeznivo dobroto, ž njimi razžalil. Trdno sklenem, s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati, bližnje priložnosti v greh se varovati in nič več ne grešiti.“
 „Prosim, duhovni oče, zveličavne pokore in svete odveze.“
4. Pazljivo posluša izpovednikove nauke in sprejme pokoro, ki mu jo naloži. Če ga izpovednik kaj vpraša, naj odkritosrčno odgovori; če kake stvari ni natančno razumel, ali če potrebuje kakega poduka, naj pa vpraša.

5. Skesano prejme sveto odvezo, ki mu jo izpovednik podeli z besedami: „Odvežem te od tvojih grehov v imenu Očeta in Sina in svetega Duha. Amen“, ter se pri tem pobožno pokriža.

Če reče izpovednik, kakor je marsikje v navadi: „Hvaljen bodi Jezus Kristus“, mu odgovori: „Na vekomaj. Amen.“ Potem gré spoštljivo od izpovednice, zahvali Boga za prejeto milost in ga prosi pomoči, da bi mogel stanovitno izvršiti svoje sklepe, in opravi naloženo pokoro.

Če pa izpovednik koga ne spozna vrednega svete odveze, naj njegovo sodbo ponižno sprejme, in naj si tembolj prizadeva, da se resnično poboljša ter tako pripravi za sveto odvezo.

Ni pa treba, da bi se molile prav te molitve, ki jih tu bereš. Moli tiste molitve, ki si se jih naučil v šoli. Saj celo brez vsake izpovedne molitvice opraviš lahko dobro izpoved. Glavna stvar je to, da se grehov natančno in odkritosrčno obtožiš in da imaš v srcu resnično kesanje in trdni sklep poboljšanja.

Pri izpovedi mora izpovednik naložiti grešniku nekaj pokore. Navadno se nalaga molitev, more pa se naložiti katerokoli dobro delo. Opravljanje te pri izpovedi naložene pokore se imenuje

zadostovanje.

Naložena pokora se mora opraviti:

1. natančno tako, kakor je bila naložena;
2. brez odlašanja, to se pravi, brž ko je mogoče.

Ko bi že pri izpovedi, še predno ti mašnik podeli sv. odvezo, sklenil, da naložene pokore ne boš opravil, bi bila izpoved neveljavna. Če pa ima kdo pri izpovedi namen, da hoče opraviti pokoro, pa je pozneje po lastni krivdi ne opravi, je izpoved njegova sicer veljavna, toda greši, ko ne opravi pokore, in se oropa mnogo milosti.

Dobro opravljena izpoved je velika dobrota božja. Zahvali se Bogu za to veliko dobroto v pobožni molitvi.

Molitev pred izpovedjo.

Oče, grešil sem zoper nebo in zoper tebe. Usmili se me, o Bog, po svojem ve-

likem usmiljenju. — Če boš na grehe gledal, Gospod, Gospod, kdo bo obstal? — Toda pri tebi je usmiljenje in obilno odrešenje. Iz vsega srca mi je žal, da sem razžalil tebe, vsemogočnega Stvarnika svojega, svojega prelubeznivega Odrešenika in svojo največjo dobroto. — Verujem v tebe, večna Resnica; pomagaj moji slabi veri! O da bi me zveličala moja vera! — Upam v tebe, o neskončno usmiljenje; potrdi moje upanje! Trdno in zanesljivo pričakujem, da mi boš odpustil moje grehe. Daj, da to moje upanje ne bo osramočeno. — Ljubim te, brezmejna dobrota, ki si vredna vse ljubezni. O kako pozno sem te spoznal! Kako pozno sem te začel ljubiti! O da bi nikdar s svojimi grehi ne bil razžalil tvojega prelubeznivega Srca! Kesam se svojih grehov in se jih bom vedno kesal; ljubim te, o Bog, in te bom vedno ljubil, da le še danes odpustiš meni, ubogemu in skesanemu grešniku. — Grešil sem, Gospod; bodi milostljiv meni grešniku! Jezus, sin Davidov, usmili se me! Sveta Marija, pribežališče grešnikov, mati milosti, mati usmiljenja, prosi zame. — Sveti angel varuh, moj sveti patron in

vsi svetniki, posebno vi, blaženi spokorniki, ki ste po božjem usmiljenju iz grešnikov postali pravični, prosite za me.

Molitev po izpovedi.

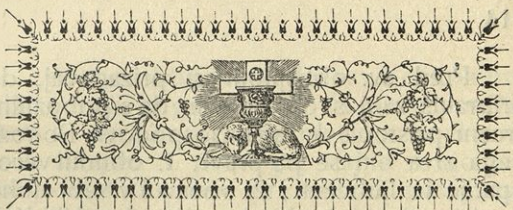
Raztrgal si, o Gospod, vezi mojih grehov, v katere sem bil vkovan. Prizanesel si moji duši, moje hudobije odpustil, ker si Bog usmiljenja. Velika je tvoja milost, o Gospod, in tvojega usmiljenja ni konca. O dobri Jezus, vračam se k tebi, kakor oni gobovi bolnik, ki si ga ozdravil. Iskreno sem ti hvaležen, da si ozdravil tudi mene. Tvoje ime, o Jezus, bodi češčeno vekomaj! V krvi neomadeževanega Jagnjeta sem umil svojo dušo, nečem je več umazati. Nočem več hoditi po poti pregrehe. Toda oh, kako slab in omahljiv sem v svoji grešnosti! Pridi torej, o Jezus, na pomoč moji slabosti, da ne padem nazaj v stare grehe. Hočem popolno izpremeniti svoje življenje in te v resnici ljubiti; od tebe se ne ločim nikdar več. Obljubil sem ti, da hočem rajši umreti, nego tebe še kdaj žaliti. Zdaj ponavljam to svojo obljubo; upam, da jo bom s tvojo milostjo tudi izvršil.

Sveta Marija, ki si že tolikim grešnikom izprosila ne le milost prave pokore in popboljšanja, temveč tudi milost stanovitnosti v dobrem, prosim te ponižno, izprosi tudi meni to neprecenljivo milost, da vse to, kar sem pri tej izpovedi sklenil, zvesto izvršim in se nikoli več ne pregrešim.

Sveti angel varuh in vsi svetniki božji, stojte mi ob strani s svojo mogočno priprošnjo v premnogih izkušnjah in bojih tega življenja. Izprosite mi milost, da me niti žalost, niti lakota, niti nevarnost, niti preganjanje, niti meč, niti kaka druga bridkost ne bo ločila od ljubezni božje, ki je v Kristusu Jezusu, Gospodu našem. Amen.

Opomba: Če imaš čas, moli še druge molitve, n. pr. sv. križev pot, sv. rožni venec. Zlasti pa opravi pokoro, če je taka, da se more koj po izpovedi v cerkvi opraviti.

Sveto obhajilo.

Pouk.

Predno pristopiš k sv. obhajilu, vprašaj še enkrat svojo vest, če ti ne očita kakega smrtnega greha. Strašen smrtni greh bi bil, v smrtnem grehu prejeti sv. obhajilo. Sveti apostol Pavel pravi: „Naj človek sam sebe presodi; in tako naj je od tega kruha in pije od tega keliha. Zakaj kdor nevredno je in pije, si sodbo je in pije, ker ne razloči Telesa Gospodovega.“ (1. Kor. 11, 28. 29.)

Tisti dan, ko prejmeš sveto obhajilo, moraš biti popolnoma tešč. Ko bi le požirek vode popil pred sv. obhajilom, bi bilo tvoje obhajilo strašen božji rop.

Pred sv. obhajilom si prizadevaj, da pripraviš zanj svoje srce in da s pobožnim srcem pristopiš k mizi Gospodovi. Pobožnega srca biti se pa pravi: 1. obuditi vero, upanje in ljubezen; 2. vnemati v sebi duha ponižnosti in obuditi kesanje; 3. moliti Kristusa in željno po njem hrepeneti.

Ko se približa čas sv. obhajila, pristopi k božji mizi s sklenjenima rokama in z največjim spoštovanjem.

Ko pred sv. obhajilom mašni strežnik moli očitno izpoved, še enkrat obudi kesanje nad svojimi grehi.

Ko mašnik pokaže sv. hostijo, moli jo ponižno in trkaj na prsi rekoč:

„Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.“

Sveto hostijo prejmi tako-le: 1. glavo vzdigni, usta spodobno odpri in jezik položi na spodnjo ustnico; 2. sveto hostijo zaužij, ne da bi jo žvečil ali dalje časa zadrževal v ustih; 3. če se morda sv. hostija prime ust, je ne smeš odločiti s prstom, ampak le z jezikom.

Po sv. obhajilu: 1. Jezusa Kristusa ponižno moli in ga zahvali, da se je ponižal priti k tebi; 2. daruj se mu in ponovi storjene sklepe; 3. prosi ga, naj s svojo milostjo vedno ostane pri tebi; 4. potoži mu vse dušne in telesne težave in potrebe.

Dan sv. obhajila preživi kar najbolj zbranega duha, ogibaj se posvetnih zabav in veselic, obiskuj cerkev, beri pobožne bukve in opravljaj druga dobra dela.

Obhajilne molitve.

Pred svetim obhajilom.

(Po sv. Tomažu Akvinskem.)

Vsemogočni večni Bog! Glej, bližam se zakramentu tvojega edinorojenega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa. Prihajam kakor bolnik k zdravniku življenja, nečisti k studentu usmiljenja, slepec k luči večne svetlobe, ubožec in revež h Gospodu nebes in zemlje. Prosim te torej, o neizmerno usmiljenje: ozdravi mojo bolezen, umij mojo nečistost, razsvetli mojo slepoto, obogati moje uboštvo, obleci mojo nagoto! Daj, da

prejemem kruh angelov, kralja kraljev, Gospoda vseh gospodov, tako spoštljivo in ponižno, tako skesano in pobožno, s tako čistim in vernim srcem, s takim sklepom in namenom, kakor je v prid in zveličanje moje duše. Dodeli, o Gospod, da ne prejemem samo po zunanje Jezusa v presvetem Rešenjem Telesu, temveč deležen postanem tudi bistva in moči tega zakramenta. O preljubeznivi Oče, dodeli mi, da bom nekdanj večno in z odkritim obličjem gledal tvojega ljubega Sina, ki ga hočem prejeti zdaj v tem življenju skritega pod podobo kruha!

Glasovi Tomaža Kempčana.

Z največjo pobožnostjo in ljubeznijo ter s srcem, ki se je posvetilo in dalo le tebi, o moj Bog, hotel bi te zdaj sprejeti. O daj, da te sprejemem s tako živo vero, tako hrepeneče in tako spoštljivo, kakor so te sprejemali le tvoji svetniki. In dasi sem nevreden, da bi imel iste občutke in isto pobožnost, kakor svetniki, vendar ti darujem vse želje svojega srca, kakor da bi v resnici isto čutil in želel, kakor oni. Iz ljubezni in

spoštovanja do tebe darujem ti vse, kar si more poželeti ali občutiti sploh kaka pobožna duša. Ničesar ne bom zase pridržal; rad in prostovoljno ti darujem vse, kar sem in morem.

Prihajam k tebi, o Gospod, da me pokrepčaš in poživiš s svojo sveto jedjo, ki si jo pripravil nam ubožcem iz same ljubezni. Glej, v tebi je vse, česar si more kdo želeti. Ti si moje rešenje in zveličanje, moje upanje in moja moč, moja čast in slava. Oj, kako čudovito si se ponižal do nas, Gospod, naš Bog, stvarnik vseh duhov. V našo revno dušo prihajaš kot Bog in človek, da utešiš njeno lakoto. O srečno srce in blažena duša, ki sprejme pobožno tebe, svojega Boga in Gospoda, in ki jo zaradi tega navdaja sveto veselje! O kako velik je Gospod, ki ga sprejme; kako ljub gost, ki ga prenoči; kako prijazen tovariš in zvest prijatelj, ki pride k njej; kako lep in plemenit ženin, ki ga objame; ljubezniv je bolj nego vse, kar moreš ljubiti in česar si moreš želeti. Pred tvojim obličjem, o Jezus, morajo umolkniti nebesa in zemlja in vse veličastvo na njih. Vse namreč, kar je lepega in dobrega, je

le dar tvoje dobrote in ne bo nikdar doseglo tvojega veličastva, tvoje modrosti. Zato, o najdobrotljivejši Jezus in najsvetejši Zveličar, nadomesti ti milostno, kar mi še primanjkuje! Saj si se zaradi nas včlovečil, saj vabiš k sebi vse: „Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil.“ Ti poznaš mojo slabost in nadlogo, mnogotere grehe moje in napake; ti veš, kolikrat me celo kaka neznatna stvar tare, skuša in omadežuje. Zato prihajam k tebi, da mi pomagaš v bridkostih in me tolažiš v nezgodah. Na pomoč kličem tebe, vsevednega, ki natanko vidiš mojo notranjost, ker le ti me moreš popolnoma utolačiti in mi pomagati. Ti tudi veš, katerih milosti najbolj potrebujem in kako malo sem izurjen v čednostih. Tu stojim pred teboj reven in ubog in prosim za se milosti in usmiljenja.

Poživi lačnega ubožca, ogrej mojo mrzloto z ognjem svoje ljubezni, razsvetli mojo slepoto s svetlobo svoje pričujočnosti! Daj mi milost, da mi bo vse zemeljsko zoprno, da me vse težave in nezgode utrdijo v potrpežljivosti, da preziram in pozabim

vse nizko in ustvarjeno. Povzdigni moje srce k sebi proti nebesom in ne daj mi tavati po zemlji. Le ti sam mi bodi odslej moja radost na vekomaj, ker le ti si moja edina jed in pijača, moja ljubezen in veselje, moja sladkost in moje vse!

Molitev sv. Bernarda.

Po tebi naj se milostno približamo tvojemu Sinu, o prečista Devica Marija, začetnica življenja, mati odrešenja! Po tebi naj nas sprejme tisti, ki si nam ga ti podarila. Tvoja neomadeževana čistost naj opraviči pri njem našo grešnost; tvoja velika ljubezen naj zakrije množino naših grehov, in tvoja blažena rodovitnost naj nadomesti naše zasluge. Naša gospa, naša tolažnica, naša pomočnica! Spravi nas s svojim Sinom, priporoči nas svojemu Sinu, izroči nas svojemu Sinu. O prečista Devica, ti si dosegla milost in veliko predpravico, kakršne ni nihče dosegel. Dodeli nam torej, da nam tisti, ki je iz tebe nase vzel slabosti in revščino naše narave, po tvoji priprošnji podeli slavo nebeškega kraljestva: Jezus Kri-

stus, tvoj Sin, naš Gospod in Bog, ki mu
bodi čast in slava vekomaj!

Po svetem obhajilu.

(Po sv. Tomažu Akv.)

Zahvaljujem te, sveti Gospod, vsemo-
gočni Oče, večni Bog! Ne zaradi mojih za-
slug, temveč zgolj iz usmiljenja si dal za-
užiti meni grešniku, nevrednemu služabniku
svojemu, predragoceno Telo in Kri svojega
Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa. Pro-
sim te, naj mi ne bo to sveto obhajilo v
kazen in zadolženje, temveč zveličanski pri-
pomoček v odpuščenje! Služi naj mi kot
orožje vere in ščit dobre volje! Zbriše naj
moje grehe, prežene huda nagnjenja in po-
željenja, poveča pa ljubezen in potrpežlji-
vost, ponižnost in pokorščino ter vsakršno
čednost. Zalezovanj vseh sovražnikov, vidnih
in nevidnih, naj me trdno brani. Nagnjenja
moja, dušna in telesna, naj popolnoma uteši.
Moč naj mi dá, da živim le tebi, edinemu
pravemu Bogu, in srečno dosežem namen
življenja. Prosim te, o Bog, da sprejmeš
mene grešnika k oni nepopisljivi pojedinii,

kjer si ti s svojim Sinom in svetim Duhom svetnikom prava luč, obilno nasičenje, večno veselje, dovršena radost in popolna sreča. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev sv. Bonaventure.

Rani me, o najslajši Jezus, v globočino moje duše, da občutim v svojem srcu tvojo predrago, tvojo prekoristno ljubezen! Napolni me z ono resnično, čisto in sveto ljubeznijo, katera je navdajala tvojega apostola. Po tebi naj ves koprnim, v ljubezni tvoji se topim. Tebe le naj poželim, po tebi hrepenim, po tvojem nebeškem domovanju vzdihujem. V tebi naj umrjem in tako s teboj se združim. O, da bi bila moja duša vedno lačna tebe, kruh angelski! Saj ti krepčaš pobožne duše, ti si naš vsakdanji nadnaravni kruh, ki ima v sebi vso sladkost in prijetnost, vso milobo in veselje. Po tebi, v čigar obličje želé zreti angeli, naj duša moja lačna vedno koprne! Tebe naj uživa in tvoje sladkosti in prijetnosti se popolnoma navzame! O da bi bil vedno žejen tebe, ki si vir življenja, modrosti in

znanosti, vir večne luči, potok slasti, neizmerno bogastvo hiše božje! Tebe naj vedno skrbno iščem, tebe tudi najdem! K tebi naj hitim, tebe dohitim, o tebi premišlujem in govorim! Daj, da delam vedno v tvojo čast in slavo, ponižno in skromno, veselo in radostno! Dodeli, da mi bo to delo lahko, da je opravljam s svetim čustvom in ustrajam v njem do konca! Ti edini bodi vedno moje upanje, vse moje zaupanje, bogastvo, slast in veselje! Bodi mi mir moj in pokoj, moja uteha, sladkost, moj prijetni dar in razkošje! Ti edini si moja hrana, moje krepčalo in pribežališče, pomoč moja in modrost, moj delež, moja posest in moj zaklad, v katerem naj vedno in povsod nepremakljivo počiva moja pamet in volja. Amen.

Druga prošnja.

Neizrekljivo tvoje usmiljenje, Gospod Jezus Kristus, ponižno prosim, naj mi ta zakrament tvojega Telesa ni tvoje Krvi, ki sem ga nevreden prejel, očisti grehe, osrči slabost, zoper nevarnosti sveta me zavaruje, odpuščenje doseže, milost utrdi, naj mi bo

zdravilo življenja, spomin tvojega trpljenja, zoper omahljivost podpora in popotnica mojega potovanja! Ko hodim, me spremljaj; ko zaidem, me zavrni; ko se vrnem, me sprejmi; ko omahujem, me drži; ko padem, me vzdigni; ko vstrajam, me v slavo pripelji! O prevzvišeni Bog, preblazena pričujočnost tvojega Telesa in tvoje Krvi naj tako izpremeni moje srce, da razven tebe nikoli ne čuti nobene sladkosti, ne ljubi nobene lepote, ne išče nobene prepovedane ljubezni; ne poželi nobene tolažbe, ne išče nobene časti in se ne boji nobene grozovitosti: ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Prošnja sv. Alfonza Lig.

O moj Jezus, ti si pravo življenje. Prišel si zdaj v moje srce: dodeli mi torej, naj svetu umrjem in le tebi živim. O moj Zveličar, uniči s plamenom svoje ljubezni v mojem srcu vse, kar ti ni všeč. Daj mi gorečo željo, tebi dopasti, tebi v vseh stvareh služiti.

Stôri me resnično ponižnega, da mi bodo ljuba zaničevanja in zasramovanja! Od-

vzemi pa mi ničemurno hrepenenje, na kakršenkoli način se pred svetom skazati. Obudi v meni duha zatajevanja, da odrečem sam sebi vse, česar ne namerja tvoja ljubezen, in da se rad poprimem tega, kar nasprotuje moji lastni ljubezni in mojim čutilom. Dodeli mi milost, da se popolnoma udam tvoji volji in veselo prenašam bolečino, bolezen, izgubo premoženja in sorodnikov, dušno zapuščenost, preganjanje in sploh vse, kar prihaja iz tvojih svetih rok. Vsega se ti darujem: ravnaj z menoj, kakor ti je ljubo! Podeli mi milost, da se ti kar največkrat darujem, zlasti pa ob smrtni uri. Stôri, da ti darujem tudi svoje življenje z vsemi svojimi željami in da združim ta dar z ono daritvijo, ko si samega sebe daroval večnemu Očetu. O moj Jezus, razsvetli me, da spoznam, kako si dobrotljiv do mene! Spoznati pa mi daj tudi, kako zelo sem dolžan ljubiti tebe, zlasti zaradi tega, ker si iz ljubezni do mene umrl in samega sebe zapustil v sv. Rešnjem Telesu.

Prosim te, razsvetli tudi vse nevernike, ki te še ne poznajo, vse krivoverce, ki ne živé v tvoji cerkvi, in toliko grešnikov, ki

so se oropali tvoje milosti. O moj Jezus, daj se jim spoznati, vzbudi jih, da te začno ljubiti. Priporočam ti tudi vse duše v vica, posebno . . . ; olajšaj jim bolečine in okrajšaj čas, katerega bi morale še prebiti ne gledajoče tvojega obličja; stori jim to zaradi svojih zaslug in zaradi zaslug presvete Device in vseh svetnikov!

O moj Bog, užgi me s svojo sveto ljubeznijo, da bom iskal le to, kar je tebi všeč. Dodeli mi, da mi vse tisto dopade, kar ti hočeš, in da iz srca izženem vse, kar bi ti bilo zoprno. Daj, da bi mogel vedno prav in iz dna srca govoriti: Moj Bog, moj Bog, tebe edinega hočem in nič drugega!

Prosim te, o moj Bog, da mi dodeliš tudi srečno smrt. Takrat naj te sprejemem v sveti popotnici prav goreče. Takrat naj te objamem, moje srce naj vzplamti svete ljubezni in želje, da bi tebe od obličja do obličja gledal. Kakor hitro pa izdihnem svojo dušo in zagledam tebe, naj takoj poklekнем pred tvoje sveto obličje! Prosim te pa prav posebno, o moj Jezus, dodeli mi milost molitve, da se vedno priporočam tebi in tvoji sveti materi, zlasti ob času izkušnjav. Zaradi tvojih zaslug prosim te

tudi milosti, da vedno stanoviten ostanem in te prav goreče ljubim. Blagoslovi me, o moj Jezus, na duši in na telesu! Blagoslovi vsa moja čutila in zmožnosti mojega duha! Blagoslovi moj jezik, da bo govoril le v tvojo čast, blagoslovi moje oči, da ne bodo ničesar gledale, kar bi me moglo od tebe odtrgati! Blagoslovi moja usta, da te nikdar ne razžalijo z nezmernostjo! Blagoslovi vse moje ude, da ti vsi služijo in se noben ne pregreši zoper tebe! Blagoslovi moj spomin, da se spominjam le tvoje ljubezni in vseh dobrot, ki si mi jih skazal! Blagoslovi mojega duha, da spozna tvojo dobrotljivost in pa tudi dolžnost, tebe ljubiti! Blagoslovi ga, da bo mogel vse storiti in opustiti, kakor zahteva tvoja najsvetejša volja. Blagoslovi zlasti mojo voljo, da ne bo ničesar družega ljubila, nego tebe, neskončno dobro, in nič družega želela, nego tebi dopasti in le v tvoji časti se veseliti.

O moj Kralj, pridi in gospoduj ti sam v mojem srcu! Prilasti si ga popolnoma, da bo služilo in bo pokorno le tvoji ljubezni! O moj Jezus, naj bi se tudi jaz tebi vsega dal, kakor si ti zame dal celo življenje!

O moj Bog, dokler živim, preti mi vedno še nevarnost, da te zopet izgubim. O naj pač skoraj zasiže tisti srečni dan, ko bom mogel reči: O moj Jezus, zdaj te ne morem več izgubiti!

V tvoji ljubezni naj živim, v tej ljubezni naj tudi umrjem! Potem pa naj te ljubim v nebesih iz vseh moči! O potem te pač ne neham ljubiti vekomaj. Amen.

V čast Materi Božji.

O presveta, prečista in preslavna Devica Marija, mati našega Gospoda Jezusa Kristusa, Kraljica nebes in zemlje! Ti si zaslužila v svojem svetem naročju nositi Stvarnika vseh stvari. In glej, jaz nevredni človek sem se predrznil resnično telo in resnično kri istega Stvarnika v svoje srce prejeti. Prosim te pri tvoji deviški ponižnosti, pri trpljenju in smrti tvojega Sina, naj mi bo odpuščeno vse, karkoli sem zagrešil pri tem svetem obhajilu ali iz nevednosti, vne-marnosti, ali iz nepazljivosti! Odpusti naj mi vse te pregreške po tvoji presveti pri-prošnji ravno isti naš Gospod Jezus Kri-stus, tvoj Sin, ki z Očetom in sv. Duhom živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Molitev za odpustke.

(Verniki, ki po skesani izpovedi in po svetem obhajilu pred podobokrižanega Jezusa klečé molijo naslednjo molitev in še kaj dostavijo za blagor svete cerkve, n. pr. pet očenašev in češčena-marij, zadobijo popoln odpustek, ki ga tudi lahko v prid obrnejo vernim dušam v vicah.

— Pij IX. 31. mal. srp. 1858.)

O moj dobrotljivi in presladki Jezus! Glej, jaz se pred tvojim obličjem vržem na kolena in te prosim in rotim z vso gorečnostjo svoje duše: vtisni milostno v moje srce žive občutke vere, upanja in ljubezni, resnično žalost nad mojimi grehi in trdni sklep poboljšanja, ko z globokim sočutjem in srčnim žalovanjem tvojih pet krvavih ran pregledujem in v duhu premišlujem ter si pred oči stavim, kar je že prerok David o

tebi govoril rekoč: „Prebodli so moje roke in moje noge; vse moje kosti so prešteli.“ (Ps. 21, 17. 18.)

Sv. poslednje olje.

Sv. apostol Jakob pravi: „Če je kdo bolan med vami, naj pošlje po mašnike sv. cerkve, in naj molijo nad njim, in naj ga mazilijo z oljem v imenu Gospodovem; in verna molitev bo otela bolnika, in Gospod mu bo polajšal, in ako je v grehih, mu bodo odpuščeni.“ (Jak. 5, 14. 15.)

Ako torej nevarno zboliš, pošlji o pravem času, ko si še pri zavesti, po mašnika, da ti podeli zakrament sv. poslednjega olja. Mazilil te bo s sv. oljem na očeh, ušesih, nosu, ustih, rokah in nogah. Ti pa moli pri vsakem maziljenju tole molitev: „Po tem svetem maziljenju in po svojem najmilejšem usmiljenju odpusti mi Gospod, kar sem grešil z vidom (sluhom, vohom, okusom in govorjenjem, tipom, hojo).“

Sveto mašniško posvečenje.

Ta zakrament prejmejo tisti, ki jih je Bog poklical v duhovski stan. Moli večkrat,

da bi Bog mnogo dobrih delavcev poslal v svoj vinograd.

M o l i t e v.

O Bog, ki si postavil duhovnike, da nas vodijo po tesni poti proti nebesom, daj nam mnogo pobožnih, gorečih duhovnikov, ki bodo po tvojem zgledu pasli svoje ovčice. Daj, Gospod, svojim duhovnikom svojo milost, da bodo mogli izpolnjevati težavne dolžnosti svojega stanu. Okrepčuj jih v boju za svoje kraljestvo, pomagaj jim, da pridobé veliko neumrjočih duš ter da uklonijo ves svet blaženemu znamenju sv. križa. Amen.

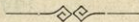
Sveti zakon.

Zakonski stan je toliko star, kakor človeški rod. Prvo zakonsko zvezo sta sklenila Adam in Eva, in Bog sam je ta zakon blagoslovil. V novi zavezi pa je Jezus Kristus zakonsko zvezo povzdignil k časti sv. zakramenta. V zakramentu sv. zakona prejmejo zakonski milost, da morejo dolžnosti zakonskega stanu do smrti zvesto izpolnjevati.

Zakonski stan je torej dober in od Boga posvečen, toda mnogo lepši in boljši je deviški stan. Sveti apostol Pavel pravi: „Kdor omoži svojo devico, prav stori, in kdor je ne omoži, stori bolje.“ (1. Kor. 7, 38.)

Bog daj, da bi zopet prišel čas, ko bi se mogla sv. katoliška cerkev ponašati s tolikim številom deviških mladeničev in deklet, kakor v prvem času krščanstva! Kako lepo pojejo angeli, ko spremljajo po smrti deviško dušo v nebesa: „Pridi, nevesta Kristusova, prejmi krono, ki ti jo je Gospod pripravil za večne čase!“

Če misliš, da te Bog kliče v zakon, pripravljaj se za ta stan z molitvijo in čistim neomadeževanim življenjem. Angel Rafael je rekel Tobiju: „Poslušaj me, in ti bom povedal, kdo so tisti, nad katerimi ima hudič oblast. Oni so namreč, ki tako v zakon stopijo, da Boga od sebe in iz svojega srca odženó, in svoji poželjivosti tako strežejo, kakor konj in mezeg, ki pameti nimata; nad takimi ima hudič oblast.“ (Tobija 6, 16. 17.)

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

za nas

Boga prôsi!

Vsi sveti angeli in nadangeli, za nas Boga prosíte!

Vse svete vrste zveličanih duhov, za nas Boga prosíte!

Sv. Janez Krstnik, za nas Boga prôsi!

Sv. Jožef, za nas Boga prôsi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga prosíte!

Sv. Peter,
Sv. Pavel,
Sv. Andrej,
Sv. Jakob,
Sv. Janez,
Sv. Tomaž,
Sv. Jakob,
Sv. Filip,
Sv. Jernej,
Sv. Matevž,
Sv. Simon,
Sv. Tadej,
Sv. Matija,
Sv. Barnaba,
Sv. Luka,
Sv. Marko,

za nas
Boga prôsi!

Vsi sveti apostoli in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga
prosíte!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

Sv. Štefan, } za nas
Sv. Lavrencij, } Boga prôsi!
Sv. Vincencij, }
Sv. Fabijan in Sebastijan, } za nas
Sv. Janez in Pavel, } Boga pros

Sv. Kozma in Damijan, }
 Sv. Gervazij in Protazij, }
 Vsi sveti mučenci, za nas Boga prosíte!

Sv. Silvester, }
 Sv. Gregorij, }
 Sv. Ambrož, }
 Sv. Avguštin, }
 Sv. Hieronim, }
 Sv. Martin, }
 Sv. Nikolaj, }
 za nas
 Boga prôsi!

Vsi sveti škofje in spoznavavci, za nas Boga
 prosíte!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosíte!

Sv. Anton, }
 Sv. Benedikt, }
 Sv. Bernard, }
 Sv. Dominik, }
 Sv. Frančišek, }
 za nas
 Boga prôsi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga
 prosíte!

Vsi sveti menihi in puščavniki, za nas Boga
 prosíte!

Sv. Marija Magdalena, }
 Sv. Agata, }
 Sv. Lucija, }
 za nas
 Boga prôsi!

Sv. Neža.

Sv. Cecilija,

Sv. Katarina,

Sv. Anastazija,

za nas

Boga prôsi!

Vse svete device in vdove, za nas Boga
prosite!

Vsi svetniki in svetnice božje, za nas Boga
prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Gospod!

Vsega zla,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smrti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duhá nečistosti,

Treska in hudega vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smrti,

S skrivnostjo svojega svetega včlove-
čenja,

S svojim prihodom,

S svojim rojstvom,

S svojim krstom in svetim postom,

reši nas, o Gospod!

S svojim križem in trpljenjem,
 S svojo smrtjo in svojim pokopom,
 S svojim svetim vstajenjem,
 S svojim čudovitim vnebohodom,
 S prihodom Tolažnika svetega Duha,
 V dan sodbe,

reši nas,
 o Gospod!

Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev vladaš in ohraniš,
 Da pastirja apostolskega in vse cerkvene stanove v svoji sveti veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cerkve ponižaš,
 Da našega cesarja obvaruješ,
 Da krščanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo enovoljnost daruješ,
 Da vsemu krščanskemu ljudstvu mir in edinost dodeliš,
 Da nas vse v svoji sveti službi potrdiš in ohraniš,

prosimo te usliši nas!

Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,	} prosimo te, usliši nas!
Da vsem našim dobrotnikom večne darí dodeliš,	
Da duše naše in naših bratov, bližnjih in dobrotnikov večnega pogubljenja rešiš,	
Da sad zemlji daš in ohraniš,	
Da vsem vernim dušam večni pokoj dodeliš,	
Da nas uslišiš,	
Sin Božji,	
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!	
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!	
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!	

Kriste, sliši nas!
 Kriste usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Oče naš (i. t. d. tiho.)
 V. In nas ne vpelji v skušnjava.
 O. Temuč reši nas hudega. Amen.

M o l i t v e

po litanijah pri popoldanji službi božji ob nedeljah
in praznikih, ki niso Matere Božje.

K presvetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil. (Aleluja.)

O. Ki ima vso sladkost v sebi. (Aleluja.)

M o l í m o !

O Bog, ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. (Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinstvi svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.)

Za vse potrebe.

Vsemogočni, večni Bog, nebeški Oče! Poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za katere se je tvoj edinorojeni

Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu, odvrni, milostljivi Oče, zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne, revne čase.

Vsemogočni, večni Bog! Usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! Glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, čez katere je postavljen, z besedo in z dejanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varih vseh kraljestev! Dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gospôske,

da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega krščanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Vsemogočni, večni Bog, ki gospoduješ nad živimi in mrtvimi in se usmiliš vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, ponižno te prosimo, da vsi, za katere smo se namenili moliti, ki so še živi, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú, pravo edinost v veri brez vsega razdrtja in ločitve. Izpreobrne naša srca k pravi pokori in k popoljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kot tvoji pokorni otroci v življenju in smrti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod, bodi vedno priporočeno vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt.

Daj nam tvojo milost tukaj uživati in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselju in zveličanju hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod nebeški Oče, po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas!

O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češčena Marija i. t. d.
(petkrat.)

Lavretanske litanije.

(Odpustek 300 dni vsakikrat.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog svet Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubezniva,

Mati prečudna,

Mati našega Stvarnika,

Mati našega Odrešenika,

usmili
se nas!

za nas Boga prôsi!

Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokoščeni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,

za nas Boga prôsi!

Kraljica apostolov,
 Kraljica mučencev,
 Kraljica spoznavavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirnega
 greha spočeta,
 Kraljica presvetega rožnega
 venca,

}
 za nas Boga proši!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš i. t. d. Češčena Marija i. t. d.

M o l i t v e.

1. K presvetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil. (Aleluja.)

O. Ki ima vso sladkost v sebi. (Aleluja.)

M o l í m o !

O Bog, ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. (Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

2. K sveti Devici, Materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja Porodnica; ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti. O častitljiva in blažena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči!

V. Prôsi za nas, sveta Božje porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l í m o !

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog, da vedno zdravje na

duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

3. K sveti Devici, Materi Mariji.

(Od 1. adventne nedelje do Božiča.)

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, devica prej in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust sprejela češčenje, usmili se grešnikov!

V. Angel Gospodov je oznanil Mariji.

O. In je spočela od svetega Duha.

M o l í m o !

Milost svojo, prosimo te, o Gospod, v naša srca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenju spoznali včlovečenje Kristusa, tvojega Sina, po njegovem trpljenju in križu dosežemo častitljivo vstajenje.

(Od Božiča do Svečnice.)

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica, pomagaj

ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, Devica prej in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust sprejela češčenje, usmili se grešnikov!

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Prôsi za nas, Božja porodnica!

M o l í m o !

Bog, ki si po rodovitnem devištvu svete Marije dodelil človeškemu rodu dar večnega zveličanja, daj, prosimo, da njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla, prejeti življenja začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

(Od Svečnice do Velikega Četrтка.)

Bodi češčena, nebes kraljica, češčena angelov gospa; češčena korenina, češčena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, mimo vseh lepa; bodi pozdravljena, preljubezniva, in prôsi za nas Kristusa!

V. Hvalimo te, Devica presveta!

O. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l í m o !

Dodeli, milostljivi Bog, brambo naši slabosti, da, ki obhajamo spomin svete Božje porodnice, s pomočjo njenih prošenj vstanemo od svojih grehov.

(Od Velike Sabote do 1 nedelje po Binkoštih.)

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Katerega si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smrti, kakor je rekel, aleluja! Prôsi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker je Gospod res vstal, aleluja!

M o l í m o !

O Bog, ki si po vstajenju svojega Sina Gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi Materi Devici Mariji dosežemo veselje večnega življenja.

(Od 1. nedelje po Binkoštih do 1. adventne nedelje.)

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi če-

ščena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci!
 k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej
 solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomoč-
 nica, svoje milostljive oči v nas; in pokaži
 nam po tem revnem življenju Jezusa, bla-
 ženi sad svojega telesa: o milostljiva, o do-
 brotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prôsi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l í m o !

Vsemogočni večni Bog, ki si dušo in
 telo častite Device Matere Marije, da bi vredno
 bivališče tvojega Sina biti zaslužila, s po-
 močjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo,
 ki se njenega spomina veselimo, po njenih
 milostljivih prošnjah prihodnjega zla in večne
 smrti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, ki ga je
 postavil Gospod nad svojo družino.

V. Prôsi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

Molimo!

Naj nam, prosimo te, o Gospod, zaslужenje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, česar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Gospod, ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube Device Marije in vseh svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsej svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatelje hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijateljem in neprijateljem, in obvaruj to duhovnijo z vsemi, ki v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kristjanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega

škofa I., našega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zla. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češčena Marija i. t. d.
(petkrat.)

Molitev k sv. Jožefu.

(Moli se meseca oktobra pri rožniverski pobožnosti namesto molitve 4. K sv. Jožefu in 5. Za vse potrebe.)

K tebi, o sv. Jožef, pribežimo v svoji bridkosti, in ko smo na pomoč klicali presveto tvojo nevesto, s polnim zaupanjem prosimo tudi tvojega varstva. Pri ljubezni, ki te je vezala z brezmadežno Devico, Božjo porodnico in pri očetovski ljubavi, s katero si objemal Dete Jezusa, te ponižno prosimo, da se milostno oziraš na dedščino, pridobljeno s krvjo Jezusa Kristusa, in da nam pomagaš v naših potrebah z mogočno svojo priprošnjo.

Čuvaj, skrbni varih svete Družine, izvoljene otroke Jezusa Kristusa! Odvračaj od nas, ljubeznipolni Oče, vsako kugo zmot in spačenosti! Milostno z nebes podpiraj nas, mogočni varih, v sedanjem boju z močmi temè! In kakor si nekdej Dete Jezusa iz smrtne nevarnosti otel, tako brani sedaj sveto Cerkev božjo zalezovanja sovražnikov in vsakega nasprotovanja ter varuj vsikdar nas vse, da moremo po tvojem zgledu in s tvojo pomočjo sveto živeti, srečno umreti in doseči večno zveličanje v nebesih. Amen.

(Odpustek 7 let in 7 kvadragen vsakikrat.)

Češčena Marija i. t. d. (trikrat.)

Litanije presvetega Imena Jezusovega.

(Odpustek 300 dni enkrat na dan.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
Bog Sin, Odrešenik svetá,
Bog sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Jezus, Sin Boga živega,
Jezus, odsvit Očeta,
Jezus, žar večne luči,
Jezus, kralj veličastva,
Jezus, solnce pravice,
Jezus, Sin Marije Device,
Jezus ljubeznivi,
Jezus čudoviti,
Jezus, močni Bog,
Jezus, Oče prihodnjega veka,
Jezus, Angel vélikega sklepa,
Jezus najmogočnejši,

usmili se nas!

Jezus najpotrpežljivejši,
 Jezus najpokornejši,
 Jezus, krotki in iz srca ponižni,
 Jezus, ljubitelj čistosti,
 Jezus, naš ljubitelj,
 Jezus, Bog mirú,
 Jezus, začetnik življenja,
 Jezus, zgled kreposti,
 Jezus, goreči duš ljubitelj,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, naše pribežališče,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, zaklad vernih,
 Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrotá,
 Jezus, pot in življenje naše,
 Jezus, veselje angelov,
 Jezus, kralj očakov,
 Jezus, voditelj apostolov,
 Jezus, učitelj evangelistov,
 Jezus, srčnost mučencev,
 Jezus, luč spoznavavcev,
 Jezus, čistost devic,
 Jezus, krona vseh svetnikov,

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega zlega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Zalezovanj hudičevih,
 Duha nečistosti,
 Večne smrti,
 Zanemarjanja navdihov твоjih,
 Po skrivnosti svojega svetega včlo-
 večenja,
 Po rojstvu svojem,
 Po detinstvu svojem,
 Po božjem življenju svojem,
 Po trudih svojih,
 Po smrtni bridkosti in trpljenju svojem,
 Po križu in zapuščenosti svoji,
 Po bolečinah in slabostih svojih,
 Po smrti in pokopu svojem,
 Po vstajenju svojem,
 Po vnebohodu svojem,
 Po radostih svojih,
 Po slavi svoji,

reši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; za-
 nesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Oče naš i. t. d. Češčena Marija i. t. d.

M o l i t v e.

1. K presvetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil. (Aleluja.)

O. Ki ima vso sladkost v sebi. (Aleluja.)

M o l í m o !

O Bog, ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. (Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinstvi svetega Duha Bog vekomaj. Amen.)

2. K presvetemu Jezusovemu Imenu.

Molímo!

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel: Prošite, in boste prejeli; iščite, in boste našli; trkajte, in bode se vam odprlo; daj nam, prosimo te, gorečnost svoje božje ljubezni, da te s celim srcem, z besedo in dejanjem ljubimo in neprenehoma hvalimo.

Dodeli nam, Gospod, da strah in ljubezen do tvojega svetega Imena vedno v sebi ohranimo, ker nikdar voditi ne nehaš, katere v stanovitnosti svoje ljubezni utrdiš. Ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

3. Za vse potrebe.

Gospod, ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti i. t. d. (str. 138.)

Oče naš i. t. d. Češčena Marija i. t. d. (trikrat.)

Litanije presvetega Srca Jezusovega.

(Odpustek 300 dni.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Srce Jezusa, Sinú večnega Očeta,

Srce Jezusovo, v Materi Devici od
svetega Duha upodobljeno,

Srce Jezusovo, z Besedo Božjo v osebi
združeno,

Srce Jezusovo, neskončno veličanst-
veno,

Srce Jezusovo, sveti tempelj božji,

Srce Jezusovo, šotor Najvišjega,

Srce Jezusovo, hiša božja in vrata
nebeška,

usmili se nas!

Srce Jezusovo, žareče ognjišče ljubezni,
 Srce Jezusovo, posoda pravice in ljubezni,
 Srce Jezusovo, dobrote in ljubezni polno,
 Srce Jezusovo, brezno vseh čednosti,
 Srce Jezusovo, vse hvale najbolj vredno,
 Srce Jezusovo, kralj in središče vseh src,
 Srce Jezusovo, v katerem so vsi zakladi modrosti in znanosti,
 Srce Jezusovo, v katerem biva vsa polnost božanstva,
 Srce Jezusovo, nad katerim ima Oče svoje posebno dopadenje,
 Srce Jezusovo, iz čigar polnosti smo vsi prejeli,
 Srce Jezusovo, hrepenenje večnih višav,
 Srce Jezusovo, potrpežljivo in neskončno usmiljeno,
 Srce Jezusovo, bogato za vse, ki te na pomoč kličejo,
 Srce Jezusovo, vir življenja in svetosti,
 Srce Jezusovo, sprava za naše grehe,
 Srce Jezusovo, z zasramovanjem nasičeno,

usmili se nas!

Srce Jezusovo, zavoljo naših hudobij
potrto,
Srce Jezusovo, do smrti pokorno,
Srce Jezusovo, s sulico prebodeno,
Srce Jezusovo, vir vse tolažbe,
Srce Jezusovo, življenje in vstajenje
naše,
Srce Jezusovo, mir in sprava naša,
Srce Jezusovo, krvava žrtev za grešnike,
Srce Jezusovo, zveličanje v tebe upa-
jočih,
Srce Jezusovo, upanje v tebi umirajočih,
Srce Jezusovo, sladkost vseh svetnikov,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; za-
nesi nam, o Gospod!
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas!

} usmili se nas!

M o l i t v e.

(Klečé.)

1. V čast presvetega Srca Jezusovega.

V. Jezus krotak in iz srca ponižen.

O. Upodobi naše srce po svojem Srcu.

M o l í m o !

Vsemogočni večni Bog, ozri se na Srce svojega preljubega Sina, in na češčenje in zadoščenje, katero ti daje v imenu grešnikov, ter tako potolažen odpusti njim, ki prosijo tvojega usmiljenja, v imenu istega svojega Sina, Jezusa Kristusa, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog, na vekov veke. Amen.

2. Posvetitev presvetemu Srcu Jezusovemu.

Presladki Jezus, Zveličar človeškega rodú! Poglej nas ponižno klečeče pred tvojim oltarjem! Tvoji smo, tvoji hočemo biti. Da bi pa bili še ožje sklenjeni s teboj, zato se danes vsak izmed nas radovoljno posveti tvojemu Srcu.

Tebe mnogi niso nikdar poznali. Tebe so mnogi zavrgli, ne meneč se za tvoje zapovedi. Usmili se obojih, usmiljeni Jezus, in potegni k svojemu Srcu vse. Kralj bodi, Gospod, ne samo vernikov, ki niso nikdar odpadli od tebe, ampak tudi izgubljenih sinov, ki so te zapustili. Stôri, da se že

skoraj vrnejo v očetovo hišo, da ne poginejo od uboštva in gladú. Bodi kralj tistim, ki jih slepi zmota ali loči nesloga. Privabi jih v zavetje resnice in k edinosti vere, da bo kmalu en hlev in en pastir. Bodi nazadnje kralj vseh tistih, ki živé še v starem paganstvu in otmi jih iz temè v božjo svetlobo in kraljestvo.

Daj, Gospod, svoji cerkvi varno in zanesljivo svobodo. Daj vsem narodom mirno življenje. Daj, da se glasi od kraja do kraja zemlje en glas: Bodi hvala božjemu Srcu, ki nas je rešilo; njemu čast in slava vekomaj! Amen.

Oče naš i. t. d. Češčena Marija i. t. d. (trikrat.)

Razne molitve.

1. Božje čednosti.

Dejanje vere.

Verujem v tebe, pravi, trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh, ki si vse ustvaril, ki vse ohranjuješ in vladaš, ki dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin Božji včlovečil, da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in trdim vse, kar si ti, o Bog, razodel ter nam po sveti katoliški cerkvi zapoveduješ verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog, sam na sebi resnica in torej ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. V tej veri hočem živeti in umreti. O Bog, pomnoži mojo vero!

Dejanje upanja.

Upam in trdno pričakujem, o Bog, da mi boš po zasluženju Jezusa Kristusa dal večno zveličanje, ki si ga obljubil vsem, ki izpolnjujejo tvoje zapovedi. Zato tudi upam od tebe odpuščenje svojih grehov in vse druge milosti, ki jih potrebujem, da si zaslužim večno zveličanje. Vse to upam od tebe, ker si vsemogočen, neskončno dobrotljiv, usmiljen in zvest in torej moreš in hočeš izpolniti, kar si obljubil. V tem upanju hočem živeti in umreti. O Bog, potrdi moje upanje!

Dejanje ljubezni.

O moj Bog! Ljubim te nad vse, ker si največja dobrotar in neskončno popoln in torej zaradi samega sebe vreden vse ljubezni. In ker ljubim tebe, ljubim tudi svojega bližnjega, prijatelja in neprijatelja, in ga hočem ljubiti kakor samega sebe. V tej ljubezni do tebe hočem živeti in umreti; rajši hočem dati vse, kakor tebe in tvojo ljubezen s kakim grehom izgubiti. O Bog, vžigaj bolj in bolj mojo ljubezen do tebe!

(Vsakikrat 7 let in 7 kvadrangen.)

2. Molitev pred sv. Rešnj. Telesom.

Jezus Kristus, moj Bog in moj Gospod, ki si iz ljubezni do nas noč in dan v tem zakramentu pričuješ, in ki poln usmiljenja in ljubezni čakaš, kličeš in sprejemaš vse, ki pridejo k tebi! Verujem, da si resnično pričuješ v tem presvetem zakramentu. Pred tvojim presvetim obličjem obžalujem iz vsega srca, da sem kdaj razžalil tebe, ki si moj Bog in moj Gospod. Za trdno pa sklenem, da te nočem več žaliti.

V duhu resnične ponižnosti in v prahu svoje nevrednosti te molim iz vse svoje duše kot svojega Boga, z vsem spoštovanjem in z vso ljubeznijo. Bodi pozdravljen, o moj Bog in moj Zveličar, ti večna Beseda Boga Očeta, ti Sin Marije Device, ti Jagnje Božje, ti zveličanje sveta, ti veselje mojega srca, ti življenje naših duš, ti studenec vseh milosti, ti največja dobrota, ti naše vse!

Bodi pozdravljena, o presveta hostija, ti resnično, živo, za me na lesu križa darovano Rešnje Telo; ti kruh angelski, ti hrana ljudem, moč slabim, tolažba žalostnim,

zadoščenje grešnikom, popotnica umirajočim in zastava večnega življenja.

O Jezus, ti večna resnica, jaz živo verujem, da si v tem presvetem zakramentu pričujoč z dušo in s telesom, s krvjo in z mesom, kot pravi Bog in človek. Bolj trdno verujem vse to, kakor ko bi te videl s svojimi lastnimi očmi; zakaj lahko me zmotijo moja čutila in moj um; beseda tvoja pa, ki me tega zagotavlja, je nezmotljiva, zakaj ti si vseveden in neskončno resničen in zvest.

O predobrotljivi Jezus! V tem zakramentu ljubezni si se daroval z mesom in s krvjo, z vsem, kar imaš in kar si, le meni v prid in iz ljubezni do mene. Tudi jaz te zato ljubim; ljubim te čez vse, ker si neskončno popoln.

O preusmiljeni Jezus, vsi moji grehi so mi iz srca žal, ker sem z njimi razžalil tebe, svojega Boga in Gospoda; tebe, ki si vse časti in hvale in vse ljubezni vreden zavoljo svoje neskončne dobrote in zavoljo svojega najvišjega veličastva. Odslej te hočem bolj zvesto ljubiti in te nikoli več ne razžaliti.

O vsega češčenja vredni Jezus! Hvalim in častim te v tem presvetem zakramentu s

hvalo vseh ljudi, vseh angelov in svetnikov, ker si vse časti vreden. Veselim se tvoje božje in človeške narave ter te molim v presveti hostiji.

O premili Jezus! Ti si se mi vsega dal v tem presvetem zakramentu. V dolžno zahvalo se tudi jaz tebi dam z dušo in s telesom, s krvjo in z mesom, s svojim umom in s svojo voljo, vsega, kar sem in kar imam. Tebi samemu, o Jezus, hočem živeti; iz ljubezni do tebe hočem vse delati in trpeti. V tvojih rokah, v tvojem imenu, o Jezus, naj umrjem in naj se zveličani.

O neskončno modri Jezus! V vseh rečeh se vsega in popolnoma izročam tvoji božji volji, ker ona urejuje vse najboljše in najmodreje. Uredi zato vse z menoj in z vsem, kar mene zadeva, tako, kakor je najprimerneje tvoji časti in najbolj koristno mojemu zveličanju.

O premili Jezus! Naj me vodi tvoja resnica; naj me tolaži tvoje usmiljenje; naj me razveseljuje tvoja ljubezen; naj me ohrani tvoja milost; naj me obvaruje tvoja vsemogočnost in naj me zveliča tvoja pričujočnost v presvetem zakramentu.

O presveti Jezus! Naj bo tvoje učlovečenje moje veselje, tvoj nauk moje poučenje, tvoje življenje moj vzor, tvoja ponižnost moj zgled, tvoja potrpežljivost moja moč, tvoja nedolžnost moje posvečenje, tvoja ljubezen v presvetem zakramentu moja tolažba in pomoč. Tvoj presveti križ naj mi bo počivališče, tvoje rane moje prebivališče, tvoje Rešnje Telo moja hrana, tvoja kri moje okrepčanje in tvoje razpete roke moje pribežališče. Tvoje trpljenje naj mi pridobi odpuščanje vseh mojih grehov; tvoja smrt naj me obudi k popolnemu življenju; tvoje častito vstajenje in tvoj čudni vnebohod naj napolni moje srce s tolažbo in s trdnim zaupanjem. Tvoj zadnji prihod k sodbi naj me dovede v sveta nebesa. In ti, o Jezus, bodi mi tam moje večno veselje, moje zveličanje! Amen.

3. Dobri namen.

Gospod Jezus Kristus, združen z onim božjim namenom, s katerim si ti na zemlji po svojem najsvetejšem Srcu Bogu hvalo dajal in jo sedaj v zakramentu sv. Rešnjega

Telesa daješ po vsej zemlji neprenehoma do konca sveta, ti jaz skoz celi ta dan, ne izvzemši niti najmanjšega njegovega dela, po zgledu najsvetejšega Srca preblazene vedno neomadeževane Device Marije, preradovoljno darujem vse svoje namene in misli, vse svoje čute in želje, vsa svoja dejanja in besede.

(Odpustek 100 dni enkrat na dan.)

4. Duhovno obhajilo.

O moj Jezus, trdno verujem, da si v zakramentu presv. Rešnjega Telesa resnično pričujoč. Ljubim te nad vse. Iz ljubezni do tebe obžalujem svoje grehe in trdno sklenem, nikoli več ne grešiti. Moja duša hrepeni po tebi. Ker te pa sedaj ne morem resnično v zakramentu prejeti, te prosim, pridi vsaj v duhu s svojo milostjo v moje srce. (Obudi srčne želje in misli si, da Jezus res pride v duhu v tvoje srce, ter reci :) Objamem te, o Jezus, kakor v resnici pričujočega in se popolnoma sklenem s teboj. Nikar ne pripusti, da bi se kdaj ločil od tebe. Amen.

5. *K Mariji.*

a) Spomni se.

Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikdar ni bilo slišati, da bi bil kdo zapuščen, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil, in se tvoji priprošnji priporočal. S tem zaupanjem navdan hitim k tebi, o devic Devica in mati; k tebi pridem in pred teboj zdihujoč grešnik stojim; nikar ne zavrzy, o mati Besede, mojih besed, temveč milostno slušaj in usliši me! Amen.

(Vsakikrat 300 dni odpustka.)

b) Za zmago v vseh izkušnjavah.

Češčena Marija itd.

O Gospa moja, o Mati moja, tebi se vsega darujem, in da se ti vdanega skažem, ti danes posvetim svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce, sebe popolnoma vsega. Ker sem tedaj tvoj, o dobra Mati, varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

(Zjutraj in zvečer 100 dni odpustka.)

O Gospa moja, o Mati moja! Spomni se, da sem tvoj! Varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo. (Vsakikrat 40 dni odpustka.)

6. *Molitev za milost srečne smrti.*

O božji Zveličar, ki si nam po svojem umiranju na križu dal lep zgled srečne smrti: k tebi se vzdiga moja duša, da izprosi od tebe zadnjo vseh milosti, srečno smrtno uro, ki bo odločila za vso večnost.

Do živega si čutil smrtni strah, posebno tam klečeč na Oljski gori; popolnoma v voljo nebeškega Očeta vdan si trpel najbridkejšo smrt za grehe vsega sveta. Daj tudi meni milost, da stanovitno premagam strah pred smrtjo, in da smrt voljno prevzamem v pokoro za svoje grehe. Ko si umiral, spominjal si se svojega nebeškega Očeta in utolažen si rekel: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ Opomni tudi mene v oni imenitni uri, da imam dobrega Očeta v nebesih. Kadar me plaši pogled trohljivosti, potrdi me z mislijo, da me čaka večno življenje. Poživi v meni tudi resnico,

da mi smrt odpira le pot do nebeškega Očeta. Smrt mi bodi angel miru, ki me kliče z dela na počitek, z vojske na zmago, z nevarnega potovanja tja v pravo domovino. Ko otemné moje oči, ko obnemore moj jezik, takrat mi daj še toliko moči, da svojo dušo povzdignem do svojega Boga in rečem: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“

O Jezus, moj križani Zveličar, ti si šele takrat izdihnil svojo dušo, ko si po pravici mogel reči: „Dopolnjeno je!“ Kako pa je z menoj? Z žalostnim srcem spoznam, da moje življenje ni bilo vselej življenje pravičnega. Vendar po tvojem neskončnem zasluženju upam, da so mi grehi odpuščeni in da čakam srečno smrtno uro. Zato ponižno prosim tebe, ljubi Jezus, daj mi svojo pomoč, da se za svoje grehe tukaj pokorim, da tvojo voljo zvesto dopolnim in da se dobro pripravim za svojo pot v večnost.

Ljubi Jezus, ti si molil k svojemu Očetu: „Oče, jaz hočem, da so tam, kjer sem jaz, tudi tisti, ki si mi jih dal.“ Tudi jaz sem izmed tistih, ki ti jih je izročil Bog Oče.

Tudi mene si odrešil s svojim trpljenjem; zato se me usmili v smrtni uri! Pomagaj mi, da se srečno vojskujem za nebeški dom. Daj mi veselje, da po smrti pridem tja, kjer ti sediš v časti svojega Očeta. Tam ni več trpljenja, tam biva samo večno veselje in pokoj. Tudi ti, Marija, sveta Mati božja, prosi zame sedaj in ob moji smrtni uri! Amen.

7. Priprava na smrt.

Jezus, moj Bog in Zveličar, ponižal si se, da si zame umrl na križu, in na oltarju nam predočuješ svojo smrt v nekrvavi daritvi do konca sveta! Klečim pred tabo, najvišjim Sodnikom, ki me boš kmalu sodil za vso večnost.

Bojim se, ko se spomnim zadnje ure in prihodnje sodbe; moja edina tolažba je tvoja krvava smrt na križu in tvoja nekrvava skrivnostna smrt na oltarju, pri kateri mi predočuješ svojo krvavo smrt, ne da bi zopet umrl.

Zato, mili Jezus, prihajam pred tvoj presveti zakrament, da te molim, da te prosim za neprecenljivo milost srečne smrti, in se

pripravljam pri tebi, da bi se nekoč blažen v poljubu tvoje ljubezni ločil s sveta. Oh, preljubi Zveličar, od koga naj si izprosim milost srečne smrti, če ne od tebe, ki si premagal smrt, da bi jaz večno živel?

Z nebeškim zgledom si me učil, kako naj dobro umrjem, in si mi v presvetem zakramentu zapustil spomin svoje smrti in svojega trpljenja.

O moj Bog, kako bom stal pred tvojo ostro sodbo, ker sem toliko grešil, te tolikokrat razžalil! O Bog, ustvari v meni novo srce in obnovi v mojem srcu pravega duha! Operi me čimdalje bolj moje krivice in očisti me moje pregrehe!

Vem, o Jezus, da ne more nič nečistega v nebo; zato te prosim: Očisti moje srce s pravo pokoro v svoji krvi! Izbriši, o usmiljeni Odrešenik, ne le krivdo, ampak tudi kazen mojih grehov! Darujem ti zanje preobilno zadoščenje, ki si ga sam dal nebeškemu Očetu z bridko smrtjo na križu. Sovražim ostudni greh in hočem rajši tisočkrat umreti, nego še kdaj grešiti.

Jezus, moj Gospod in Bog! Popolnoma vladaj v mojem srcu in okraši ga

z onimi čednostmi, ki so najdražje tvojemu srcu, in s katerimi si zaslužiš srečno smrtno uro!

Sveta Devica Marija, ti si ljubezniva mati vseh vernikov, posebno pa pribežališče grešnikov in mogočna pomočnica umirajočih. Koliko si trpela, ko je umiral tvoj Sin! Pri teh bolečinah te prosim, pomagaj mi takrat, da izdihnem svojo dušo v ranah tvojega in mojega Jezusa.

Moj ljubi angel varih, tebi me je Bog izročil, da me varuješ; ne zapusti varovanja v zadnjem boju! Vse moje življenje si me ljubil, ne zapusti me ob smrti, in nesi mojo dušo, kadar se bo ločila, v nebesa!

Sveti Jožef, čisti ženin matere božje in presrečni rednik Jezusov, prosi zame Sina božjega in svojo nevesto, da mi pomoreta ob zadnji uri, kakor sta pomagala tebi in tvojo dušo napolnila z nebeško radostjo.

Moji sveti priprošnjiki, branite me ob smrtni uri s svojimi prošnjami, da hudobni duh ne bo mogel do mene, in da ga zmagam v zadnjem boju. Amen.

8. Molitev k sv. Jožefu za pomoč v poslednji uri.

Sveti Jožef, ženin Device Marije in varih Jezusa Kristusa! Sveta cerkev te časti kot posebnega priprošnjika umirajočih; zato tudi jaz priporočam tebi za smrtno uro svojo dušo in telo. Pridi z Jezusom in Marijo k moji smrtni postelji ter me ne zapusti, dokler srečno ne sklenem. Odganjaj poslednje izkušnje hudega duha; krepčaj moje umirajoče srce s sladkim zaupanjem na usmiljenje božje; daj, da vredno prejmem sveto popotnico in z zakramentom poslednjega olja pokrepčan tako mirno zaspim v tvojem naročju, kakor si ti zaspal v naročju Jezusa in Marije. Amen.

9. Molitev k sv. Uršuli.

O sveta Uršula, devica in mučenica, in vse tovarišice njene, prosite za nas, in izprosile nam duha prave pokore in odpuščanje grehov, živo vero, trdno zaupanje in gorečo ljubezen, ponižnost, potrpežljivost, čistost srca in srečno zadnjo uro. Amen.

10. Molitev k sv. Barbari.

O čista nevesta Jezusova, devica in mučenica sveta Barbara! Kako pristrčno si ti Jezusa ljubila! Nisi se bala ne trpljenja ne smrti, in rada si umrla iz ljubezni do svete čistosti in do svojega nebeškega ženina. Prosim te, izprôsi tudi meni veliko ljubezen do Jezusa v življenju in v smrti; izprôsi mi srečno zadnjo uro. Izprôsi mi milost, da ne umrjem brez svetih zakramentov, ampak da prej ko se loči moja duša s tega sveta, vredno prejmem sveto Rešnje Telo, in da se tudi nad menoj dopolnijo Jezusove ljubeznive besede: „Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Kdor bo jedel od tega kruha, bo živel večno.“ Amen.

11. Molitev k svojemu sv. patronu.

K tebi pribežim, o sveti I., ki si mi bil za variha dan pri svetem krstu, in te prosim, vzemi me za svojega varovanca, in ne zapusti me nikoli. Vodi me po poti svojih čednosti in izprôsi mi od Boga milost, da po dolžnostih svojega stanu pobožno živim;

odvrni od mene vse dušne in telesne nevarnosti, pomagaj mi vsak čas, posebno v moji smrtni uri, da s teboj pridem pred obličje božje. Amen.

12. Molitev k angelu varuhu.

Angel božji, ki varuh si moj,
Po višji dobroti sem varovanec tvoj.
Razsvetluj me, varuj me,
Vôdi in vladaj me. Amen.

(Vsakikrat 100 dni odpustka.)

13. Prošnja k Zveličarju.

O Jezus, ljubeznivi Zveličar! Ti si s svojo smrtjo dokončal delo odrešenja, odprl svetla nebeška vrata. In v spomin na te neizrekljive dobrote si ustanovil najsvetejši zakrament, studenec milosti, sladko krepilo v življenju in popotnico ob smrti.

Usmili se nas, najdobrotljivejši Zveličar, in dodeli nam vsem milost, da te bomo pred svojo smrtjo prejeli enako onemu čudodelnemu kruhu, ki je okrepil nekdanj preroka Elija, da je prišel na goro Horeb.

Dodeli mojim prijateljem in dobrotnikom iste milosti, ki sem jih ravnokar zase prosil.

O Jezus, poln usmiljenja si nagnil nekdanjo svojo najsvetejšo glavo umiraje na lesu svetega križa za rešitev vsega sveta; obrni se tudi danes prav tako usmiljeno k nam revnim grešnikom ter nas sprejmi v svoje kraljestvo miru! Amen.

Najsvetejše Srce Jezusovo, usmili se nas!

14. Pobožnost vernim dušam v tolažbo.

O Jezus, verujem, da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si zato prišel na svet, da bi revnemu grešnemu človeku zopet odprl nebesa. Kako rad si se usmilil mrtvega Lazarja in njegovih sester, Marte in Marije! Njune solze so omečile tvoje božje Srce; s svojo vsemogočno besedo si obudil mrtvega Lazarja v življenje in ga izročil sestrama, ker sta te tako presrčno prosili.

O ljubeznivi Zveličar, usliši tudi mene, ki goreče prosim za verne duše v vicah, ki neizrečeno hrepené, da bi te gledale od

obličja do obličja. V neskončni ljubezni do nas si nase vzel grehe vsega sveta in pribil naše dolgé na križ, da bi nas spravil z nebeškim Očetom; dodeli tudi dušam v vicah delež svojega neskončnega zadoščenja in izpolni njihove goreče želje in jih združi s seboj.

O usmiljeni Jezus, poplačaj iz zaklada svojega neskončnega zasluženja dolgé vernih duš in jih reši iz vic, da v nebesih vekomaj slavé tvoje usmiljenje. Spomni se, o najdobrotljivejši Zveličar, da so imena teh vernih duš zapisana v knjigi večnega življenja. Kot kraljeve družice čakajo ženitovanja, med tem ko morajo zadostovati pravici, ker so zlorabile usmiljenje.

Spomni se, o Gospod, da več trpé zaradi notranjega ognja ljubezni, kakor zaradi zunanjega, ki ga je vžgala tvoja pravična jeza.

Pod zemljo poklekujejo in trpé udano v tvojo voljo vse muke, ker se te bojé, o Gospod, in te ljubijo presrčno-goreče.

Dasi se jim ni treba več bati, da bi še kdaj grešile in tebe večno izgubile, vendar nedopovedljivo hrepené po uri, ko bodo

osvobojene iz temne ječe. — Njihove prošnje segajo do nas: Usmilite se nas, prijatelji! Okrepčajte nas z dragoceno krvjo Jezusovo in rešite nas iz strašnega jetništva, v katerem toliko trpimo!

O neskončno usmiljeni in dobrotljivi Zveličar! Tu klečim pred tvojim najsvetejšim zakramentom in te prosim milosti in usmiljenja za verne duše. Usmili se jih, o Jezus! Saj se niso nikdar ustavljale tvoji milosti. Skončaj čas njihovega pregnanstva in jim odpri nebeški Jeruzalem, mesto večnega miru, kraj počitka za one, ki zaspé v Gospodu. Oj, usliši moje vroče prošnje in vzemi jih v rajsko veselje, da se izpočijejo od vseh svojih težav in nadlog!

O, da bi mogel s svojimi solzami pogasiti plamen, ki jih tako zelo muči! Kako rad bi zadostil za njihovo krivdo, ko bi mogel! Odpri, o Jezus, prebogati zaklad sv. odpustkov, da pomagam ž njimi mnogim vernim dušam v nebesa, da te tam vekomaj molijo in časté. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi Očetu . . . (Šestkrat.)

15. Molitve za umirajočega.

1.) Usmiljeni Oče nebeški, glej, naš brat (naša sestra) se vojskuje s smrtjo. Usmiljenja prosimo za tvojega umirajočega otroka. Naj srečno dokonča; naj po prestanem trpljenju mirno zaspi; naj odslej večno počiva. Amen.

Dobrotljivi Bog, gospodar življenja in smrti! Ti si rekel, in postal je človek in ves svet; ti migneš, in vse zopet razpade v prah. Tukaj leži bolnik, stvar tvoje vsemogčnosti. Moči so mu pošle in s smrtjo se vojskuje. Nebeški Oče, bolnik te ne more prositi; zato usliši naše prošnje zanj. Usmili se njegovih solz, usmili se njegovega vzdihovanja. Tvoje usmiljenje naj mu odpusti, kar je hudega storil po svoji slabosti. Vzemi njegovo dušo v kraj večnega miru. V tebe je veroval, v tebe je upal, in tebe je ljubil; zato je izpolnjeval zapovedi tvoje.

Vsemogočni Bog in Oče, potrdi ga, ker sedaj ga obhajajo smrtne težave. O Bog, ne daj mu obnemagati v tej zadnji vojski. Po svojem velikem usmiljenju usmili se ga v sodbi. Daj mu mirno zaspati in obriši mu solze v večnosti.

Jezus Kristus, ti si se na svetu tudi boril s smrtjo; zato poznaš človeško srce in veš, kako trpi pri umiranju. Ker sam poznaš bridkost umiranja, zato potolaži trpečega, potrdi umirajočega.

Vsemogočni Bog, potrdi njegovo vero, da bo v tebe veroval, kakor da bi te gledal. Podpiraj njegovo upanje, da bo v tvojo besedo zaupal, kakor da bi tebe samega slišal. Oživi njegovo ljubezen, da se ne loči od tebe, da se bo mogel s teboj večno združiti v nebesih. Pokaži mu lepoto prihodnjega življenja, da ne bo trepetal pred trohnobo. Stôri to, o Bog, potem umirajočega ne bo plašil peklenski strah, in ga ne bo goljufala nobena sovražna zvijača. Smrt mu bo prijazen korak v večno življenje.

Usmiljeni Zveličar, tudi za tega bolnika si se podal v smrt; naj torej ne bo izgubljeno nad njim tvoje zasluženje. Blagoslovi, posveti, očisti ga, da kdaj častito vstane od smrti.

Usmiljeni Jezus, ti si na križu srečno dokončal; pridi temu umirajočemu služabniku na pomoč, da tudi on srečno konča.

Jezus, ostani pri njem, dokler ne sklene svojega življenja. Sprejmi njegovo dušo v svoje roke. Amen.

2.) Sprejmi, Gospod, svojega služabnika v stanovanje večnega zveličanja, ki ga upa po tvojem usmiljenju. Amen.

Reši, Gospod, njegovo dušo večne smrti, kakor si rešil Henoha in Elija splošnega umiranja. Amen.

Reši, Gospod, njegovo dušo vseh nasledkov greha, kakor si rešil Noeta vesoljnega potopa. Amen.

Reši, Gospod, njegovo dušo vsega obupovanja in malosrčnosti, kakor si rešil Joba v njegovih težavah. Amen.

Reši, Gospod, njegovo dušo vsega zalezovanja hudobnega duha, kakor si rešil Daniela iz levnjaka. Amen.

Reši, Gospod, njegovo dušo vseh nevarnih bridkosti srca, kakor si rešil tri mladeniče v ognjeni peči. Amen.

Reši, Gospod, njegovo dušo vezi tega življenja, kakor si rešil sv. Petra iz ječe. Amen.

Jezus, ki te je angel potolažil v smrtni bridkosti, tolaži tudi našega umirajočega brata v njegovi smrtni bridkosti.

Jezus, ki si še na križu prosil za svoje sovražnike, bodi tam v nebesih priprošnjik našemu umirajočemu bratu.

Jezus, ki si klical na križu: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil!“ ne daj našemu umirajočemu bratu, da zapusti brez tolažbe ta svet.

Jezus, ki si na križu dokončal odrešenje človeškega rodú, pomagaj tudi našemu umirajočemu bratu, da srečno dokonča zadnjo vojsko.

Jezus, ki si izročil svojo dušo v roke svojega Očeta, v tvoje roke izročimo tudi mi dušo svojega umirajočega brata.

3.) Molimo! Tebi, o Gospod, priporočamo dušo tvojega služabnika, ki je delo tvoje vseomogočnosti, ker si jo ti ustvaril. Edino pravi in živi Bog! Ne glej na grehe svojega služabnika, ki jih je v svoji mladosti ali pozneje storil nepremišljeno in pogosto. Čeravno je prestopil tvoje zapovedi, vendar zaupa v tvojo besedo, ki obeta milost skesanemu grešniku. Grešil je sicer, pa tebe, Boga Očeta, Sina in svetega Duha, ni zatajil. Tudi ti, neskončna dobrotá, ga ne zatáji, temveč podeli mu svojo vseomogočno milost, da se stanovitno vojskuje in srečno

zmaga. Zavoljo neizmernega zasluženja krvave smrti Jezusove bodi mu sedaj in ob uri njegove sodbe milosten in usmiljen.

Pridite naproti, vi sveti angeli, in peljite ga v nebeški Jeruzalem. Prosite zanj, vi izvoljenci božji, da se bo kmalu večno veselil v vaši družbi. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

16. Pobožni vzdihljaji.

Češčen in zahvaljen bodi vsak čas presveti in božji zakrament. (Enkrat na dan 100 dni odp) — Moj Jezus, usmiljenje! (100 dni odpustka.) — Jezus, moj Bog, ljubim te nad vse! (50 dni odp) — Presladki Jezus, ne bodi mi sodnik, ampak Zveličar! (50 dni odp) — Jezus, krotak in iz srca ponižen, vpodobi po svojem moje srce. (Enkrat na dan 300 dni odp.) — Ljubljeno bodi povsod presveto Srce Jezusovo! (Enkrat na dan 100 dni odp) — Sladko srce mojega Jezusa, daj, da te ljubim vedno bolj in bolj. (Vsakokrat 300 dni odp.) — Sladko srce Marijino, bodi moja rešitev. (300 dni odp) — Naša ljuba Gospa presvetega Srca, prosi za nas Boga. (100 dni odp. za brat. ude) — Opomba. Nauči se teh vzdihljajev in jih ponavljaj večkrat med dnevom.

Sveti križev pot

svetega Leonarda Portomavriškega.

Darovanje svetega križevega pota.

O dobrotljivi Jezus! Ljubim te nad vse, ker si večna dobrota in neskončna milost. Žal mi je iz vsega srca, da sem kdaj tebe, o največja dobrota, razžalil. Darujem ta sveti križev pot tebi v čast, v spomin tiste težavne poti, po kateri si hodil zavoljo mene, ubogega grešnika. Vseh odpustkov se želim udeležiti, ki so za sveti križev pot podeljeni; torej tudi želim vse tako opraviti, kar in kakor je

v zadobljenje odpustkov storiti potrebno. Prosim te, o Jezus, dodeli mi milost in moč, da s tem križevim potom v tem življenju tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužim. Amen.

(Ker se pri svetem križevem potu moreš udeležiti več popolnih odpustkov, ne pozabi, da jih zdaj že daruješ za duše v vicah.)

Oh, pridite, stvari,
Kaj, glejte, se godí:
On, ki nas vse živi,
Strašno za nas trpi!

I. postaja.

Jezusa v smrt obsodijo.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je krivično sodbo brez vsega izgovora poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnive priče, ki so sodbo podpisale. Hudobnost tvojega jezika, s katerim si se večkrat zoper Boga in bližnjega pregrešil, je oslepila sodnika, da je nedolžnega Jezusa v smrt obsodil. Obrni

se torej k njemu, jokaj in vzdihni bolj s srcem kakor z usti:

O moj ljubeznivi Jezus! Kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni, ubogemu grešniku! Boš li torej za nevredno, hudobno stvar ječo, verige, pretepanje trpel in v tako grozovito smrt obsojen? Oh, to je zadosti, da mi gane srce, da objokujem vse pregrehe, ki sem jih s svojim jezikom storil. Obžalujem jih torej in kličem k tebi: O Jezus, usmiljenje! — Prosim te usmiljenja in milosti, o Jezus!

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Razbičan, zapljuvan,
In kronan, zasramv'an,
Pred sodbo je peljan,
Nedolžen v smrt izdan.

II. postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in zadovoljnim srcem objame dobrotljivi Jezus sveti križ in kako potrpežljivo prenaša pretepanje in suvanje malopridnega ljudstva! Ti pa, poln nevolje in nepotrpežljivosti, bežiš pred križem, kar je le mogoče. Ali ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh, objokuj svojo slepoto; obrni se k svojemu Gospodu, vzdihni in reci:

Ne ti, o Jezus, ampak jaz zaslužim križ. O težki križ, ki so ti ga moji grehi naložili! O ljubeznivi Jezus! Dodeli mi milost in moč, da objamem vse križe, ki sem jih s svojimi grehi zaslužil. Stôri, da voljno objamem svoj križ, in se tako ločim od sveta. Daj mi tako ljubezen do križa, da vselej s tvojo služabnico, sveto Terezijo, iščem in želim: „Trpeti ali umreti; umreti ali trpeti!“

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Glej, križ mu naložé
Na ranjene ramé;
Oh, Jagnje Božje gré,
In nese vseh dolgé.

III. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite krvi ves oslabljen, prvič pade na zemljo. Oh, kako ga s pestmi bijejo, z nogami teptajo in suvajo! Vendar ni pritoževanja ali nevolje slišati iz njegovih ust. Ti pa tarnaš in tožiš, če le majhen križ občutiš ali zoprno besedo slišiš. Oh, sovraži svojo nepotrpežljivost, svoj napuh in svojo ničemurnost. Vzdihni k Jezusu:

O ljubeznivi Jezus! Poglej me preubogega grešnika pred svojimi nogami! Oh, kolikrat in v kako velike grehe sem padel! Kolikrat sem se pogreznil v globočino hudobije! O Jezus, stegni in podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus, pomoči pri tebi iščem, da ves čas svojega življenja nikdar in nikoli smrtnega greha ne storim in tako v svoji zadnji uri zveličanja upati morem.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Opešal je v močéh,
Podrè ga križ, naš greh,
Vtopljen v sveta dolgéh
Leži potrť na tléh.

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo srce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino srce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša: „Kaj ti je storil moj Sin?“ kliče tebi Marija. „Kaj hudega ti je storila moja Mati?“ te vpraša Jezus. „Oh zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in bridkost trpiva.“ Oj grešnik,

kaj praviš na to? — Reci in vzdihni v svojem srcu:

O božji Sin Marije! O presveta Mati mojega ljubeznivega Jezusa! Ves potr in ponižan klečim pri vajinih nogah. Jaz sem tisti izdajavec; s svojimi grehi sem brusil meč, ki je ranil vajino srce. Oh iz srca mi je žal. Prosim vaju, odpustita mi! Milost, o Jezus! Milost, o Marija! Po svojem velikem usmiljenju mi dodelita milost, da nikdar več ne grešim, ampak noč in dan premišlujem in objokujem vajino grenko trpljenje in žalost.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Oh, žalosten spomin!
Ko Mater sreča Sin,
Njej meč gre bolečin
Do srca globočin.

V. postaja.

Simon Cirenejski pomaga Jezusu križ nesti.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, ki si ničemurnosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves vdan, ki svojih križev ne nosiš radovoljno, ampak le, ker se jih braniti ne moreš, z veliko nevoljo. Oh, zbudi si že enkrat srce in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi voljno vse križe in nadloge, ki ti jih pošilja tvoj ljubeznivi Oče. Trdno skleni, ne samo vse zoprnosti

potrpežljivo prenašati, ampak tudi svojemu Bogu za nje hvaležnega se skazovati. Prôsi ga tako :

O ljubeznivi Jezus ! Hvalim te za toliko priložnosti, ki mi jih daješ, da bi mogel zate trpeti in zase kaj zaslužiti. O moj Bog , daj mi milost, da vse, kar se mi v tem življenju težavnega prigodi, s potrpežljivim srcem prenašam in se potem večnega veselja udeležim. Stôri, o Jezus, da tukaj s teboj jokam in trpim, da bom potlej s teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas !

Omagal Jezus je
Od teže križeve,
O Simon, prosim te,
Ne brani križa se !

VI. postaja.

Veronika poda Jezusu potni prt.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem prtu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in po tej ljubezni si v srce vtisni njegov sveti obraz. O kako srečen boš, ako živiš z Jezusovim obrazom v svojem srcu in ž njim greš v večnost. Da to milost dosežeš, prôsi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! Prosim te, vtisni mi v srce sveti obraz svojega obličja, da

brez nehanja mislim nate, si noč in dan pred oči stavim tvoje grenko trpljenje in svoje grehe objokujem. O Jezus, s kruhom tvojega trpljenja hočem nasičevati svojo dušo, in oči naj mi vedno solze točijo nad mojimi pregrehami.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

S prtom Veronika
Obriše Jezusa,
Spomin za to ji da
Trpljenja bridkega.

VII. postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in tvoj Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslavljen od velike bolečine, zdelan in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da je tvoja prevzetnost potrla Jezusa in ga vrgla na zemljo, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnen. Spokori se in skleni biti ponižnejši. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! Akoprav vidim, da na zemlji pod težo križev ležiš, vendar te molim in častim, kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim te, zatri moj napuh; vzemi mi iz srca vso ošabnost, da spoznam svojo ničemurnost, da vse zasramovanje sprejemam s tebi tolikanj ljubo ponižnostjo, da bom potem tudi s teboj povišan v nebeškem kraljestvu.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Slabosti ves prevzet
Pod križem pade spet.
O nehaj, grešni svet!
Ljubiti greh preklet!

VIII. postaja.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli in preudari v svojem srcu, koliko ti je vendar treba jokati in žalovati. Prvič, ker tvoj ljubeznivi Jezus toliko za voljo tebe trpi; drugič, sam nad seboj, ker si tako nehvaležen in ga ne nehaš žaliti. Kako moreš premišljevaje njegove grozovite bolečine še trdovraten ostati? Poglej, kako milostljivega in ljubeznivega se Jezus

jeruzalemskim ženam skazuje. Zaupaj vanj in vzdihni s srcem:

O ljubeznivi Jezus! Oh, kako je to, da se moje srce ne raztopí v solzah velike žalosti. Solz, o Jezus, prosim; solz prave pokore in prisrčnega obžalovanja mi daj, da z objokanimi očmi in s skesanim srcem zadobim tisto milost, ki si jo tem revnim ženam skazal. Oh, Jezus, ne obračaj od mene svojih milostljivih oči. Poglej me ubogega grešnika, da te bom tudi jaz ves potolažen mogel videti ob zadnji uri.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Usmiljene žene,
Ne jokajte za me!
Točite le za sé
Spokornih src solze.

IX. postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič padel pod križem! Premisli, kako Jezusa, krotko nedolžno ovčico, judje in neverniki, kakor stekli volkovi, tepó, suvajo in sem ter tja po trdih kamenih vlačijo. O nesrečni greh, ki samega Sina božjega tako grozovito trpinčiš! O grešnik, ali ni tvoj ves potrti in krvavi včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh, reci ves objokan:

O vsemogočni Bog, ki nebo in zemljo z enim prstom držiš, kdo te je vrgel tako neusmiljeno? Oj nihče drug ne, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padel. Moja hudobna natora ni nehala grešiti, in zato se je množilo tvoje trpljenje. Toda poglej, o Jezus, pred teboj sedaj klečim s skesanim srcem in trdno sklepam, s svojo hudobijo prenehati. Z objokanimi očmi ti trdno in zvesto obetam: Nikdar več nočem grešiti. O Bog, nikdar več, nikdar več ne!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Oh, Jezus omedli,
Pod križem spet leži.
Naj vendar se zbudi,
Kdor še v pregrehah spi.

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša, kako Jezusu, ki je po svojem životu ves ranjen in stepen, dajo piti še grenkega žolča. Poglej, kako on tvojo nesramežljivost, nespodobno vedenje in ničemurnost v obleki s svojo nagoto plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez milovanja pogledati? Oh, vrzi se k nogam svojemu Jezusu in reci:

O žalostni Jezus, kako velik razloček je med teboj in med menoj! Ti si ves ranjen, poln grenkosti in ves s krvjo oblit; jaz pa ves ničemurn, poln sladnosti in veselja; ali vsaj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravi poti. O Jezus, pelji me ti na pravo stezo! Stôri, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoprne; da bom namesto njih želel tvoje trpljenje občutiti, in da tako vreden postanem, s teboj večno veselje uživati!

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Ko pride na goró,
Ga slečejo grdó,
Pijačo mu dadó
Ostudno in grenkó.

XI. postaja.

Jezusa na križ pribijejo.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrekljivo bolečino, katero je občutil dobrotljivi Jezus, kadar so mu ude, kite in žile z žebli prebodli. O kako je to, da tvoje srce kar žalosti ne počí, ko vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno morijo tvojega Zveličarja? Vsaj sedaj toči solze, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! Vlij v moje srce strah in ljubezen do

tebe. In ker sô moji grehi tisti žebli, ki sô tebe na križ pribili, stôri s svojo milostjo, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, da bom v življenju in v smrti s teboj križan, mogel tudi s teboj v nebesih večno kraljevati.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Na križ ga položé,
Razpnó roké, nogé;
Z žebli mu zdaj nové
Spet rane naredé.

XII. postaja.

Jezus umrje na križu.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči in premišljuj svojega na križ pribitega Jezusa. Poglej vse blede obličje božje. Poslušaj, kako prosi odpuščenja tistim, ki ga križajo in žalijo. Razbojniku obeta nebeško kraljestvo. Svojo Mater izroča Janezu. Svojo dušo priporoča nebeškemu Očetu. Slednjič pa umrje z nagnjeno glavo. — Tako je torej moj Jezus umrl! Res, umrl je na križu in zavoljo mene. O duša moja, kaj boš sedal počela? Oh,

ne hodi proč, kakor le s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ in vzdihni k Jezusu:

O moj ljubeznivi Zveličar! Vem in spoznavam, da so moji grehi tisti rablji, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, ko te slišim prositi celó za tiste, ki so te križali. Kaj hočem sedaj zate storiti, ker si ti toliko zame storil? Poglej, o Jezus, pripravljen sem in voljan vsem odpustiti, ki so me kedaj razžalili. Res, moj Bog, za voljo tvoje ljubezni odpuščam vsem, v srcu jih objamem in jim želim vse dobro. In tako tudi upam, da bom ob svoji smrtni uri slišal tvoje vesele besede: „Še danes boš z menoj v raj!“

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Na križu tam visi,
Oh, sveta teče Kri!
Za grehe vseh ljudi
Zveličar smrt stori.

XIII. postaja.

Jezusa s križa snamejo in ga v Marijino naročje položé.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, ki je prebodel srce žalostne Matere, ko je svojega mrtvega Sina vzela v naročje. Videla ga je vsega ranjenega in krvavega. O kakšno žalost in bolečino je ona takrat čutila v svojem srcu! Kateri meč pa je bil tako oster, da je prebodel njeno srce? Oh, greh je bil, ki je Jezusu življenje vzel in Marijino srce

tako močno ranil! Objokuj torej ta grozoviti greh. Skleni svoje solze s solzami svoje žalostne Matere in vzdihni k njej tako:

O kraljica vseh mučencev, kdaj bom vreden prav razumeti tvojo žalost in bolečino? Kdaj zadobim milost, tvojo žalost v svojem srcu nositi in s teboj trpeti? O velika Gospa, izprôsi mi to milost, da noč in dan obžalujem svoje grehe, ki so ti tako žalost napravili; da ves skesan in spokorjen v zaupanju in v ljubezni do tebe umrjem, in po smrti s teboj večno živim!

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Marija, tu klečim,
Boga Sinú častim,
S teboj, dokler živim,
Rad jokam in trpim.

XIV. postaja.

Jezusa v grob položé.

V. Molimo te, o Kriste, in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, vzdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in drugih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti pa si v srce vtisni bridkost in grenko žalost Marije, njegove Matere, ko je iz svojega naročja dala svojega ljubeznivega Sina. Premišljevaje njeno tedanjo žalost in njeno trpljenje se moraš

res sramovati, da si obiskujoč križev pot tako malo milovanja občutil. Oh, vzdrami svoje srce vsaj sedaj pri zadnji postaji. Poljubi s častjo kamen svetega groba; položi v duhu vanj srce in reci svojemu mrtvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus, ki si tako krvavo pot hodil iz ljubezni do mene, v grob položenega te častim in molim. Oh, želim in hočem tebe v svojem srcu zaprtega imeti, da bi s teboj sklenjen po tem križevem potu vstal k novemu življenju in se v tvoji milosti mogel s tega sveta ločiti. Po zasluženju tvojega trpljenja, ki sem ga premišljeval, mi dodeli, da bo ob zadnji uri tvoje presveto Rešnje Telo moja popotnica; da bodo moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef, in da svoje zadnje vzdihljeje sklenem s tistim vzdihovanjem, s katerim si ti na sv. križu svojo dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s trdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti in potem s teboj na veke živeti. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast
bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Za greh naš mrtvega,
Molimo Jezusa,
In položimo ga
V grob srca svojega.

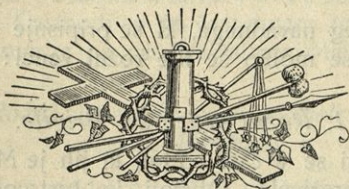

Sklepna molitev.

Nebeški Oče, večni Bog, po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je on po svojem bridkem trpljenju in grenki smrti mene odrešil, darujem ti ta sveti križev pot, ki sem ga s tvojo pomočjo obiskal. Vzemi to pobožno opravilo v povišanje svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene milosti, za odpuščenje grehov vsega sveta, v pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa še za tiste, za katere sem v začetku prosil. O milostljivi nebeški Oče! Poglej obličje Kristusa, svojega Sina, usliši glas njegove sv. Krvi in bodi milostljiv meni, ubogemu grešniku. Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar, Jezus
Kristus, in njegova žalostna Mati Marija!

O Jezus, ljubim naj
Zvestó te vekomaj,
Po svoji smrti daj,
Da pridem v sveti raj!

Razne pobožnosti.

Rožni venec.

Poleg navadnega, ki se pripisuje sv. Dominiku, se molijo še tile rožni venci:

1. Rožni venec sv. Brigite.

Moli se v čast 63 let, ki jih je Marija na zemlji preživela. Obstoja iz šest oddelkov (dekad). Moli se torej šestkrat po vrsti: očenaš, deset češčenamarij brez kakega pristavka in vera. Na koncu zadnjega oddelka se pristavi še en očenaš in tri češčenamarije. Tako se moli v tem rožnem vencu sedemkrat očenaš in sedemkrat tudi vera v počeščenje 7 radosti in žalosti Marijinih in 63 češčenamarij v spomin 63 let Marijinega življenja.

2. *Mali rožni venec brezmadežnega Spočetja.*

Moli se takole: „Češčeno bodi sveto in brezmadežno Spočetje preblazene Device Marije.“ Oče naš. Štirikrat Češčena Marija. Čast bodi Očetu. — Vse to se ponovi trikrat.

3. *Rožni venec v čast peterim ranam Jezusovim.*

Moli se takole: Petkrat „Čast bodi Očetu“ in enkrat „Češčena Marija“. — To se ponavlja petkrat. Častbodi so na čast ranam Jezusovim, češčenamarije pa na čast žalostni Materi božji.

4. *Rožni venec na čast presvete Krvi Jezusa Kristusa*

ima sedem oddelkov. Moli se šestkrat po pet očenašev in na koncu petega očenaša se pridene častbodi; sedmi oddelek pa ima samo tri očenaše in na zadnje čast bodi. Češčena-marija se ne moli nobena. Očenašev je 33 v čast 33 let Jezusovega življenja. Med molitvijo se mora premišljevati, kako je Jezus svojo kri prelival in kako smo mi krivi, da je svojo kri prelival: 1. pri obrezovanju; 2. na Oljski gori,

ko je krvavi pot potil; 3. pri bičanju; 4. pri kronanju; 5. ko je težki križ nosil; 6. ko je bil križan; 7. ko mu je vojak s sulico prebodel srce.

5. Rožni venec na čast presvetemu Srcu Jezusovemu.

Moli se takole: 1. Kratko premišluj dobrotljivost Jezusovega Srca, potem moli en očenaš, po vrsti pet častbodi in na zadnje: „Sladko Srce mojega Jezusa, daj, da te ljubim vedno bolj in bolj.“ 2. Ponižnost. Očenaš, pet častbodi in „Sladko Srce“ 3. Potrpežljivost in dr. 4. Krotkost in dr. 5. Velikodušnost in dr. K sklepu se moli še kaka češčenamarija na čast presvetemu Srcu Marijinemu.

6. Rožni venec na č. žalostni Materi božji.

Moli se po en očenaš in sedem češčenamarij sedemkrat. Posameznim češčenamarijam pridevamo tele skrivnosti: 1. Jezus, čigar trpljenje ti je Simeon napovedal; 2. s katerim si bežala v Egipt; 3. ki si ga žalostna iskala; 4. ki te je srečal obložen s težkim križem;

5. ki si ga videla umreti na križu; 6. čigar mrtvo telo so položili v tvoje naročje; 7. ki si ga žalostna položila v grob. Vera se v začetku tega rožnega venca navadno ne moli. Poglavitna reč je premišljevanje Marijinih žalosti.

7. Rožni venec sedmerih radosti Marijinih.

Začne se, kakor navadni rožni venec. Od delkov ima sedem, in vsak oddelek en očenaš, deset češčenamarij in en častbodi. Skrivnosti: 1. Jezus, ki si ga, brezmadežna Devica, z radostjo od sv. Duha spočela; 2. ki si ga, brezmadežna Devica, z radostjo v obiskovanju Elizabete nosila; 3. ki si ga, brezmad. Devica, radostno rodila; 4. ki si ga, brezmad. Devica, radostna podala sv. Trem kraljem; 5. ki si ga, brezmadežna Devica, radostna v templju našla; 6. ki se je po vstajenju prikazal najprej tebi, brezmadežna Devica; 7. ki je tebe, brezmadežna Devica, radostno v nebesa vzel in kronal.

Opomba.

V zadobljenje odpustkov se zahteva, da molke blagoslovi za to pooblaščen mašnik. Pod štev. 2. in 4. imenovana rožna venca se

molita lahko tudi brez molka. Oblast, molke, križe in svetinje blagoslavlja, dobi lahko vsak mašnik, če zanjo prosi. Kam se mu je obrniti za to oblast, pove knjiga: Beringer, die Ablässe.

Devetdnevnice.

Apostoli so se devet dni pripravljali na prihod sv. Duha. Verni kristjanje jih posnemajo in se pripravljajo z devetdnevnici na večje praznike. Nekatere take devetdnevnice je sv. cerkev obdarila z nepopolnim odpustkom 300 dni vsak dan devetdnevnice in s popolnim odpustkom na praznik ali v njegovi osmini. Te od sv. cerkve z odpustki obdarovane devetdnevnice so: 1. na čast Očiščevanja Marijinega; 2. na čast svetega Gabriela; 3. na čast sv. Jožefa; 4. na čast Oznanjenja M. D.; 5. na čast žalostne Matere božje; 6. na čast varstva in sv. Srca Marijinega; 7. na čast sv. Duha; 8. na čast presv. Srca Jezusovega; 9. na čast Obiskov. Mar.; 10. na čast sv. Vinc. Pavl.; 11. na čast Vnebovzetja in na čast Rojstva Marijinega; 12. na čast sv. Mihaela; 13. na čast angelov varihov; 14. na čast rožnive Matere božje; 15. na čast sv. Rafaela; 16. na

čast Darov. Mar.; 17. na čast brezmadežnega Spočetja Marijinega; 18. na čast rojstva Jezusovega; 19. za duše v vicah.

Devetdnevnice se opravljajo tako, da se vsak dan kaj moli ali opravi kako drugo dobro delo v čast svetniku ali skrivnosti. Posebne molitve niso ukazane.

Šmarnice.

Morejo se opravljati doma ali pa v cerkvi. Lahko se n. pr. opravijo tako, da se molijo vsak dan meseca majnika lavretanske litanije, ali sv. rožni venec, ali kaj drugega. Odpustek 300 dni vsak dan, enkrat popolni odpustek pod navadnimi pogoji.

Šest nedelj na čast sv. Alojziju.

Šest nedelj po vrsti se prejmejo sveti zakramenti in se vrhu tega vsako teh nedelj premišljuje kaka čednost sv. Alojzija. Namesto premišljevanja se lahko opravi tudi kaka ustna molitev ali pa kako drugo dobro delo. Vsako nedeljo popolni odpustek. Izpoved in obhajilo se smeta prejeti tudi v soboto.

Pobožnosti

z istimi odpustki, kakor jih ima šestnedeljska pobožnost na čast sv. Alojziju, so še tele:

1. Pet nedelj na čast petim ranam svetega Frančiška; 2. trinajst torkov ali trinajst nedelj na čast sv. Antonu Pad.; 3. deset nedelj na čast sv. Ignaciju Loj.; 4. šest nedelj na čast sv. Tomažu Akvinskemu.

Pogoji za odpustke so tudi isti, kakor pri pobožnosti na čast sv. Alojziju.

Pobožnost na čast presvetemu Srcu Jezusovemu.

Prvi petek vsakega meseca dobé popolni odpustek vsi verniki, ki ta dan prejmejo svete zakramente, nekaj časa premišlujejo neskončno ljubezen presv. Srca in opravijo navadne molitve na papežev namen.

Rožnivenska pobožnost.

Meseca oktobra, ali s škofovim dovoljenjem kak drug mesec, se moli v cerkvi sv. rožni venes z lavret. litanijami. Kdor se vsaj desetkrat udeleži te pobožnosti ali jo opravi doma,

če ne more v cerkev, dobi pod navadnimi pogoji popolni odpustek. V tistih cerkvah, kjer je bratovščina svetega rožnega venca kano- nično ustanovljena, se dobé na rožnivenko nedeljo porcijunkulski odpustki.

Domače pobožnosti.

V dobrih krščanskih hišah molijo vsak večer skupno sveti rožni venec. Maja meseca opravlja vsa družina šmarnice z molitvijo in prepevanjem Marijinih pesmi. V božičnem času se zbira pri jaslicah. Večkrat v letu opravlja to ali ono devetdnevnicu. Ob ne- deljah in praznikih se po cerkveni pobožnosti dobri kristjanje zbirajo doma k poučnemu berilu. Dobri starši postavijo svojim otrokom v sobi oltar in nanj Marijino podobo. Ta oltar otroci zaljšajo s cveticami in pred njim opravljajo svoje molitve.

Najvažnejše bratovščine.

1. Tretji red*) sv. Frančiška

za ude, ki živé med svetom. V ta red sprejemajo čč. oo. frančiškani in kapucini pa od njih pooblaščení svetni duhovniki. — Namen: varovati ude zapeljevanja sveta in jih voditi k bogoljubnemu življenju. — Dolžnosti (važnejše): lepo krščansko življenje, udje nosijo mali škapulir in pas pod obleko, molijo vsak dan 12 očenašev, češčenamarij in častbodi in prejemajo vsak mesec sv. zakramente. Vstopiti smejo le kristjanje, ki so dopolnili 14. leto. Več o tem redu pove „Vodilo tretjega reda“.

*) Ni sicer bratovščina, pa je bratovščinam podobna.

2. Marijina družba,

silno koristna bratovščina, ki je vpeljana v ljubljanski škofiji po večini župnij.

3. Bratovščina sv. Uršule.

4. Bratovščina vednega češčenja presvetega Rešnjega Telesa.

Udje molijo vsak mesec sami na tihem ali pa glasno z drugimi eno celo uro pred sv. Rešnjim Telesom in plačajo vsako leto nekaj vinarjev — vsaj 40 —, ki se porabijo za napravo mašne obleke za revne cerkve. Vpisuje v to bratovščino vsak župnik.

5. Bratovščina presv. Srca Jezusovega.

Udje si prizadevajo posebno častiti Srce Jezusovo in zadostovati za grehe, s katerimi ga ljudje žalijo. Bistvena dolžnost: udje molijo vsak dan en očenaš, češčenamarijo in vero s pristavkom: „Sladko Srce mojega Jezusa, daj, da te ljubim vedno bolj in bolj.“ Vpisuje se v to bratovščino pri čč. oo. misijonarjih v Ljubljani. (Pri Srcu Jezusovem.)

6. Častna straža presvetega Srca Jezusovega

ima isti namen, kakor bratovščina Srca Jezusovega. — Udje vsak dan po eno uro pri svojih opravilih mislijo na Srce Jezusovo in mu darujejo tisto uro vse svoje misli, besede, dejanje in trpljenje. Vpisuje se pri Uršulinkah v Ljubljani.

7. Bratovščina sv. rožnega venca.

Udje zmolijo vsak teden enkrat celi rožni venec, t. j. vse tri dele. Ni pa treba, da bi vse tri dele en dan zmolili. Vpisuje se povsod, kjer je bratovščina kanonično ustanovljena, n. pr.: pri Sv. Jakobu v Ljubljani.

8. Bratovščina živega rožnega venca.

Petnajst kristjanov se združi. Vsak moli vsak dan skozi celi mesec eno skrivnost svetega rožnega venca. Naslednji mesec moli drugo in tako dalje. Vpisuje se pri Sv. Jakobu v Ljubljani.

9. Bratovščina presv. Srca Marijinega.

Vsak dan se moli ena češčenamarija s pristavkom: „O Marija, pribežališče grešnikov, prosi za nas!“ Vpisuje se pri Sv. Petru v Ljubljani.

10. Bratovščina naše ljube Gospe presvetega Srca.

Udje molijo vsak dan zjutraj in zvečer enkrat: „Naša ljuba Gospa presvetega Srca, prosi za nas.“ Vpisuje se pri stolni cerkvi v Ljubljani.

11. Bratovščina karmelskega škapulirja.

Udje nosijo rujavi škapulir, ki jim ga podeli v to pooblaščen mašnik. Kdor ta škapulir pobožno nosi in v svojem življenju Marijo posnema, bo obvarovan pekla. Marija je tudi obljubila, da bo ude te bratovščine prav kmalu po smrti (prvo soboto) rešila iz vic. Za to milost pa morajo udje moliti, kar jim naloži duhovnik, ki jih je v bratovščino sprejel. Ustanovljena je ta bratovščina v Ljubljani pri Srcu Jezusovem, v Tržiču na Gorenjskem in

drugod. Pravico, sprejemati vanjo pa lahko dobi vsak duhovnik pri preč. o. provincijalu bosonogih karmelitov v Lincu. Želeti je, da bi v vsaki župniji vsaj en duhovnik sprejemal v to prelepo bratovščino.

12. Sveto detinstvo Jezusovo.

Udje plačujejo vsak mesec vsaj 4 vinarje za odkupovanje in vzgojo poganskih otrok in molijo vsak dan eno češčenamarijo s pristavkom: „Sveta Marija, prosi za nas in za uboge pogske otroke.“ Ude in denar sme nabirati vsakdo.

13. Apostolstvo molitve.

Udje goreče molijo za ohranjenje in povišanje svete cerkve in zveličanje duš. Poglavitna dolžnost te bratovščine je, da udje pri svoji jutranji molitvi vse svoje misli, besede, dejanje in trpljenje celega dne združijo z namenom presvetega Srca Jezusovega in jih tako Bogu darujejo. — Vpisuje se pri Srcu Jezusovem v Ljubljani.

14. Družba svetega Mihaela.

Udje molijo vsak dan enkrat očenaš, češčenamarijo in častbodi in darujejo vsak mesec 4 vinarje za sv. Očeta. Vpisuje se pri Sv. Jakobu v Ljubljani.

15. Bratovščina sv. Dizma

za duše v vicah je ustanovljena v stolni cerkvi v Ljubljani.

Pri Srcu Jezusovem v Ljubljani dele poleg karmelskega še tele škapulirje: beli ali presvete Trojice; rdeči ali Jezusovega trpljenja; višnjevi ali brezmadežnega Spočetja in škapulir presvetega Jezusovega Srca. Ravnotam vpisujejo v bratovščino sv. Duha. — V cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani je ustanovljena bratovščina lurške Matere božje. — Bratovščina sv. Družine je vpeljana skoraj po vseh župnijah na Kranjskem.

Opomba.

Pregovor pravi: „V sredi v zlati skledi.“ To velja tudi gledé na bratovščine. Če kdo ni vpisan prav v nobeno bratovščino, je to

znamenje, da je mlačen kristjan. Če je kdo vpisan v veliko bratovščin, pa tudi ni dobro, ker se potem navadno nobene ne drži. Prav boš storil, če se vpišeš v bratovščine, ki so najbolj primerne tvojemu stanu, in ki ti jih priporočajo tvoji domači dušni pastirji.

Natančnejši pouk o posameznih bratovščinah imajo posebne knjižice ali listki, ki se dobé tedaj, ko se človek v bratovščino vpiše. Nekaj splošnega o bratovščinah najdeš v tej knjižici na str. 26.

Cerkvene pesmi.

Mašna pesem.

1. Vstop.

Pred Bogom pokleknimo,
Povzdignimo srcé,
V nebesa zdaj pošljimo,
Vse misli in želje.
Ta dar presvete maše
Sprejmi od nas, o Bog;
Naj zbriše grehe naše,
Nas varuje nadlog.

2. Slava.

Bogu v višavi hvala,
Na zemlji mir ljudem!
Nebesa so poslala
Rešenje vsem stvarém.
Ti sam, Gospod presveti,
Dolgé si nase vzel;
V ljubezni večno vneti
Si smrti nas otel.

3. Evangelij.

Bog sam nam oznanjuje
Življenja srečno pot,
Temoto razsvetljuje,
Nas várje grešnih zmot.
Kristjanje poslušajmo,
Kaj Jezus nas uči,
Po njem se vsi ravnajmo,
Da raj nam dodeli.

4. Vera.

To vérjem, Bog nebeški,
Da ti si Stvarnik moj,
Da rešil rod človeški
Je Sin edini tvoj.
V nas sveti Duh prebiva,
Od Jezusa poslan;
Dari njegove uživa
Na zemlji vsak kristjan.

5. Darovanje.

Sprejmi, Bog, Oče večni,	V ponižnosti pošljimo
Od nas prečisti dar,	Ta sveti dar v nebo.
Ki grešniki nesrečni	Gospodu se izročimo,
Ga damo na oltar.	Prosimo ga srčno :
Naj grehe vse izmije,	Naj bo mu v počestčenje,
Ki dušo nam težé,	V zahvalo in spomin,
Naj milost svojo vlije	Da je za nas življenje
V očiščeno srce.	Dal večni božji Sin.

6. Svet.

Svet, svet, svet, Bog ne-
 beški !
 Nad vsem imaš oblast;
 Ves svet in rod človeški
 Ti daje hvalo, čast.
 Naj vedno bode hvaljen,
 Češčen, poviševan,
 Ki bil je z grehom žaljen,
 Za spravo v smrt izdan.

7. Povzdigovanje.

O angelci hitite
 In pridite iz nebes;
 Presveti kruh molite,
 Ki je naš Bog zares.
 Čutilom si telesa
 Sam Jezus tukaj skrit;
 Naj pridemo v nebesa,
 Te gledat in častit.

8. Zauživanje.

Moj Jezus, tebe užiti	O Jezus, pridi, pridi,
Iz srca hrepenim.	Preženi grehov noč;
Bojim se k tebi priti,	Naj duša moja vidi
Ker tolikrat grešim.	Ljubezni tvoje noč.
Odpusti grehe moje,	Ostani vedno v meni,
Zedini se z menoj;	V slabosti me krepčaj,
V srce me sprejmi svoje,	Z menoj se trdno skleni,
Da bodem vedno tvoj.	Svoj sladki mir mi daj.

9. Konec.

Daritev smo končali,
 Odpeli čast Bogu,
 Očetu darovali
 Edinega Sinú.
 Dodeli živim spravo,
 Mir večni mrtvim daj.
 Daj v rajú svojo slavo
 Nam zreti vekomaj!

Zahvalna pesem.

1.

Hvala večnemu Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite,
 Stvarniku, dobrotniku
 Večno slavo zadonite!
 Zbori angelski pojó,
 Hvali zemlja in nebó.

2.

Sveti, sveti, sveti Bog!
 Vse je polno tvoje slave.
 Tebe moli zemlje krog,
 Molijo nebes višave.
 Vsi svetniki te časte,
 Vsi pravični te slave.

3.

Hvaljen, trojedini Bog,
 Oče, Sin in Duh presveti!
 Iz pregrehe vseh nadlog
 Hotel si naš rod oteti,
 Jezus, naš Odrešenik,
 V smrti milostni sodnik!

4.

Bodi, Bog, nam milostljiv,
 Varuj greha nas in zmote;
 Ti si svet in ljubezniv,
 Si usmiljen, poln dobrote.
 Vodi naše duše v raj,
 Čast izvoljenih nam daj.

Adventna pesem.

1.

Vi oblaki ga rosite,
 Ali zemlja ga naj dá!
 Ve nebesa ga pošljite
 Skor, Zveličarja sveta.
 Milo so ljudje zdih'vali,
 V grehah in temì ječali:
 Bog je bil zemljò preklel,
 Greh ljudem nebesa vzel.

2.

Oče večni se usmili
 Zemlje bridkih bolečin,
 Da bi se ljudje rešili,
 Se ponudi božji Sin.
 Angel počasti Devico,
 Prvo v čednosti kraljico:
 Vse izpolni nje srcé,
 Kar Gospod ji zapové.

3.

Zgodba svéta in vesela
 Nam odklepa vsem nebó,
 Glej, Devica je spočela,
 Večni je sprejel teló.
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Se za milost zahvalimo!
 Blagor tebi, revni svet,
 Greha kmalu boš otet!

4.

O Zveličar, pridi skoraj,
 Spolni, kar srčno želim,
 Moč prinesi mi od zgoraj,
 Da se čisto spokorim.
 Mir nebeški nam dodéli,
 Da ga uživamo veseli,
 Zberi nas na sodni dan
 Med ovce na desno stran!

Božične pesmi.

I.

1.

Zveličar preljubi
 Rodi se nocoj,
 Raduj se, o človek,
 In slavo mu poj!

Prelepo in milo
 Nebo se žari,
 Svetlejše ni bilo,
 Nikdar še noči.

2.

V višavah razlega
 Se petje lepo,
 Nebeški duhovi
 Na nebu pojó :

„Bogu v visokosti
 Naj slava doni,
 In mir osrečuje
 Naj dobre ljudi!“

3.

Približa se angel,
 Oznani vesel:
 „Obljubljeno srečo
 Ves svet je prejel.

Ne daleč pri mestu
 Se čudo godi,
 Tam Detece Božje
 Na slami leži.“

4.

Pastirji nemudno
 Tja k jaslim hité,
 Da Dete preljubo
 Iz srca časté.

Spoznavajo verno
 Človeka Boga,
 Pobožno častijo
 Mesijo sveta.

5.

Let tisoč in več je
 Od one noči,
 A Jezus še tisti
 Med nami živi.

Srčno počastimo
 S pastirji ga zdaj,
 Zvesto mu služimo,
 Da pridemo v raj!

II.

1.

Glej, zvezdice božje
 Migljajo lepo,
 Široko odprto
 Je sveto nebó.

Duhovi nebeški,
 Se v raju vrté,
 Prepevajo slavo.
 Na zemljo hité.

2.

Obljuba predavna
 Je izpolnjena res,
 Zveličar je rojen
 Ljudem iz nebes.

Tam v jaslicah Dete
 Na slami leži,
 To Dete iz raja
 Nam srečo želi.

3.

O srca presrečna,
 Ki njega dobé,
 Z nebeško tolažbo
 Jim izpolni želje.

Le k njemu hitimo,
 Bridkosti pozna!
 Zaupno odkrijmo
 Mu rane srca.

4.

Veselo utriplje
 Naj vsako srce,
 Vsi čuti in dihi
 Boga naj časté.

O, bodi češčeno,
 Ti Dete svetó,
 Vsi narodi zemlje
 Naj Tebi pojó!

5.

Kar lučic utriplje,
 Kar zvezd je neba,
 Brez konca v zahvalo
 Naj Tebi miglja.

Kar čuti in diha,
 Kar raste, cvetè,
 Vse, Jezušček, Tebi
 Naj slavo daje.

III.

1.

Kar je že dolgo žélel svet, Zasliši spev se ángelski:
 Nocoj se dopolnjuje;
 „Pastirci, prihitite,
 Odrešenik, Marije cvet, To dete počastite vsi,
 Se v jaslih nam daruje. Prirčno ga molíte!“

2.

Ljubezen ga je na zemljó
 Poslala nam v veselje,
 Ljubezen naša nas v nebó,
 Naj k njemukdaj pripelje.
 Iz srca z angeli bom pel:
 Bogú čast na višavah,
 Da nas pogube je otél,
 Zveselil v vseh težavah.

3.

O Jezus, moj Odrešenik,
 Srcé ti hvalo poje,
 In preden oster boš sodnik
 Poslušaj zdihe moje:
 S pastirji pred teboj klečim,
 Da me ne boš pogubil,
 Ljubiti tebe le želim,
 Ker prej si ti me ljubil.

IV.

1.

Nocoj nam nova luč gori,
 Kot solnce jasno sveti;
 Nebeško Dete se rodi,
 Zapijmo srčno vneti:
 O Dete ljubó,
 Ti solnce krasnó!

2.

Zgubljen nesrečni je naš rod
 Po grešnem taval svetu;
 Prišel je Jezus kazat pot,
 Da gremo vsi k Očetu.
 O Dete sveto,
 Mi gremo s tebó.

3.

O Božje Dete, milost daj,
 Da bomo te častili;
 Sprejmi nas k sebi v sveti raj,
 Da bomo te ljubili:
 O Jezušček moj,
 Za vselej sem tvoj!

V.

1.

Veseli dan praznujmo,
 Prisrčno se radujmo!
 Prišel z nebá je Večni,
 Odrešil rod nesrečni.
 O Jezušček moj,
 Za vselej sem tvoj!

2.

Sin v slavi je Očeta,
 In nam nebó obeta:
 Odprt je vir radosti,
 Sladkost nad vse slad-
 kosti.
 O Jezušček moj,
 Za vselej sem tvoj!

3.

Pred Dete pokleknimo,
 Ga z angelci molimo.
 O daj nam raj veseli,
 Da bomo večno peli:
 O Jezušček moj,
 Za vselej sem tvoj!

Ime Jezusovo.

1.

Vse v nebesih in na sveti	Hvaljen bodi, Jezus mili,
Sveto naj Ime časti;	Hvaljen zdaj in vekomaj;
Vse poskuša naj mu peti,	Večno bomo te častili,
Naj slavé ga vse moči:	Vzemi nas v presveti raj!

2.

Ti tolažiš nas v težavah,
 Sladko upanje deliš,
 Ti pomagaš nam v skuš-

njavah,
 Nas nikdar ne zapustiš.

Hvaljen . . .

3.

O Ime mogočno, milo,
 Kdo spoznati more te,
 Kdo ve milosti število,
 Ki po tebi so prišle!

Hvaljen . . .

Trpljenje Jezusovo.

1.

Daj mi, Jezus, da žalujem,
 Smrt, trpljenje objokujem,
 Ki si, Jagnje, ga prestal,
 Greh izbrisal, milost dal.

3.

So trinogi te obdali,
 Zvézanega te peljali;
 Uklenili ti roké,
 Ktere celi svet držé.

Jezus, daj . . .

Odpev.

4.

Jezus, daj, da tvoje rane
 Nas presunejo kristjane,
 In trpljenje prebridko
 Naj pomoč nam v smrti bo.

Trnje zbada čelo tvoje
 Za prevzetne grehe moje;
 Tebi, Jezus, kralj neba,
 Žezlo, trst se v roke dá!

Jezus daj . . .

2.

Smrt za nas si sam izvolil,
 Pred Očetom trikrat molil,
 Si krvavi pot potil
 In trpljenja kelih pil.

Jezus, daj . . .

5.

Oh na križ so te pribili,
 Žejo z žolčem ti gasili;
 Za naš greh si tepen bil,
 In na lesu kri prelil.

Jezus, daj . . .

Velikonočne pesmi.

I.

1.

Zveličar gre iz groba,
Ob moč je smrt, trohnoba,
Brezmadežno je Jagnje bil
In zame drago kri prelil.

Aleluja!

4.

Le kratka noč bo v grobi,
Pa angel nam zatrobi;
In z lepo dušo še teló
Bo Jezus v sveto vzel nebó.

Aleluja!

2.

Kako svetlé se rane
Brezsrčno mu zadane!
Smrt strašna nima več moči
Nad njim, ki le Bogu živi.

Aleluja!

5.

Dopolnit naše želje,
Pripravit nam veselje
Greš ti, Zveličar, pred menoj
Prišel bom, upam, za teboj.

Aleluja!

3.

Trdnó se zanesímo,
Kar danes se učimo:
Zveličar je od smrti vstal,
Grob tudi nas ne bo končal.

Aleluja!

6.

Pred sodbo bom postavljen,
Po svatovsko opravljen
Bom z jagnjeta krvjo opran
Med svate tvojesvatodbran.

Aleluja!

II.

1.

Zveličar je iz groba vstal, Povsod zdaj glas odmeva naj
 Premagalsmrti in greh končal Čast Jezusu na vekomaj!
 Potrta je oblast peklà, Ker grehu dali smo slovó,
 Odrešena pa zemlja vsa. In vojvoda nam Jezus bo.
 Aleluja! Aleluja!

3.

2.

Prepevajmo veseli zdaj, Kdor z Jezusom vojskuje se,
 Odprt stoji nam sveti raj! Gotov mu zmage venec je:
 Marija, le veselí se, Častitljiv vstal bo sodni dan
 Ker se tvoj Sin prikazal je. Od Jezusa v nebó peljan.
 Aleluja! Aleluja!

4.

III.

1.

Zveličar naš je vstal iz groba, O smrt, o kje je zmaga tvoja,
 Vesel prepevaj, o kristjan! In tvoje ostro zêlo kje?
 Premagana je vsa hudoba Veselo upa duša moja,
 Dan's je rešenja srečni dan. Življenje večno čaka nje.
 Potrta je pekla oblast, Moj Jezus je od mrtvih vstal,
 Zapoj, kristjan, hvaležno Kraljestvo smrti pokončal!
 čast! Aleluja, aleluja!
 Aleluja, aleluja!

2.

3.

O grob, prešlo te je stra-
 šenje;
 Vsejano v tebe je teló,
 Da bo poklicano v življenje,
 Kjer več trohnenja zanjnebo
 Da trupla prah ino pepel
 Častit spet oživi vesel.

Aleluja, aleluja!

4.

O sreče dan, o dan veseli,
 Ki ga naredil je Gospod!
 Danjemu večno čast bi peli,
 Odrešen je človeški rod!
 Stojí nam sveti raj odprt,
 Vanj pot odprè nam srečna
 smrt.

Aleluja, aleluja!

5.

Iz groba grehov, duša, vstani,
 V življenje novo z Jezusom,
 Odrešena srčno se brani
 Premaganim sovražnikom!
 V ljubezni sveti zvesta stoj,
 Zveličarju hvaležna poj:

Aleluja, aleluja!

V n e b o h o d.

1.

Praznik sveti se obhaja,
 Jezus gre v svetó nebo,
 Nam pripravljat delež kraja,
 Kamor nas poklical bo.

Kaj naj delamo na sveti?
 Glava šla je v sveti raj,
 Le v nebo nam je želeti,
 Ga uživáti vekomaj.

2.

Razodel je bil resnice
 In odrešil grešni svet,
 Dal apostolom ovčice,
 In je bil v nebesa vzet.

Bel oblak jim ga zakrije,
 Videti že več ga ni,
 Glas srca za njim še vpije,
 Gledajo za njim oči.

3.

Kakor blisk sta pristopila
 Svetla dva moža pred nje,
 Jih lepo nagovorila:
 „Kaj tu delate, možje?

4.

O, nikar ne navezujmo
 Na posvetni prah srca,
 Stanovitno zaničujmo
 Zapeljivosti sveta.

Jezus, ki je šel v nebesa,
 Prišel bo spet sodni dan,
 Sodit duše in telesa,
 Vsemodločit večni stan.“

Kar je tukaj, sovražimo,
 Nam apostol govori,
 Kar je gôri, to ljubimo,
 Kjer Zveličar naš živi.

5.

Kristus moral je trpeti,
 Da je prišel v svojo čast,
 Nam je zgled zapustil sveti,
 Da mrtvimo grešno slast.

Zgolj veselja ne ljubiti,
 Križ prenašati voljnó,
 Za Zveličarjem hoditi,
 To pripelje nas v nebo.

O pridi, sveti Duh.

1.

O pridi, sveti Duh, Tolažnik,
 Poslani iz nebes učenik!
 Tolaži srca žalostna
 In vodi jih do Jezusa,
 O sveti Duh, nebeški vodnik!

2.

O sveti Duh, daj svoje dári,
 Med vernike jih svoje razlij,
 Resnico da poslušajo
 In nje sladkost okušajo,
 O sveti Duh, razsvetli nas ti!

3.

O sveti Duh, ti vnemaj
 željé,
 Da po nebesih le koprné,
 Da ljubimo, kar je
 sveto,
 Sovražimo, kar je hudo.
 O sveti Duh, užgi nam
 srcé!

4.

O sveti Duh, glej našo sla-
 bost,
 Nam v srcih vnemaj pravo
 svetost!
 Daj, da se ne spotaknemo,
 V ljubezni ne premak-
 nemo,
 O sveti Duh, ti naša krepost!

Sveto Rešnje Telo.

(Adoro te).

1.

Molim te ponižno,
 skriti Bog nebes,
 Ki v podobi kruha
 tajno bivaš res.
 Srce svoje tebi
 vdano izročim,
 Ker pri mislih nate
 v té se ves vtopim.

2.

Moti se na tebi
 tip, okus, oko,
 Le kar v veri slišim,
 to spoznam trdnó.
 Verjem, kar je rekel
 Jezus, Božji Sin,
 Ki pri nas ostal je
 v večén nam spomin.

3.

Skrit si bil na križu
 kakor Bog samó,
 Tukaj še človeka
 ne uzrè oko.
 Vendar Bog in človek
 tukaj si navzoč,
 Prosim, kar je prosil
 ropar vzdihujoč.

4.

Tvojih ran ne gledam
 ko Tomaž strmeč,
 Vendar, da si Bog moj,
 te spoznam časteč.
 Vedno bolj, o Jezus,
 v veri me utruj,
 Upanje, ljubezen
 v srcu pomnožuj!

5.

O spomin, ki kažeš
 smrt Gospodovo,
 Kruh, ki nam poživiljaš
 moč opešano:
 Da živim o tebi,
 milostno mi daj,
 In sladak mi bodi,
 Jezus, vekomaj!

6.

Kri daruj mi svojo,
 Jezus, pelikan,
 Vsmiljen me očisti
 mojih grehov ran.
 Saj premore ena
 sama kapljica
 Zemljo vso oprati
 vsega madeža.

7.

Jezus, ki te gledam
 skritega sedaj,
 Prosim, želje vroče
 spolni mi kedaj:
 V raju mi odgrni
 mili svoj obraz
 Da te gledam v slavi
 srečen večni čas.

Pridi molit.

Pridi molit, o kristjan,
 Po ljubezni sveti vžgan,
 Ker je Jezus v zakramentu
 Iz ljubezni dan.

Tukaj so svete reči,
 Jezusa telo in kri.
 Duša, ktera njega uživa,
 Se ne pogubi.

Bodi hvaljen, Rešenik,
 V vseh nadlogah pomočnik!
 Svojim vernim, tebi zvestim
 Varuh in vodnik.

Spokorjenja daj solzé,
 Grehov zbriši nam dolgé!
 Vera, upanje, ljubezen
 V srcih naj živé.

Kadar nam umre telo,
Vzemi dušo ti v nebo,
Da se bomo veselili
Vekomaj s tebo.

Srce Jezusovo.

I.

1.

Presveto Srce, slavo
Naj poje ti srce,
Le k Jezusu v višavo
Vsa srca naj žaré:
Oj bodi hvaljeno,
Srcé preljubljeno,
Naj jezik naš te hvali
V ljubezni vekomaj!

2.

Srce res umorjeno,
Srce preblaženo,
Za grehe prebodeno,
Srce usmiljeno:
Oj, bodi hvaljeno,...

3.

Ljubezen vsa goreča
Le v tebi plameni,
Po tebi le se sreča
In milost zadobi:
Oj, bodi hvaljeno,...

4.

Glej, jagnje sem izgub-
ljeno,
Ki je zgrešilo te,
Pa željo imam eno,
Pastir, o najdi me!
Oj, bodi hvaljeno,...

5.

V tem Srcu bom počival,
Mu hvalo pel na glas,
In rajski mir užival
Pri njem bom večni čas.
Oj, bodi hvaljeno,...

6.

Bo jezik mi utihnil,
Pogled ugasnil moj:
Še umirajoč bom vzdihnil:
Srcé, glej ves sem tvoj!
Oj, bodi hvaljeno,...

II.

1.

Tu v kruhu vse svetosti
 Nebeškega sladu,
 V zastavi in skrivnosti
 Ljubezni in miru:

Spoznano, hvaljeno,
 Češčeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo Sree
 Med nami vedno bo!

2.

Že prej si nas ljubilo,
 Ko svet poznal te ni,
 Zatorej, Srce milo,
 Ves svet naj te slavi:

Spoznano, hvaljeno,
 Češčeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo Srce
 Med nami vedno bo!

3.

V to Srce zaklenimo
 Se zdaj in slednji čas,
 Ga več ne zapustimo,
 Da v raj popelje nas.
 Spoznano . . .

Marijine pesmi.

Devica brezmadežna.

(Praznik dne 8. grudna.)

1.

Daj mi vredno počastiti
Tvoje sveto spočetje,
Ker si ti začela biti
Prva stvar nad druge
vse.

O Marija, počeščena,
Ti kraljica angelov,
Ti človeštvu dodeljena
Vir rešenja grešnikov!

2.

Od začetka si odbrana
V mater sveto, usmiljeno,
Že v spočetju varovana
Z milosti obilnostjo:

Hči Boga Očeta zvesta,
Čista dana ženinu,
Svetega Duha nevesta,
Mati Sinu Božjemu.

3.

Kakor jutranja danica
Zvezd svetlobo zatemni,
Tvoja čistost, o Devica,
Zmaga vrednost vseh
stvari.

Lilijo je sred osata
Vsadil tebe večni Bog:
Sama v milosti bogata
Si od Evinih otrok.

4.

O Devica rajskosveta,
Vekomaj brezmadežna,
Srčno bodi hvala peta
Tebi neprenehoma:

Naša tukaj v solz dolini
Od nevrednih grešnikov,
Tam v nebeški visočini
Od zveličanih duhov.

Oznanjenje Device Marije.

(Praznik dne 25. sušca.)

1.

„O Marija, počeščena!“
Pravi angel k njej poslan,
„Z milostjo vsa okrašena
Si današnji srečni dan.

Milost božja je izvolila
Tebe izmed vseh stvari,
Te Devico posvetila,
Med ženami take ni.

3.

Slišala je to povelje,
Ostrmelo je srce:
Njej storiti je veselje,
Kar Gospod ji zapove.

Glej, Gospodovase dekla,
Kar želi, zgodi se naj,
Vdana je Devica rekla,
Čast zato ji vekomaj!

2.

Kaj se boš, Marija, bala?
Bog za tvojo čistost vé;
Sina bodeš svetu dala,
Jezus bo njegovo ime.

Velik bo po celem svetu,
Božji Sin se bode zval,
In po Davidu očetu
Vekomaj bo kraljeval.“

4.

In Devica je spočela,
Ohranila čisti cvet,
Matere je čast prejela
In osrečila ves svet.

Vsemogočnost zdaj molimo
Trojedinega Boga,
Jezusu se izročimo,
Da nam večno radost dá.

Mati žalostna.

(Pri mrtvem Sinu.)

1.

Kak zalivajo solzice
Sveti Materi oči!
Oh, kako srce Device
Žalosti morje topi!

Vsa prepadena in bleda
Vidi s križa snetega
In v naročju svojem gleda
Truplo Sina svetega.

2.

Oh, oči s krvjo oblite,
In odprta sveta stran!
Roke, noge so prebite,
Truplo vse je polno ran!

Gleda jih, v solzah jih pere
Ter poljublja jih molčé,
A bridkosti meč predere
Svetovdano ji srce.

3.

Vendar smrtne bolečine
Ji ne zmagajo srca,
V božjih sklepov globočine
Se ponižno dekla udá.

Vsa usmiljena daruje
Večnemu prijeten dar,
Sina mu za nas žrtvuje,
Nje naročje je oltar.

4.

Ljubim te, o mučenica,
Ker za mene to trpiš,
O mučencev vseh kraljica,
Ti trpeti me učiš!

Daj, da s tabo rad žalujem,
Dokler v dneih solzá živim,
Daj da grehe objokujem,
Odpuščenje zadobim.

Vnebovzetje Device Marije.

(Praznik dne 15. vel. srpana.)

1.

Verni vsi v nebesa se ozrite,
Glejte slavo Matere častite,
S katero Bog nebeški jo
slavi.
Angeli nebeški jo sprej-
mejo,
Jo zveličano v nebo neséjo,
Kjer Zveličar Bog, njen
Sin živi.

2.

Česar človek videl ni z
očesom,
Česar slišal nikdar ni z
ušesom,
Kar nikoli prišlo ni v srcé:
To Devica sveta je dobila,
V tem se bo brez konca
veselila,
Spolnjene so gori vse
želje.

3.

Sveti se ti venec, o Devica,
 Ki ga daje sveta ti Trojica,
 Razsvetljuje blagi tvoj
 obraz.

Z oblačilom solnčnim okra-
 šena

Kot nebes kraljica si češčena
 In češčena bodeš večni
 čas!

4.

Tudinaša družba ti prepeva,
 Te častiti prav si prizadeva,
 Da te vedno hvali z vso
 močjo.

Bodi, o Devica, naša mati,
 Ti nam moreš vedno po-
 magati,

Sprosi nam, da pridemo
 v nebo!

Marijino Srce.

(Nedeljo po osmini Vnebovzetja.)

1.

O Marija, naša ljuba Mati,
 Sprejmi v milostno srce
 Verne vse, ki množice jih
 tvoje

Danes ti priporočé.

O Marija, o Marija,
 Milostno imaš srce!
 K tebi, k tebi koprnijo
 Naše misli in željé.

2.

Vse duhovne, o Marija Mati,
 Sprejmi v milostno srce,
 Naše duše vedno jih težijo,
 Naši grehi jih skrbé.

O Marija, o Marija,
 Milostno imaš srce,
 Prosi Sina, naj usliši
 Njih molitve in prošnjé.

3.

Naše starše, o Marija Mati,
 Sprejmi v milostno srce,
 Ti jim vračaj, ti obilno
 plačaj,

Noč in dan za nas skrbé.

O Marija, o Marija,
 Materno imaš srce,
 Tvoji smo sinovi, hčere,
 K tebi srca hrepené.

4.

Otročiče, o Marija Mati,
Sprejmi v milostno srce!
Tebe, dobro Mater, za-
pustiti

Vekomaj noben ne sme.

O Marija, o Marija,
Materno imaš srce!
Vsi smo tvoji otročiči,
To je ljubo nam ime.

5.

Vsenedolžne, o Marija Mati,
Sprejmi v milostno srce!
Skrbno varuj angelsko ne-
dolžnost,

Varuj, da je ne izgubé!

O Marija, o Marija,
Ti deviško imaš srce,
Vsi želimo tvoji biti,
Tvoji bratje in sestré.

Rojstvo Marijino.

(Praznik dne 8. kimavca.)

1.

Danes radostno praznujmo
Rojstvo božje Matere,
V sveti pesmi oznanjujmo
Vnetih src občutljaje.

Veličastni god kraljice
Družba angelska slavi,
Dan naj svoje pomočnice
Verna zemlja tud' časti.

2.

Noč beži in hudobija,
Dan se grešnikom jasni,
Ker rodi se nam Marija,
Svete Ane sveta hči.

Kakor v zarji se rumeni
Svetlo solnce zablišči,
Nam Zveličar zaželeni
Po Devici se rodi.

3.

Zemlja vsa naj danes peva,
Hvalna pesem naj doni,
In v nebesa naj odmeva,
Večnega Boga slavi:

Da je zemljo razveselil,
Da je nam Marijo dal,
Pomočnico nam dodelil,
Ljubo Mater nam odbral.

4.

Vsi pobožno pristopimo
 K pomočnici milostni,
 Se ponižno poklonimo
 Naši ljubi Materi:

Danes v lepo ji vezilo
 Vsak naj srce podari,
 Da na nas ozrè se milo
 In pomoč nam dodeli.

Ime Marija.

(Na nedeljo v osmini Marijinega Rojstva.)

1.

Marija, o sladko imé,
 Prečista Mati in Devica!
 Zemlje Gospa, nebes kra-
 ljica,
 Napolni z upanjem srce!
 Marija, o sladko ime!

3.

Marija, o sladko imé!
 Zemljanom v mater si od-
 brana,
 V pomoč od Jezusa jim dana
 V težavah k tebi vsi hité,
 Marija, o sladko imé!

2.

Marija, o sladko imé!
 Si nam Zveličarja rodila,
 Nebeška vrata odkle-
 nila;
 Odrešeni te vsi slavé:
 Marija, o sladko ime!

4.

Marija, o sladko imé!
 Zvesto takrat nam stoj ob
 strani,
 Ko se ločitev nam oznani,
 V očeh solze nam zableščé:
 Marija, o sladko imé!

Kraljica sv. rožnega venca.

(Prvo nedeljo vinotoka.)

1.

Trojni venec.

Češčena kraljica,
Marija cvetlica!
Glej v te se oziram,
Tri cvetke prebiram,
Najlepše: slavito,
Krvavo, častito
Si v srce vsadim,
Da Tebe častim.

Češčena Devica,
Marija cvetlica!

2.

Veseli venec.

Češčena kraljica,
Marija cvetlica!
Boš vedno slovela,
Boga si spočela,
Ponižno nosila,
Prečisto rodila
In šla darovat
In v tempel iskat.

Češčena Devica,
Marija cvetlica!

3.

Žalostni venec.

Češčena kraljica,
Marija cvetlica!
Tvoj Sin za nas k spravi
Poti pot krvavi,
Bič oster ga bije,
Trn glavo ovije,
Križ nese težko,
Je križan bridko.

Češčena Devica,
Marija cvetlica!

4.

Častiti venec.

Češčena kraljica,
Marija cvetlica!
Tvoj Sin je proslavljen,
Nad smrt je postavljen,
Je šel v raj vse slave,
Poslal Duha sprave,
V nebo te je vzel,
Te venčal vesel.

Češčena Devica,
Marija cvetlica!

5.

Trojni venec. Sklep.

Češčena kraljica,
 Marija cvetlica!
 Naj tebi prijetni
 So venci trocvetni:
 S teboj se radujem
 In bridko žalujem,
 Iz srca častim,
 Da raj zadobim.
 Češčena Devica,
 Marija cvetlica!

Zdrava, morska zvezda.

(Ave, maris stella.)

1.

Zdrava, morska zvezda,
 Mila Božja Mati,
 Ter vselej Devica!
 Raj odpri nam zlati!

3.

Steri grehov spone,
 Pelji nas k svetlobi,
 Vsega zla nas varuj,
 Vseh dobrot nam dobi!

2.

Boljša druga EVA,
 Daj nam sreče prave,
 Ker spremenil angel
 Je ime ti v AVE!

4.

Skaži se nam Mater!
 Prošnje Sin tvoj jemlji,
 Ki za naš greh rojen
 Bil je Tvoj na zemlji!

5.

O Devica prava,
Vselej najbolj mila,
Ti nas boš rešila,
Čistost podelila!

6.

Daj življenje sveto,
Varno pot dodeli,
Jezusa naj večno
Gledamo veseli!

Devica brezmadežna.

1.

Zdrava, zemlje vse Gospa
In nebes Kraljica!
Zdrava, zvezda jutranja,
Vseh devic Devica!

3.

Lilija med cvetkami
Skrbno varovana,
Kakor luna lepa si,
Kakor solnce izbrana.

Zdrava, Mati milostna,
Vsa si lepa, sveta!
Ni na tebi madeža,
Čista si spočeta.

Svetlih zvezd leskèt bleđi
Pred teboj, Kraljica;
Tebe lepša čast krasi:
Mati in Devica!

2.

V hčerko sebi je izbral
Tebe Oče večni,
Jezusa je tebi dal,
Materi presrečni!

4.

Ljuba Mati milosti,
Upanje izgubljenim,
Luč rešilna si v temi,
Roka potopljenim.

Sveti Duh te je vesel
Videl večno zvesto,
Je Devico te sprejel
V ljubljeno nevesto.

Tebi izročujemo
Svojih src darila,
Sprejmi ti jih milostno,
O Devica mila!

Marija cvetlica.

1.

Cvete cvetlica ena
Čistôsti angelske,
Pod nebom pa nobena
Tak lépo ne cvetè.

Če grenke mi solzice
Zalijejo ôči,
Pogled le-te cvetlice
Me spet razveseli.

2.

Če greh srce mi rani,
Da v duši že medlim,
Njen mili duh me hrani,
Da zopet ozdravim.

Ta čudežna cvetlica,
Ki pesem jo slavi,
Prečista je devica,
„Marija“ se glasi.

3.

Marija je cvetlica
Kraljevega rodu,
Je božja porodnica,
Začetnica miru.

Cvetlico to pozdravim,
Ko v njeno čast zvoni,
V njo upanje postavim,
Ko vse me zapusti.

4.

Zatorej, o cvetlica,
Za tebe ves gorim,
Daj, da, cvetlic kraljica,
Nikdar te ne izgubim.

Pri tebi čem živeti,
Ljubiti večno te,
Pri tebi čem umreti,
Marija, usliši me!

Zaupno k Mariji!

1.

Zaupno, glej, prihajamo,
O Marija!
In srčno te pozdravljamo,
O Marija!
O Devica sveta ti,
Tebe pesem vneta naj slavi!

2.

Ozri se milostno na nas,
O Marija!
In sliši naših klicev glas,
O Marija!
O Devica usmiljena,
Ti boš srca nam očistila!

3.

Glej, k tebi se zatečemo,
 O Marija!
 V solzah te srčno prosimo,
 O Marija!
 O Devica, vir dobrot,
 Kaži nam v nebesa pravo pot!

Marija moja misel.

1.

Ko zarja zjutraj se raz-
 grinja,
 Si moja misel ti, Marija;
 Podoba tvoja pred očmi
 Mi vedno miljena stoji.

3.

Ko se po zemlji noč spro-
 stira,
 Si moja misel ti, Marija;
 Brez misli náte ne zaspim,
 Brez nje nikdar se ne
 zbudim.

2.

Če skuša moč me zapeljiva,
 Si moja misel ti, Marija;
 Obraz meglen mi raz-
 vedriš,
 V trpljenju me ne za-
 pustiš.

4.

In ko bo zadnja ura bila,
 Boš moja misel ti, Marija;
 Ko bodo mi moči
 pošle,
 O, nate bodem mislil
 še!

Ljubezen do Marije.

1. Veš, o Marija,
Moje veselje,
Veš moje želje?
Ljubil bi te!
Zmeraj pri tebi
Hotel bi stati!
Ljubljena Mati,
Spomni se me!
2. Kaj pa ti hočeš,
Moja Kraljica,
Sladka Devica,
Da ti podam?
Drugega nimam,
Srce mi vzemi,
Z željami vsemi
Tebi ga dam.
3. Pa ti, Kraljica,
Si ga že vzela;
Ti si ga vnela,
Zate gori.
Mati preblaga,
Ti ga ohrani,
Hudega brani,
Reši ga ti!
4. Kadar nam zadnja
Ura bo bila,
Mati premila,
Pridi po nas!
Takrat nas vôdi
V raj preveseli,
Tam bomo peli
Hvalo ves čas.

Slovo Marijino.

1.
Za Bogom častimo
Marijo najprej,
Iz srca zdihnimo
H Kraljici vselej,
Ki danes od sveta
Je vzela slovo,
Od angelov vzeta,
Nesena v nebo.
2.
Ves zbor apostolski,
Je bil na ta dan
V veliki bridkosti
Pri Materi zbran.
Kako so jim lile
Solzice grenkó,
Brez Matere mile
Svet prazen jim bo.

3.

„Nikar ne žalujte“,
 Jim milo veli,
 „Z menoj le radujte
 Krasnejših se dni.
 Bom svet zapustila,
 Smrt loči naj nas,
 Pa gori prosila
 Bom Sina za vas.“

4.

Roke je sklenila
 K molitvi lepo,
 Je glavo nagnila —
 Hitela v nebo.
 O Mati premila,
 Pri Sinu si zdaj,
 Pri njem izprosila
 Nam sveti boš raj!

5.

O prosi goreče,
 O prosi za mé,
 Nikdar ne odreče
 Tvoj Sin ti prošnjé!
 Ko ura bo bila,
 In pojdem s svetá,
 Boš ti me spremila
 V veselje neba.

Svetniške pesmi.

S v e t a N e ž a.

(Dné 21. prosinca.)

1.

„Pustite me nevesto,
Rimljanje mladi vi!
Pustite njemu zvesto,
Ki čistosti želi.

Le njega bom ljubila,
Ki prej me je izbral,
Bom Jezusu služila,
Ki zame kri je dal.

2.

To pravi sveta Neža,
Krščanska deklica,
Zavolj nebes deléža
Bogú obljubljena.

Trinajst let šele stara,
Nedolžen, krasen cvet!
Pa modra že, ne mara
Za prazno sladki svet.

3.

Ne mara za obljube,
Po zlatu ne hlepi,
Življenja nagle izgube
Se mlada ne boji

V železje je vkovana
Nevesta miljena
In v mučno smrt peljana
Zavoljo Jezusa.

4.

In v smrt hiti devica —
Svet briše si oči —
Oh, ona je kraljica,
Jetnik si grešnik ti!

Veselo je nagnila
Glavico rabeljnu,
In dušo izročila
V nebesih ženinu.

S v. J o ž e f, ženin Marijin.

I.

1.

O sveti Jožef, ti nam dan
V pomoč si zaupljivo,
Zavetnik cerkvi si izbran,
Varuj jo nezmagljivo!
Prečudno čast ti Bog je dal,
Da Jezusa si varoval,
Ga hranil ljubeznivo.

2.

Z Marijo rádost si delil,
Tovariš bil v bridkosti,
Ko Jezusu si varuh bil,
Navzermal se svetosti,
Ker si tovariš bil nadlog
Zato te zdaj ne loči Bog:
Z njim združen si v slad-
kosti

3.

O sveti Jezusov rednik,
Izprosi, kar želimo,
Slabotnim bodi pomočnik,
In milost naj dobimo:
Dazmagamo pregrehe zdaj,
Se v raju snidemo kedaj,
Te večno tam častimo!

II.

1.

O Jožef, sveti varih moj,
Ob strani vedno ti mi stoj,
Ki varoval si Jezusa,
Vsegà svetá Zveličarja:
Kadar poguba mi preti,
In duša v strahu koprni,
Tedaj prihiti na pomoč,
Razženi zlobe črno noč!

2.

O Jožef, sveti varih moj,
Na strani trdno ti mi stoj,
Ki varoval Marijo si
V nebeško lepi čistosti:
Kadar se greha strast budi,
In duša v boju že medlí,
O varuj ti srcé čistó,
Da ljubi Stvarnika samó!

3.

Glej biti hočem tebi vdan
 In tvoj otrok imenovan,
 Poslušaj iskrene želje:
 Za čednost vnemi mi srce!
 O sveti Jožef, varih moj,
 Obsmrtni mi na strani stoj,
 Takrat podaj mi ti rokó,
 In vódi v sveto me nebó.

Sveti Alojzij.

I.

1

Prelepa lilija cvetè
 Iz svetega nam raja,
 In duh čistôsti angelske
 Milotno jo obdaja.
 Kdo ne pozna cvetlice te,
 Alojzija mladenča,
 Ki vse kreposti ga krasé,
 In Bog ga v raju venča!

2.

Alojzij, ti deviški cvet,
 Nedolžnost si ohranil
 In dal na zemlji zgled si svet,
 Ki nas bo greha branil
 Nestalni smo in slabi vsi,
 Skrbno se v nas oziraj,
 Otmí nas iz nevarnosti,
 Spriprošnja nas podpiraj!

3.

Naj nas zgubljeni svet mrzi,
 Preganja in sovraži,
 Nam bodi luč, Alojzij ti,
 In pravo stezo kaži!
 Alojzij, ti naš vojvoda,
 Pred nami limbar nosi,
 Usmiljenega Jezusa
 Pomoči nam izprosi!

4.

Naj se s teboj vojskujemo,
 V nedolžnosti cvetemo,
 In lilijo brezmadežno
 V nebеса ponesemo:
 Da bomo pri Mariji kdaj
 Se združili veseli,
 Pri Jagnjetu na vekomaj
 Nebeško pesem peli.

II

1.

Angelska lilija
 V vrtu nebeškem,
 Ki si se vzdajala
 V rodu človeškem!

Svet te proslavlja vnet,
 Čisti, nedolžni cvet:
 Sveti Alojzij!

V tvojem zdaj varstvu smo,
 Glej nas dobrotljivo!
 V sili roko podaj,
 Vodi nas v raj!

2.

Nisem posnemal te
 V čisti kreposti,
 Daj, da bom vnemal se
 K trdi ostrosti!

Ljubljeni varih moj
 Daj, da svetó s teboj
 Morem živeti!

Nisem bil v vzornosti,
 Naj bom v spokornosti
 Vedno naslednik tvoj,
 Bodi z menoj!

3.

Čas je, spremenil bom
 Svoje življenje,
 Trdo zdaj vklenil bom
 Svetno hotenje:

Bogu edinemu,
 Svojemu Stvarniku
 Hočem živeti!

Rádosten v Bogu le
 Pel mu bom hvalnice,
 Dokler odšel ne bom
 V angelski dom.

S v. Uršula in družice, dev. muč.

I.

1.

Sveta Uršula devica,
Mučenica venčana,
Bodi zvesta nam vodnica
V sveti raj do Jezusa!

Zemlja ti je ponujala
Čast kraljice slavljenе,
Ti pa sebi si izbrala
Čast lepote angelske.

2.

V vence angelske čistosti
Si družice zbiralala
Si dajala luč modrosti
Jim na pot zveličanja.

Blagor tebi, ki skrbela
Za nedolžnost si družic,
Od Boga zato prejela
Slavo modrih si devic.

3.

Nisi zbala se trpljenja,
S katerim srca svet plaši,
Jezus je Gospod življenja,
Zanj si dala svojo kri.

Ljubimo te, o devica,
Mučenica hvaljena,
Bodi naša pomočnica
Vôdi nas do Jezusa!

4.

Srečne tudi ve družice
V rajski venec sklenjene,
Bóдите nam priprošnjice
V uri skušnje zemeljske.

Mučenice prečastite,
Kadar pride smrtna noč,
V nas iz raja se ozrite,
Prihitite nam v pomoč!

II.

1. Navdihuj nas, mučenica,
Uršula izvoljena,
Src deviških ti družica,
Zdaj v nebesih venčana!
Da radostno
Ti pojemo:

Strla si sveta zmotnjave,
Zdaj krasi te venec slave!

2. Tebi je priporočena,
Sveta Uršula, mladost,
Da bi Bógu odgojena
Le živela za krepost.
Skrbí za njo,
Učí lepó,

Kógar je ljubezen vžgala,
Ktere zgled si ti mu dala.

3. Prosimo še vas, družice,
 Kadar pride smrtna noč,
 Ve neveste in device,
 Prihitite nam v pomoč:
 Da moremo
 Kdaj blaženo
 V raju Jezusa častiti,
 Sveto Uršulo hvaliti.

III.

1.

O Uršula, kraljeva hči,
 Mučenka, slavljená devica,
 Naj pesem hvalo ti doni,
 In srce vneto te časti,
 O zvesta naša priprošnjica!

2.

Kovenec ljubljenih družic
 Na zemlji skrbno si vo-
 dila,
 Zvesto so slušale tvoj
 klic,
 In slavo izvoljenih devic
 Pri Jezusu si jim sprosila.

3.

Prebeli cvet deviških let
 S krvjo si srčno pokropila,
 In ženin rajski je zavzet
 Utrgal zase krasni cvet
 In dal je krono ti plačila.

4.

V dolini žalostni solzá
 Tvoj zgled nam kaže steze
 prave
 Da svet ne zmaga nam
 srca,
 Osrči z upom nas neba
 In vódi nas do večne slave!

5.

O Uršula, kraljeva hči,
 Zdaj v raju Jezusu družica,
 Naj pesem hvalo ti doni
 In srce vneto te časti,
 O naša mati in vodnica!

O salutaris hostia.

O salutaris hostia,
Quae caeli pandis ostium:
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxilium!

Tantum ergo.

1.

Tantum ergo sacramentum
Veneremur cernui,
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui.
Praestet fides supplementum
Sensuum defectui!

2.

Genitori Genitoque
Laus et iubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio;
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio!

Amen.

Dodatek.

Nekaj naukov o molitvi.

V Aziji živé poganska ljudstva, ki molijo „na mašino“. Svojo kratko molitvico, ki se glasi: „Om mani padme. Hum.“, napišejo večkrat po vrsti na popir, ta popir pritrdijo na okrogle valje, ki jih potem vrté. Če so ti valji večji, jih goni voda ali živina. Ko to delajo, mislijo, da opravljajo silno dobro molitev.

Mi se tej molitvi „na mašino“ smejemo, pa ne pomislimo, da tudi sami največkrat opravljamo svojo molitev „na mašino“. To se godi vselej tedaj, kadar srce ne vé, kaj pri molitvi jezik in usta govoré. Taka samo ustna molitev ni nič vredna pred Bogom. „Bog je duh, in kateri ga molijo, ga morajo v duhu

in resnici moliti.“ (Jan. 4, 24.) Da bo torej molitev Bogu prijetna, moraš pri njej tudi misliti na to, kar izgovarjaš z besedo, ali drugače povedano: biti moraš zbran, ne smeš biti raztresen.

Da boš mogel biti zbran pri molitvi, se poslužuj tehle dveh pripomočkov.

1. Pripravi se za molitev.

„Pred molitvijo pripravi svojo dušo in ne bodi kakor človek, ki skuša Boga.“ Tako nas opominja sv. pismo. (Sir. 18, 23.) Priprava za molitev pa naj bo najprej v tem, da se pred molitvijo izogneš vsemu, kar bi utegnilo preveč raztresti tvojega duha, n. pr. radovednim pogledom, posvetnim pogovorom. Neposredno pred molitvijo se zamisli v božjo pričujočnost; živo si predstavi angela varuha, ki bo molil s teboj; vprašaj se, kaj hočeš zdaj delati; pomisli, da se pri molitvi pogovarjaš s samim Bogom. Mnogo ti bo pomagalo, da boš mogel zbrano moliti, tudi to, da koj v začetku molitve obrneš svoje oči na podobo križanega Jezusa, ali kakega svetnika, in jih imaš med vso molitvijo nepremično obrnene proti tej podobi.

2. *Moli počasi.*

Nekateri ljudje tako hitro molijo, kakor bi stal kdo za njimi z bičem v roki in jih priganjal k naglici. Pri taki molitvi seveda ni mogoče prav nič misliti; hitra molitev je navadno molitev „na mašino“. Ima pa še drugo slabo posledico. Kdor moli hitro, kmalu začne besede le na pol izgovarjati, potem začne izpuščati cele besede in stavke, in na zadnje ne zna nobene molitve prav moliti niti on, niti tisti, ki so se od njega naučili. Zato môli vselej počasi! Prepočasna ne bo tvoja molitev nikdar.

Posebno čudno se sliši, če jih več skupaj moli glasno pa prehitro: zdi se človeku, kakor bi drug drugega podili. Pri skupni molitvi ne sme tisti, ki moli naprej, nikdar začeti, dokler tisti, ki molijo za njim, niso dokončali svoje molitve.

Premišljevanje.

Navadno molijo ljudje tako, da svoje misli izgovarjajo z besedami. Molimo pa lahko tudi samo v mislih, ne da bi notranje misli izgovarjali tudi z besedami. To se godi posebno pri premišljevanju.

Premišljevanje je notranja molitev, v kateri razmišljujemo življenje in trpljenje Jezusovo, poslednje reči ali druge verske resnice ter ob enem obujemo pobožne občutke in dobre sklepe.

Premišljevanje je potrebno nam vsem, če hočemo, da bodo razodete resnice v nas obrodile sad. Kaj nam pomagajo verske resnice, če jih samo slišimo ali beremo? Seme so, ki je padlo na pot, in so ga ljudje pohodili in ptice pozobale. Da bodo mogle v nas kaliti, rasti in sad obroditi, jih moramo večkrat pazljivo in pobožno premišljevati.

Za premišljevanje priporočajo tole pot:

I. Priprava, ki je daljna in bližnja.

1. Daljna priprava.

Preberi iz svetega pisma ali iz druge knjige kak oddelek, o katerem hočeš premišljevati, ali pa si odloči za premišljevanje kak znan dogodek ali kak nauk svete vere.

2. Bližnja priprava.

Zamisli se v božjo pričujočnost. Potem v kratki molitvi prosi Boga, da bi pri premišljevanju tvoj um razsvetljeval, tvojo voljo nagibal k dobremu in ti vnel v srcu pobožne čute.

II. Premišljevanje samo.

Premisli tisto stvarino, ki si si jo izbral za premišljevanje, kolikor mogoče natančno. Vzbučaj zraven dejanja vere, občudovanja, sočutja, hvaležnosti in druga.

III. Nauki za življenje.

Vprašaj se: Kaj me uči to premišljevanje? Obudi kesanje, če nisi živel vedno po teh resnicah, ki si jih spoznal med premišljevanjem. Naredi trdne sklepe za prihodnost, kako se hočeš varovati te in one pregrehe, ki si jo spoznal na sebi med premišljevanjem, in kako se hočeš truditi za čednosti, katerih lepoto ti je pokazalo premišljevanje.

IV. Sklep.

Moli očenaš ali kako drugo molitev. Zelo koristno bi bilo, ko bi napravil na koncu premišljevanja tudi kratek pogovor z Jezusom in z Marijo.

Radi premišljujmo! Brez premišljevanja ni mogoče rasti v čednosti, ni mogoče doseči niti najnižje stopinje krščanske popolnosti.

Marsikdo pogosto hodi k sv. obhajilu, morda celo večkrat v tednu, veliko moli, pa je vse kaj drugega, kakor svetnik: manjka mu premišljevalne molitve. Sv. Alfonz pravi: „Kjer je premišljevalna molitev, tam za greh ni prostora.“

Dober kristjan si vsak dan nekaj časa odloči za premišljevanje, nekaterikrat v življenju se pa vdeleži duhovnih vaj, pri katerih se za več dni odtrga od posvetnih skrbi in premišljuje verske resnice. Komur stanovske dolžnosti ne dopuščajo, da bi si odločil poseben čas za premišljevanje, naj premišljuje pri svojih vsakdanjih opravilih.

Trije načini molitve.

Sveti Ignacij priporoča tele tri prekoristne načine molitve:

P r v i n a č i n. Za premišljevanje si izvolimo deset božjih zapovedi, ali sedem poglavitnih grehov, ali trojno poželenje, namreč poželenje mesa, poželenje oči in napuh življenja, ali petero telesnih čutov, si gledé nanje izprašujemo vest, spoznane grehe obžalujemo, delamo trdne sklepe in prosimo Boga milosti poboljšanja.

Drugi način. Po vrsti premisslujemo posamezne besede očenaša, češčenamarije, kake druge molitve, psalmov ali drugih cerkvenih pesmi — in pri tem premissljevanju vzbujamo pobožne čute in trdne sklepe.

Primer. Premissljevati hočem očenaš. O dobri Bog, razsvetluj me pri tem premissljevanju!

Oče. O kako sladko je to ime! Dobrega Boga smem imenovati s tem lepim imenom. On je res moj oče. Dal mi je naravno življenje, ustvaril mi je neumrjočo dušo. Pri svetem krstu me je pa sprejel še posebno za svojega otroka, ko mi je dal nadnaravno življenje milosti božje. Kakor dober oče mi daje Bog vse, kar potrebujem za dušo in telo. O moj Bog, kako očetovsko srce imaš ti do mene! Jaz pa sem nehvaležen sin, ki sem te tolikokrat razžalil s svojimi grehi. O kako mi je zdaj to žal. Nikdar več te ne bom razžalil. Daj mi milost, da bom mogel vedno ostati tvoj zvesti otrok.

Naš. Bog ni samo moj oče, ampak je oče vseh ljudi. Zato smo vsi ljudje na zemlji med seboj bratje in sestre, Bog pa je naš oče. Kot bratje in sestre se moramo ljubiti

med seboj in moliti drug za drugega. Daj, dobri Oče, da se bomo vsi ljubili med seboj zavoljo tebe in tako, kakor si nam ti zapovedal.

Na ta način premišluj naslednje besede: „kateri si v nebesih“; potem „ime“; potem „posvečeno bodi tvoje ime“ i. t. d.

Če ti čas ne dopušča, da bi premislil vse besede, moli naslednje besede dotične molitve do konca in drugi dan tam začni premišljevanje, kjer si nehal prejšnji dan.

Tretji način. Ta ali ona molitev se moli počasi, in za vsako besedo, ki jo izgovorimo, počakamo toliko časa, kolikor ga potrebujemo, da enkrat dihnemo. V teh kratkih odmorih pa premišljujemo izgovorjeno besedo.

Deli svete maše.

Sv. maša ima štiri dele:

Prvi del se imenuje *maša katehumenov*, ker so v prvih časih krščanstva smeli biti pri tem delu navzoči tudi tisti, ki še niso bili krščeni. Ta del sega od začetka sv. maše do konca „vere“, ali kadar se vera ne moli, do konca evangelija (in pridige). Obsega: molitev

pred stopnjicami, kajenje oltarja (samo pri slovesni maši), nastopno molitev (introitus), Kyrie eleison, glorio, eno ali več molitev (collectae), list ali berilo, graduale, (traktus in sekvencija le včasih), **evangelij**, vera (le ob nedeljah in zapovednih praznikih, pa ob nekaterih večjih godovih).

Drugi del. Darovanje. Sega od konca vere ali evangelija do začetka predglasja. Obsega: kratko molitev z imenom „offertorium“, darovanje kruha, vlivanje vina in vode v kelih, darovanje vina, kratko molitev, v kateri se mašnik in ljudstvo Bogu darujejo, klicanje Posvečevavca sv. Duha, kajenje darí in oltarja (pa le pri slovesni maši), umivanje rok, na to kratka molitev k presveti Trojici, „orate fratres“ (molite bratje) in ena ali več kratkih molitvic, ki se imenujejo tihe molitve.

Tretji del. Posvečenje. Sega od začetka predglasja do začetka očenaša. Obsega predglasje in tako imenovani kánon. Predglasje se poje ali glasno moli, kánon se moli pa vedno tiho. Kánon ima najprej tri molitve, potem spremenjenje kruha in vina v Telo in Kri Jezusa Kristusa ali **povzdigovanje**, potem pa sledé zopet tri molitve, in k sklepu na-

redi mašnik s sv. hostijo tri križe nad kelihom, dva pa pred kelihom.

Četrty del. *Obhajilo*. Sega od začetka očenaša do konca svete maše. Obsega: očenaš s kratko molitvijo za mir, lomljenje svete hostije, Jagnje Božje, tri (pri črnih mašah dve) molitve pred obhajilom, **sv. obhajilo**, obhajilno molitev (communio), eno ali več po-obhajilnih molitev (postcommunio), „ite missa est“, blagoslov, zadnji evangelij in pri tihi maši „Češčena bodi, Kraljica“ in druge molitve.

Zapisnik udov.

Venec

bratovščine svete Uršule
* in njenih tovarišic. *

Zapisan

v župniji

dné 19 št.

Sprejet in zapisan v glavni bratovski
zapisnik pri Sv. Jakobu v Ljubljani

dné 19 št.

Prvi udje venca.

Ime in priimek	Dan smrti, izstopa ali izključenja
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	
7.	
8.	
9.	
10.	
11.	

Novi udje

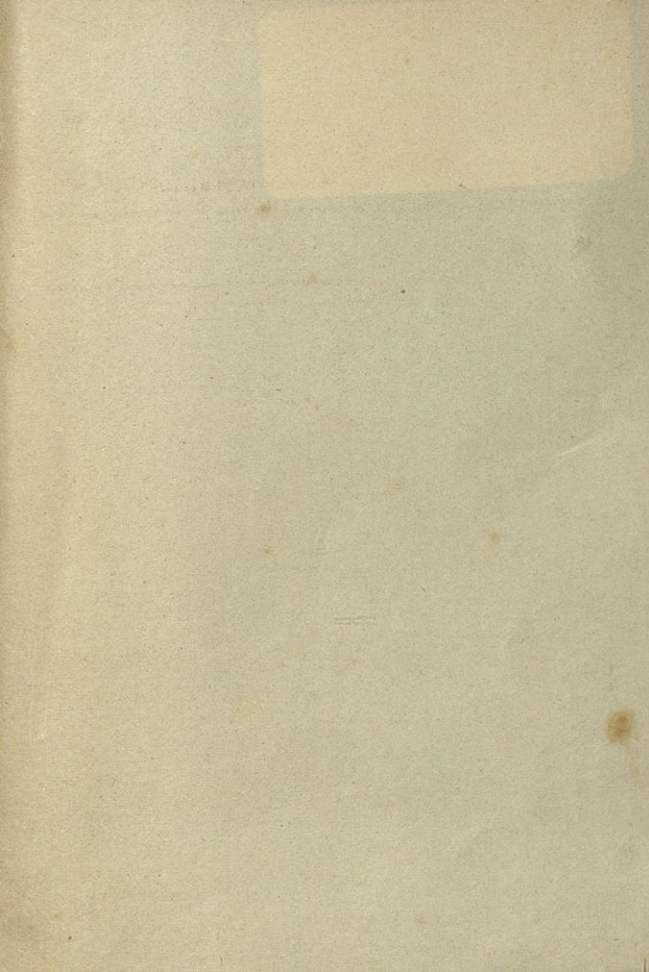
vpisani mesto umrlih, izstopivših ali izključenih.

Ime in priimek	Dan pristopa	Dan izbrisa
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		
11.		

Novi udje

vpisani mesto umrlih, izstopivših ali izključenih.

Ime in priimek	Dan pristopa	Dan izbrisa
12.		
13.		
14.		
15.		
16.		
17.		
18.		
19.		
20.		
21.		
22.		

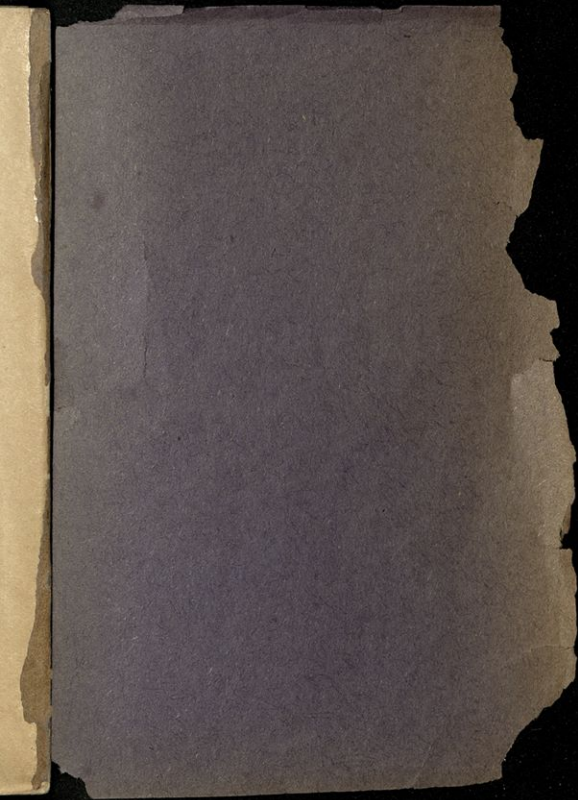

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000099771

CONFESS ■